

**DEWAN RAKYAT
PARLIMEN KEDUA BELAS
PENGKAL KETIGA
MESYUARAT KEDUA**

Bil. 30

Selasa

15 Jun 2010

K A N D U N G A N

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN (Halaman 1)

USUL-USUL:

Rancangan Malaysia Kesepuluh (2011-2015) (Halaman 31)

Menangguhkan Mesyuarat di Bawah P.M 16(3) (Halaman 120)

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN:

■ 'Keganasan Putih' Zaman Digital
– Y.B. Tuan Jeff Ooi Chuan Aun (*Jelutong*) (Halaman 120)

■ Pembinaan Mercu Tanda Tarian Singa Di Bandar Muar
– Y.B. Tuan Er Teck Hwa (*Bakri*) (Halaman 124)

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Selasa, 15 Jun 2010

Mesyuarat dimulakan pada pukul 10.00 pagi

DOA

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

1. **Datuk Aaron Ago Anak Dagang [Kanowit]** minta Menteri Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah menyatakan jumlah peruntukan dan langkah-langkah yang sedang dilaksanakan oleh kementerian untuk menentukan kejayaan dan lebih banyak lagi penglibatan pekebun-pekebun kecil getah di Sarawak.

Menteri Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah [Dato' Seri Haji Mohd. Shafie bin Haji Apdal]: Terima kasih Yang Berhormat Kanowit. RISDA selaku agensi pembangunan pekebun kecil di bawah Kementerian Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah mula beroperasi di Sarawak dengan penubuhan pejabat RISDA negeri di Kuching pada 15 Oktober 2008.

Sehingga kini RISDA telah menubuhkan tiga buah pejabat RISDA bahagian di Bentong, Sibu dan Kota Samarahan sebagai pusat tanggungjawab dan lima buah pejabat stesen di Saratok, Sarikei, Sibu, Sri Aman dan Lundu. Sehingga 31 Mei 2010, seramai 91 orang kakitangan telah ditempatkan di pejabat-pejabat RISDA di Sarawak. Pada tahun pertama operasi 2009, RISDA telah melaksanakan lima buah program yang melibatkan perbelanjaan berjumlah RM1.186 juta.

Pertama, program penanaman semula getah dengan menggunakan klon lateks balak seperti RRIM20, RRIM25 dan PB260 dan PB350, klon lateks balak ini boleh menghasilkan susu getah lebih daripada 2000 kilogram kering per hektar setahun di samping dapat mengeluarkan kayu balak getah untuk industri perabot dan parkir. Bagi tahun 2009, seluas 152.49 hektar telah ditanam semula dengan melibatkan seramai 110 pekebun kecil. Ini termasuk dua buah projek penanaman semula berkelompok di TSB James Medan, Selangau, Sibu dan TSB atau Tanam Semula Baru Kampung Setunggang Melayu di Lundu.

Kedua, peningkatan produktiviti getah melalui amalan agronomi dengan menggunakan pembajaan, racun rumpai dan alat rangsang agar lateks dapat dioptimumkan. Sebanyak RM100,000 telah dibelanjakan melibatkan 111 orang pekebun kecil dengan keluasan 163.5 hektar di Sibu dan Samarahan.

Ketiga, pembangunan modal insan melalui kursus formal dan tidak formal sebanyak 50 kursus formal melibatkan 1,320 orang pekebun kecil dan sebanyak 356 kursus tidak formal melibatkan 6,540 orang pekebun kecil dengan melibatkan perbelanjaan sejumlah RM168,000 telah dilaksanakan. Kursus ini melibatkan kemahiran teknikal pengurusan ladang, perubahan sikap dan kursus berkaitan pemindahan teknologi kepada pekebun kecil.

Keempat, aktiviti ekonomi tambahan. Sejumlah lima buah projek telah dilaksanakan di Debak Saratok, Betong dan Setunggang Melayu merangkumi ternakan kambing dan perusahaan keropok ikan yang melibatkan perbelanjaan sejumlah RM50,000.

Kelima, prasarana asas seperti perparitan dan pembinaan jalan ladang melibatkan enam buah projek berjumlah RM710,000 antaranya TSB James Medan, TSB Kampung Setunggang Melayu, Rancangan Mini Estet Anjung, Rancangan Mini Estet Sungai Seberau, dua projek di Betong dan Rancangan Mini Estet Hulu Lau Saratok.

Pada tahun 2010 sebanyak RM6.752 juta diperuntukkan melibatkan 11 buah program dan di bawah Rancangan Malaysia Kesepuluh pula sebanyak RM31.74 juta dipohon oleh RISDA bagi tempoh 2011, 2012 bagi melaksanakan program pembangunan pekebun kecil di Sarawak. Untuk jangka masa panjang, RISDA merancang untuk menubuhkan pejabat di setiap bahagian secara berperingkat bagi melaksanakan program pembangunan pekebun kecil secara menyeluruh di Sarawak.

RISDA juga dalam perancangan melaksanakan banciaan pekebun kecil bertujuan mewujudkan pangkalan data pekebun kecil getah untuk rancangan yang lebih tepat memenuhi keperluan pekebun kecil Sarawak. RISDA juga sedang menggubal peraturan bantuan penanaman semula bagi tanah NCER yang akan dibincangkan terlebih dahulu bersama kerajaan negeri Sarawak bagi membolehkan lebih ramai lagi pekebun kecil menyertai program tanaman semula. Dianggarkan seluas 140,000 hektar getah matang di tanah NCER dan sebahagiannya yang sudah tidak ekonomi dan layak untuk ditanam semula dengan kelompok klon tiruan lateks. Terima kasih.

Datuk Aaron Ago anak Dagang [Kanowit]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih atas jawapan Yang Berhormat Menteri sebentar tadi dan saya memang

mengalu-alukan kedatangan RISDA ke negeri Sarawak yang dalam masa singkat telah mencapai banyak kejayaan.

Jadi soalan saya ini adalah mungkin dalam bentuk cadangan bahawa saya melihat berdasarkan pengalaman di Sarawak terutamanya di kawasan-kawasan yang belum ada *infrastructure* yang masih belum ada kemudahan asas, kawasan yang berbukit yang tanaman lain seperti kelapa sawit dan buah-buahan mungkin tidak sesuai dan juga saya melihat getah memang adalah satu daripada pilihan utama kepada kawasan-kawasan pedalaman ini dan sebab itu saya melihat untuk merealisasikan rancangan kerajaan untuk meningkatkan ekonomi negara menjelang wawasan 2020 dan negara kita *high income economy*. Saya merasa di kawasan pedalaman kalaulah kita tidak memberi bantuan kepada pekebun-pekebun kecil ini, mereka ini akan makin tahun makin ketinggalan dari segi pendapatan ekonomi dan kalaulah kita sampai kepada Wawasan 2020, *we are in the high income economy* saya melihat kalaulah garis kemiskinan akan naik mungkin pada 3000 hingga 5000, 100% penduduk di kawasan pedalaman ini akan tergolong dalam miskin tegar.

■ 1010

Inilah kita rasa khuatir. Sebab itu saya fikir kerajaan perlu melihat penanam getah ini yang memang dari dahulunya, asal bermutu kerja kita yang kawasan pedalaman di Sarawak terutamanya. Sebab itu saya mencadangkan kepada kerajaan untuk melihat kawasan-kawasan di sini dan memberi bantuan yang lebih banyak kepada penduduk-penduduk di kawasan luar bandar.

Kedua Yang Berhormat Menteri, saya juga melihat sebab mungkin ada dua agensi kerajaan iaitu RISDA dan LGM yang sama menjurus kepada menolong atau memberi bantuan kepada pekebun kecil getah di negara ini. Saya menyerulah agar kedua-dua agensi ini untuk bekerjasama dan menumpukan kerja untuk menolong atau membantu pekebun kecil terutamanya di Sarawak dan juga di Sabah. Satu daripada halangan yang kita selalu dengar di Sarawak adalah *NCR Land* yang memerlukan *title* untuk diberi bantuan. Saya harap kerajaan melihat ini dan berbincang dengan kerajaan negeri supaya *NCR Land* yang telah ditentukan oleh *Land and Survey* dan tidak ada masalah *dispute*, jadi patutlah diberi bantuan mengikut kehendak penduduk-penduduk di sana. Terima kasih.

Dato' Seri Haji Mohd. Shafie bin Haji Apdal: Terima kasih Yang Berhormat daripada Kanowit atas persoalan yang telah dibangkitkan. Ada tiga perkara yang penting telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Kanowit. Pertama mengenai dengan

program ini diperluaskan ke kawasan pedalaman. Memang ini merupakan di antara saranan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kerap kali apabila berkunjung ke negeri Sarawak dan Sabah dan pedalaman untuk memastikan tidak mencukupi bagi kita untuk menyediakan prasarana jalan, bekalan elektrik dan bekalan air.

Perlu ada kegiatan ekonomi yang boleh meningkatkan pendapatan masyarakat di peringkat pedalaman, luar bandar khususnya. Dengan itu, kita telah berbincang dengan pihak kerajaan negeri bagaimana kita dapat mempertingkatkan peranan pihak RISDA ini masuk ke peringkat pedalaman seperti yang saya sebutkan tadi. Kita sasarkan seluas 140,000 hektar yang getah matang di pedalaman dan juga NCR ini merupakan kawasan yang bersesuaian dan boleh kita beri bantuan.

Keduanya mengenai dengan kerjasama di antara pihak LGM dan juga RISDA. Ini merupakan agensi yang penting dan kita telah berbincang pada tahun yang lalu dan saya telah mempengerusikan satu mesyuarat di mana kita mempertingkatkan kerjasama di antara kedua agensi dan kawasan yang kita hendak bangunkan juga tidak ada pertindihan dan juga peranan kita merupakan *complimentary*. Saling bantu membantu di antara satu dengan yang lain dan di peringkat kementerian telah pun memberi bantuan kepada pihak Lembaga Getah Sarawak kepada setiap tahun lebih daripada RM80 juta kita bagi bantuan untuk memastikan supaya mereka dapat merangsang penanaman getah di negeri Sarawak ini, dan ini jangan bimbang sangat bahawa kerjasama rapat di antara RISDA dan pihak Lembaga Getah Sarawak ini memang sudah lama kita jalinkan.

Mengenai dengan persoalan yang ketiga berkenaan tanah NCR, perkara ini juga telah saya bincang dengan pihak kerajaan negeri untuk membolehkan kita membantu masyarakat di peringkat luar bandar, dan saya sudah nyatakan bahawa tidak perlu bagi kita untuk hendak menanti sehingga ada geran. *Title* yang dikeluarkan. Memadai asalkan ia sudah diduduki oleh para peneroka di kawasan itu dan diperakukan oleh pihak Jabatan Tanah dan Ukur. Maka kita boleh mengiktiraf bahawa mereka layak untuk mendapat bantuan-bantuan yang kita salurkan. Banyak bantuan yang disalurkan melalui bantuan seperti kewangan, bantuan dari segi prasarana jalan dan berbagai-bagai baja untuk memastikan supaya masyarakat peneroka kita dapat dimajukan.

Dato' Haji Wan Abd. Rahim Wan Abdullah [Kota Bharu]: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Selain daripada RISDA dan Lembaga Getah Sarawak, apakah lagi agensi-agensi yang akan digembleng oleh pihak kerajaan untuk membantu pekebun-pekebun kecil getah?

Dato' Seri Haji Mohd. Shafie bin Haji Apdal: Di antara agensi yang agak ketara di peringkat kementerian ialah FELCRA, di mana kita juga galakan FELCRA terlibat dalam penanaman getah. Akan tetapi FELCRA ini merupakan satu agensi yang khusus untuk kita hendak majukan dalam penanaman kelapa sawit. Ada di antara tanaman kelapa sawit yang kita hendak ubah atau hendak pinda untuk penanaman getah, maka kita gunakan pihak FELCRA ini juga sebahagiannya daripada agensi yang boleh membantu.

Selain daripada itu, agensi-agensi kerajaan negeri seperti di peringkat negeri Sabah, di peringkat negeri Sarawak, baru saya sebutkan tadi kita bergabung membantu di antara satu dengan yang lain memastikan supaya usaha untuk menggalakkan penanaman getah di negara kita akan dapat kita tingkatkan. Kita sasarkan hampir 1 juta hektar di negara kita yang sesuai untuk kita tanam getah dan ini sudah pun kita tanam dan menghasilkan 1.08 juta tan getah kita sudah keluarkan pada setiap tahun untuk memastikan ini merupakan di antara sumber pendapatan negara kita. Insya-Allah ini akan kita pertingkatkan. Bukan hanya dengan agensi-agensi, bahkan dengan pihak-pihak swasta yang ada, di mana kalau boleh kita bekerjasama dalam pelbagai bidang. Pertukaran, peningkatan program, peningkatan ilmu kepada peneroka kita. Ini akan dapat membantu lagi masyarakat peneroka kecil di luar bandar.

2. Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju] minta Perdana Menteri menyatakan definisi polisi 1Malaysia sedangkan masyarakat terus ditafsirkan sebagai bumiputera dan bukan bumiputera serta bagaimana Model Ekonomi Baru dapat menstruktur semula Malaysia ke arah menjadi masyarakat yang adil dan saksama supaya perbezaan kaum tidak lagi menjadi sebab untuk membezakan sesama rakyat Malaysia.

Perdana Menteri dan Menteri Kewangan [Dato' Sri Mohd. Najib bin Tun Abdul Razak]: Tuan Yang di-Pertua, saya telah kerap kali menyebut bahawa pendekatan konsep 1Malaysia sentiasa mengambil kira roh dan semangat yang terkandung di dalam Perlembagaan Persekutuan dan juga prinsip-prinsip Rukun Negara. Yang ditekankan oleh 1Malaysia ialah semangat perpaduan dan ini berbeza sama sekali dengan konsep asimilasi yang diamalkan di negara-negara lain di mana identiti kaum-kaum etnik dilenyapkan dan diganti dengan satu identiti nasional yang sama.

Sebaliknya 1Malaysia menghargai dan menghormati identiti etnik setiap kaum di Malaysia dan menganggapnya sebagai satu aset atau kelebihan yang patut dibanggakan. Justeru itu, tiada masalah atau konflik dengan klasifikasi bumiputera dan

bukan bumiputera kerana klasifikasi tersebut merupakan sebahagian dari Perlembagaan Persekutuan yang tetap disanjung tinggi. Yang penting ialah perpaduan di bawah konsep 1Malaysia yang didukung oleh teras-teras utama iaitu penerimaan prinsip-prinsip kenegaraan yakni Perlembagaan dan Rukun Negara dan juga keadilan sosial yang memastikan nasib semua kaum terbela dan terjamin. Seperti yang diumumkan, tiga prinsip yang jelas terhasil daripada Model Baru Ekonomi.

- (i) berpendapatan tinggi;
- (ii) kemampanan; dan
- (iii) keterangkuman atau *inclusive*.

Ketiga-tiga prinsip ini akan memacu kemajuan ekonomi untuk kita menjadi sebuah negara yang maju dan berpendapatan tinggi, meletakkan kedudukan negara yang berdaya saing secara strategik di dalam ekonomi serantau dan global, persekitaran yang mampan dan kualiti kehidupan secara menyeluruh. Di bawah MEB, keperluan menstruktur semula masyarakat Malaysia telah wujud dengan keadaan semasa di mana terdapat jurang perbezaan besar dari segi pendapatan di antara golongan 40% terendah dan 20% teratas. Dengan menyasarkan langkah *affirmative* kepada golongan berpendapatan 40% terendah, jurang perbezaan pendapatan dapat dikurangkan. Langkah ini adalah melalui peningkatan kualiti golongan ini bagi menyumbang secara aktif dan produktif kepada ekonomi negara dengan:

- (i) membina keupayaan mereka melalui program-program latihan kemahiran;
- (ii) peluang meningkatkan taraf dan kualiti pendidikan;
- (iii) peluang mendapat pembiayaan bagi usahawan-usahawan kecil dan sederhana;
- (iv) peluang mendapatkan kepakaran dan teknologi bagi melaksanakan perniagaan.

Dengan pembinaan keupayaan dan peningkatan kemahiran melalui program-program ini, golongan 40% terendah diharapkan dapat bersaing dalam sektor ekonomi dengan lebih berkesan dan ketika itu semua rakyat tanpa mengira suku kaum dapat menyertai sektor ekonomi semata-mata atas dasar kompetitif. Apa pun, langkah *affirmative* ini akan dilaksanakan dengan telus dan berdasarkan kepada keperluan supaya tidak berlakunya ketirisan.

Akhirnya, dengan kejayaan langkah-langkah tersebut, jurang perbezaan pendapatan dapat dirapatkan dan semua rakyat dapat menikmati kemakmuran dengan adil dan saksama dalam suasana persaingan yang sihat.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri atas jawapan yang diberikan.

■ 1020

Semestinya negara amat berbangga mengetahui bahawa dalam kesibukan menyempurnakan amanah yang terbeban, Yang Amat Berhormat pun dapat meluangkan masa datang ke Dewan untuk menjawab soalan. *[Tepuk]*

Saya menaruh harapan kepada para Menteri supaya dapat mencontohi Yang Amat Berhormat untuk juga datang ke Dewan ini menjawab soalan dan bukannya memberi kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri bulat-bulat untuk menjawab di sini. Ini kerana Dewan yang mulia ini adalah Dewan yang terunggul dalam negara, mesti memberi penghormatan.

Seorang Ahli: Soalan Yang Berhormat.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Nantilah, jangan bising di sini. Tuan Yang di-Pertua, sepertimana yang kita ketahui, Dasar Ekonomi Baru merupakan satu program sosioekonomi di Malaysia yang diperkenalkan dalam tahun 1971 oleh Allahyarham Tun Abdul Razak bin Dato' Hussein, ayahanda Yang Amat Berhormat. Matlamat tersurat DEB adalah untuk mencapai perpaduan negara dan integrasi nasional dan ia telah digubal dalam konteks strategi serampang dua mata dengan matlamat utamanya ialah perpaduan negara dan bertujuan untuk menyusun semula ketidakseimbangan sosioekonomi yang wujud di negara ini.

Sungguhpun Dasar Ekonomi Baru telah berlalu dan kini dengan Model Ekonomi Baru, pencapaiannya ternyata gagal mencapai matlamat bumiputera 30% dalam bidang ekonomi kerana masalah implementasi DEB. Namun, menyedari hakikat bahawa pengagihan ekonomi yang seimbang penting demi mewujudkan sebuah negara yang bersatu padu, adakah kerajaan bercadang untuk menghapuskan fahaman perbezaan kaum secara total, lantas memacu rakyat serta negara dalam satu fahaman, satu bangsa serta membina ekonomi di mana rakyat dapat menikmati kemakmuran dengan adil dan saksama dalam suasana pengasingan yang sihat dalam satu negara dan 1Malaysia? Terima kasih.

Dato' Sri Mohd. Najib bin Tun Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, sepertimana telah saya tegaskan dalam jawapan saya sebentar tadi, bahawa apa pun kita hendak laksanakan, ianya tetap berpaksi kepada Perlembagaan negara kita dari segi prinsip dan semangat Perlembagaan negara kita.

Berdasarkan kepada matlamat asal Dasar Ekonomi Baru yang merupakan serampang dua mata, kita melihat bahawa penghapusan soal kemiskinan itu tanpa mengira kaum. Kita ambil semangat itu dan kita terjemahkan dalam Model Baru Ekonomi di mana kita memberi tumpuan kepada mereka yang berpendapatan 40% ke bawah tanpa mengira kaum supaya dapat mewujudkan satu masyarakat yang lebih adil dan saksama. Jadi apa yang penting sekarang ini ialah dasar-dasar kita dan bukan menyentuh peruntukan dalam Perlembagaan negara kita.

Dato' Ismail Kasim [Arau]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Saya ingin menarik perhatian Yang Amat Berhormat berhubung dengan kehendak masyarakat Cina di sini iaitu tiga *pillars* yang merupakan kelangsungan yang diinginkan oleh masyarakat Cina di negara kita seperti pendidikan, ekonomi dan juga kehendak NGO.

Walaupun usaha yang telah dibuat Yang Amat Berhormat bersungguh-sungguh untuk melihat satu struktur masyarakat Malaysia yang pelbagai kaum ini lebih adil dan saksama, tetapi ramai orang mentafsirkan penubuhan 1Malaysia ini seolah-olah menghilangkan hak sesuatu kaum. Akan tetapi jelas di sini Yang Amat Berhormat telah menerangkan bahawa semua yang termaktub di dalam Perlembagaan adalah tetap akan dilaksanakan seperti yang dirancang.

Jadi soalan tambahan saya, saya ingin penjelasan daripada Yang Amat Berhormat, dalam memastikan kita mencapai satu masyarakat yang adil dan saksama ini, apakah tindakan-tindakan susulan supaya ianya lebih berkesan terutamanya di peringkat akar umbi supaya mereka mendapat penjelasan dan dapat memahami maksud yang tersirat dan tersurat yang diinginkan menerusi 1Malaysia ini? Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Sri Mohd. Najib bin Tun Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, ini bergantung kepada dua kaedah. Pertama ialah kefahaman yang berkenaan dengan apa yang dimaksudkan dengan Gagasan 1Malaysia dan juga dasar-dasar kerajaan termasuk Model Baru Ekonomi. Jadi penyampaianya secara tepat perlu kita lakukan sehingga ke peringkat akar umbi kerana mungkin ada persepsi-persepsi tertentu yang boleh menimbulkan keraguan ataupun ketidakfahaman di kalangan masyarakat kita.

Keduanya ialah kredibiliti kita dari segi pelaksanaan pada peringkat pelaksanaan nanti yang selalu disebut-sebutkan. Ini kita mesti memberi tumpuan. Sebab itulah apabila kita laksanakan Model Baru Ekonomi dan Rancangan Malaysia Kesepuluh, kita akan wujudkan satu mekanisme khas supaya pelaksanaannya nanti bukan sahaja berjalan dengan lancar tetapi menepati hasrat sebenarnya dasar-dasar dan hala tuju kerajaan.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Soalan tambahan Tuan Yang di-Pertua.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Tuan Yang di-Pertua, boleh saya tanya soalan?

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Sebab Yang Amat Berhormat Perdana Menteri datang sendiri menjawab. Kita iktiraf.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Itu yang luar biasa.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, kamu tahu sudah bahawa...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: 1Malaysia penting Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Cuma, kita boleh benarkan dua sahaja.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Amat Berhormat Perdana Menteri datang ini.

Tuan Yang di-Pertua: Jelaslah itu.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: P.M.24(3). Apa jadi abc, slogan-slogan?

[Dewan riuh]

3. Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan] minta Menteri Sumber Asli dan Alam Sekitar menyatakan:-

- (a) tindakan yang diambil untuk mengelakkan kemusnahan kehidupan eko-sistem marin di negara ini; dan
- (b) berapa seriuskah kesan pelunturan terumbu karang akibat “carbon sinking” di perairan negara seperti di Pulau Ligitan, Sipadan dan Darvel Bay.

Timbalan Menteri Sumber Asli dan Alam Sekitar [Tan Sri Datuk Seri Panglima Joseph Kurup]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, pihak kerajaan memang memberi perhatian kepada perlindungan biodiversiti negara

termasuk ekosistem marin. Sehubungan itu, pihak kementerian melalui Jabatan Alam Sekitar (JAS) dan Jabatan Taman Laut Malaysia (JTLM) melaksanakan beberapa tindakan bagi melindungi ekosistem marin di seluruh persekitaran perairan negara. Antara langkah-langkah yang diambil pihak JAS termasuk:

- (i) memastikan efluen dan sisa-sisa kumbahan dari industri dan loji-loji pengolahan kumbahan perlulah dirawat terlebih dahulu sebelum ianya dilepaskan dan mematuhi had yang ditetapkan sepertimana yang dikehendaki oleh Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 dan peraturan-peraturan di bawahnya;
- (ii) pengawasan kualiti air marin di muara, pantai dan pulau supaya tidak sampai ke tahap yang mencemarkan, selaras bagi tujuan menguatkuasakan peruntukan di bawah Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 dan Akta Zon Ekonomi Eksklusif 1984; dan
- (iii) bagi cadangan projek yang tertakluk kepada kelulusan laporan Penilaian Kesan Alam Sekitar (EIA), JAS akan memastikan kajian EIA yang lengkap dan langkah-langkah kawalan yang berkesan diambil sebelum laporan EIA diluluskan untuk pelaksanaan itu.

Manakala Jabatan Taman Laut Malaysia (JTLM) memelihara ekosistem dalam kawasan dua batu nautika perairan 42 pulau yang diwartakan. Di antara langkah-langkah yang diambil JTLM adalah seperti berikut:-

- (i) meningkatkan lagi penguatkuasaan terhadap pencerobohan bot menangkap ikan di kawasan taman laut. Dari tahun 2003 sehingga 2009, sejumlah 352 kes tangkapan bot telah direkodkan;
- (ii) melarang penggunaan senjata seperti senapang angin, serampang, kelengkapan melembing ikan, tempuling, senjata sedutan dan sebagainya di kawasan taman laut;
- (iii) meningkatkan aktiviti pengawalan dan pencegahan di perairan taman laut. Aktiviti yang dilarang di kawasan taman laut adalah seperti menangkap ikan, mengambil spesies marin sama ada hidup atau mati, memungut spesies karang, membina struktur tanpa kebenaran, melabuhkan sauh dan memusnahkan batu karang;

■ 1030

- (iv) meningkatkan program pendidikan dan kesedaran awam di kalangan penduduk tempatan. Orang awam, pelajar, pelawat dan kumpulan sasaran tentang pentingnya pemuliharaan spesies marin. Dari tahun 2007 hingga tahun 2009 sebanyak 259 telah dilaksanakan dalam bentuk taklimat, seminar, dialog dan sebagainya.

Untuk menjawab bahagian (b) soalan Ahli Yang Berhormat, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sehingga kini tiada kajian spesifik dijalankan mengenai *carbon sinking* di Pulau Ligitan, Sipadan dan Darvel Bay. Walau bagaimanapun, Jabatan Taman Laut Malaysia dan Universiti Malaysia Sabah bercadang untuk menjalankan kajian berkaitan di kawasan tersebut. Sejauh mana seriusnya kesan pelunturan terumbu karang akibat *carbon sinking* di perairan negara seperti di Pulau Ligitan, Sipadan dan Darvel Bay, hanya akan dapat diketahui selepas kajian tersebut dijalankan. Sekian.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih juga saya ucapkan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri atas jawapan yang tidak begitu dapat diterima oleh NGO-NGO. Baru-baru ini Tuan Yang di-Pertua, saya telah dikerumuni oleh beberapa orang NGO di Tanjung Aru. Soal kenyataan saya mengenai pembinaan, pewujudan *coal-fired power plant* di bandar sahabat, Lahad Datu.

Jadi, apa yang diluahkan dan *sms* oleh NGO ini adalah sangat menggentarkan oleh sebab kawasan yang akan tercemar walaupun akan diadakan Laporan EIA kepada pewujudan *coal-fired power plant* ini. Ini saya ingin *quote* satu kenyataan daripada WWF Malaysia dan antarabangsa. Dengan izin, "*In fact, that these place has a marine life that is greater than any other place on the planet. Greater than even the Great Barrier Reef. The Great Barrier Reef surpasses us in terms of size, but this area in the planet in terms of marine life surpasses anything on earth. We have been slow to read the signs, the signs has been there*".

So, jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi belum ada kajian. Itu amat mengecewakan dan apabila kita menyentuh soal komitmen kita 40% mengeluarkan karbon di atmosfera walaupun Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah pun bersetuju pewujudan *coal-fired power plant* di bandar sahabat ini. Akan tetapi masalahnya Tuan Yang di-Pertua, Laporan EIA itu belum ada dan jika ada Laporan EIA.

Maka, pewujudan laporan ini amatlah besar untuk membendung pencemaran di perairan di Darvel Bay ini termasuklah kawasan Kinabatangan.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Jadi, minta soal jika bila Laporan EIA ini akan dilihat oleh pihak-pihak *public*. Sekian, minta jawapan.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ini soalan, saya sokong.

Tan Sri Datuk Seri Panglima Joseph Kurup: Terima kasih Ahli Yang Berhormat daripada Putatan ke atas soalan tambahan itu. Pertamanya, mungkin Ahli Yang Berhormat tidak berapa faham saya punya jawapan sebentar tadi itu. [*Dewan riuh*][*Ketawa*] Jawapan saya, di mana tidak ada kajian dijalankan Pulau Ligitan ialah spesifik untuk *carbon sinking* bukan berkaitan dengan *coal-fired power plant*.

Jadi Tuan Yang di-Pertua, sememangnya saya bersetuju bahawa projek *coal-fired power plant* di Sabah itu memanglah begitu besar sekali. Akan tetapi terkenallah bagi kita untuk membuat penelitian secara terperinci oleh sebab *power* ini pun juga diperlukan oleh rakyat di Sabah tetapi *it will not be done at the stake of* pencemaran juga.

Jadi Tuan Yang di-Pertua, seperti mana saya katakan tadi itu, kajian EIA sebenarnya sedang dijalankan berkaitan dengan pembinaan *coal-fired power plant* ini.

Jadi saya tidak tahulah apa sebenarnya EIA cakap ini, saya tidak banyak komenlah terhadap apa yang dikatakan oleh EIA sebentar tadi. Akan tetapi hanya yang saya katakan di sini ialah dan awal-awal tadi pun saya ada berkata bahawa kalau sekiranya ada sesuatu pembangunan yang akan dijalankan, maka kajian terperinci akan dijalankan juga. Apa impaknya terhadap *environment*, apa impaknya terhadap *marine life* kita ini.

Puan Fuziah Salleh [Kuantan]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. [*Disampuk*] Saya ingin bertanya soalan tambahan, tetapi sebelum itu saya dapat mendengar daripada belakang mengatakan bahawa NGO berkenaan dengan alam sekitar ini tidak dibenarkan masuk. Itu bukan soalan saya, itu komen saya sebelum saya soal kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Kalau boleh dibenarkan mereka masuklah supaya mereka dapat dengar soalan ini.

Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri *aware* ataupun mendapat maklumat berkenaan satu fenomena di Kuantan berkenaan dengan ikan-ikan mati yang berlaku pada bulan lepas? Ini amat-amat menakutkan kerana pada sepanjang jangka waktu

lebih kurang dua minggu, pada waktu pagi didapati bahawa beribu-ribu ikan mati di sepanjang pesisiran pantai daripada Kuantan ke Cherating. Laporan daripada Jabatan Marin mengatakan bahawa tidak ada masalah. Akan tetapi, laporan daripada makmal universiti UIA mengatakan bahawa ia disebabkan oleh keracunan.

Saya amat khuatir dengan keadaan ini kerana Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi mengatakan bahawa antara tindakan yang diambil oleh kementerian ialah *effluent* dan sisa kumbahan perlu dirawat sebelum dibuang dan mematuhi had yang ditetapkan. Di Kuantan, ada satu kompleks iaitu *Gebeng Industrial Area* yang banyak mengeluarkan sisa-sisa dan *effluent* daripada kilang. Apa dia sebenarnya masalah? Adakah Jabatan Marin yang betul ataupun makmal UIA yang betul?

Mengapakah pihak kementerian berdiam diri tentang perkara ini dan kenapa sekiranya betul, pihak Jabatan Marin menafikan bahawa berlakunya keracunan? Ia amat menakutkan kerana pada waktu pagi orang ramai pungut ikan. Ikan mati beribu-ribu, orang ramai pungut ikan dan buat ikan masin untuk dijual. Ada yang beri anak makan. Sehingga kita terpaksa membuat kenyataan, "Tolong jangan makan, tolong jangan ambil ikan ini". Ini kerana keluar dalam akhbar mengatakan bahawa mereka mati disebabkan oleh keracunan. Saya berharap Yang Berhormat Timbalan Menteri dapat memberikan maklum balas yang meyakinkan dalam hal ini. Terima kasih.

Tan Sri Datuk Seri Panglima Joseph Kurup: Terima kasih Ahli Yang Berhormat. Sebenarnya soalan ini telah dikemukakan di Dewan yang mulia ini pada hari yang lalu tetapi jawapan tidak kesampaian. Mengikut kajian yang telah dijalankan oleh JAS, maka langkah-langkah telah diambil untuk merawat air yang telah dikeluarkan oleh sebuah kilang yang disentuh oleh Ahli Yang Berhormat sebentar tadi dan didapati bahawa ia tidaklah mencemar keadaan laut itu. Jadi kemungkinan besar, kematian ikan-ikan ini adalah berpunca daripada pencemaran laut itu tetapi daripada perbuatan orang. Seperti mungkin ikan-ikan itu telah ditangkap tetapi setelah itu dibuang oleh para nelayan-nelayan. Ada kemungkinan mungkin ini adalah perbuatan mereka ini untuk membuat sesuatu yang tidak baik.

■1040

Akan tetapi saya ingin mengatakan di sini bahawa setelah kami menerima aduan, kajian telah dijalankan dan ia bukan akibat pencemaran daripada laut. Bukan akibat pencemaran daripada laut.

5. **Datuk Haji Mohamed Bin Haji Aziz [Sri Gading]** minta Menteri Kesihatan menyatakan sejauh mana tahap penularan penyakit H1N1 dalam negara serta berapakah kes yang telah direkodkan dan langkah-langkah yang telah diambil.

Menteri Kesihatan [Dato' Seri Liow Tiong Lai]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon untuk menjawab pertanyaan ini secara bersekali bersama-sama dengan enam soalan yang lain yang menyentuh isu berkaitan Influenza A H1N1 iaitu daripada Yang Berhormat Sekijang bertarikh 16 Jun, Yang Berhormat Bukit Gelugor bertarikh 17 Jun, Yang Berhormat Gopeng bertarikh 5 Julai dan Yang Berhormat Segambut bertarikh 7 Julai serta Yang Berhormat Libaran dan Yang Berhormat Kota Tinggi bertarikh 12 Julai.

Tuan Yang di-Pertua: Silakan.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Berdasarkan pemantauan laporan Pertubuhan Kesihatan Sedunia (WHO) sehingga 23 Mei 2010, kes jangkitan H1N1 yang disahkan oleh MAKMA telah dilaporkan oleh lebih daripada 214 buah negara seluruh dunia. Untuk makluman Ahli-ahli Parlimen, penularan jangkitan Influenza A H1N1 2009 masih lagi aktif di seluruh dunia. Pertubuhan Kesihatan Sedunia masih lagi mengekalkan fasa pandemik pada tahap fasa 6 berdasarkan keputusan Mesyuarat Ke-8: *Emergency Committee on Pandemic* yang diadakan pada 1 Jun 2010 baru-baru ini.

Dijangka penularan jangkitan Influenza A H1N1 akan berterusan dan meningkat di negara-negara di hemisfera selatan yang sedang mengalami musim sejuk pada masa ini. Menurut Pertubuhan Kesihatan Sedunia, penularan jangkitan virus pandemik Influenza A H1N1 masih aktif di Asia Tenggara termasuk di Singapura, Cambodia, Filipina, Thailand, Malaysia dan lain-lain. Sehingga 14 Jun 2010, jumlah terkumpul kes terkumpul Influenza A H1N1 adalah berjumlah 15,076 kes dengan 88 kematian. Daripada jumlah kes tersebut, sebanyak 12,307 kes dan 77 kematian dilaporkan pada tahun lalu (2009). Manakala 2,679 kes dan 11 kematian pada tahun ini sehingga 14 Jun 2010, semalam.

Oleh itu adalah tidak benar bahawa bilangan kematian disebabkan Influenza A H1N1 ini telah bertambah kalau berbanding dengan tahun lalu. Walau bagaimanapun, terdapat trend peningkatan kes jangkitan virus pandemik Influenza A H1N1 di Malaysia bermula pada April 2010 tetapi situasi jangkitan ini adalah terkawal dan trend ini menunjukkan penurunan sejak 5 minggu yang lepas. Ia naik sekejap sahaja. Ia naik April, Mei ia turun sedikit.

Kementerian Kesihatan telah, sedang dan akan terus mengambil pelbagai pengawalan bagi menangani pandemik pada masa ini. Langkah-langkah yang telah diambil adalah seperti berikut:

- (i) memperkukuhkan aktiviti *surveillance* bagi mengenal pasti perubahan di dalam corak jangkitan Influenza A H1N1 serta kes-kes dan *cluster influenza light illness* (ILI) sebagai *proxy indicator*, kebarangkalian kejadian wabak Influenza A H1N1. Sejumlah 509 buah klinik telah pun ditetapkan termasuk klinik swasta di seluruh negara terlibat dalam pemantauan ini. Apabila ada kes selesema, demam dan pergi ke klinik, kita ada buat pemantauan di seluruh klinik dalam negara kita, *surveillance* telah diadakan;
- (ii) memberi rawatan *antiviral* serta-merta kepada mereka yang berisiko tinggi dan mengalami *Influenza light illness* tanpa perlu menjalankan ujian pengesahan. Apabila demam sahaja, kita akan beri *antiviral*;
- (iii) mempertingkatkan kemudahan Unit Rawatan Rapi (ICU) di hospital kerajaan dan mempertingkatkan pengetahuan dan keupayaan semua anggota kesihatan bagi memastikan pengurusan kes secara menyeluruh;
- (iv) memperkukuhkan sistem arahan wabak melalui Bilik Gerakan Harian Influenza A H1N1 dan *National Crisis Preparedness and Response Center* (CPRC);
- (v) memperkukuhkan aktiviti komunikasi risiko termasuk memastikan program kesedaran Influenza A H1N1 di dalam komuniti terus diperkemas dan diperkukuhkan, terutama sekali mengenai amalan basuh tangan, adab batuk, penggunaan penutup mulut dan hidung bagi mereka yang bergejala; dan
- (vi) menggerakkan aktiviti pelalian, *vaccination*, terhadap petugas barisan hadapan dan kumpulan sasar keutamaan.

Tuan Yang di-Pertua, berkaitan dengan bekalan dan penggunaan vaksin, daripada sejumlah 400,000 dos vaksin diperolehi oleh Kementerian Kesihatan, sehingga 14 Jun 2010 sejumlah 344,629 dos telah diberikan kepada anggota barisan hadapan dan kumpulan berisiko tinggi seperti yang disarankan oleh WHO. Baki vaksin adalah

kira-kira untuk 31,000 dos sahaja dan kita yakin akan dapat dihabiskan sebelum tarikh luput iaitu pada Oktober 2010.

Kita yakin dengan kerjasama semua pihak, langkah pencegahan dan kawalan pandemik ini, H1N1 di Malaysia dapat dilaksanakan dengan cekap dan berkesan seperti yang diperhatikan pada masa ini. Kerjasama masyarakat juga amat penting kerana jangkitan selesema amat mudah merebak. Langkah-langkah mudah seperti selalu basuh tangan, menjaga etika batuk dan tidak pergi ke tempat awam atau sekolah jika sakit amat berkesan dalam mengawal merebaknya penyakit ini.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya amat bangga dengan Kementerian Kesihatan dan mengiktiraf semua langkah-langkah yang telah dan akan dijalankan. Akan tetapi rakyat rasa begitu takut. Penyakit ini dikatakan bermula di Mexico lebih kurang dua tahun yang lalu dan dikatakan virus ini kebal - merentasi masa, merentasi benua, merentasi musim, tidak kira. Kiranya dia kebal.

Sejauh ini, bagaimana peranan WHO dalam mencari dan mengawal. Kalau tidak, ia tidak berkesudahan. Penyakit ini penyakit yang membunuh. Ia telah terbukti. Walaupun, alhamdulillah negara kita dapat mengawalinya tetapi ia masih boleh berulang-ulang, berulang, berulang, berulang. Jahat virus ini. Tidak tahulah.

Seorang Ahli Pembangkang: Soalan, soalan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Sejahtah parti pembangkang juga, tidak tahu atau macam mana. Ini misalannya. Nanti tersentak pula Permatang Pauh. Dia pantang disindir, dia bangun nanti. *[Ketawa]* Suntikan ini, vaksin pandemik ini, ada orang takut kerana kena masukkan virus ini ke dalam badan dia. Dia rasa takut. Masyarakat belum dapat diyakini. Jadi apa...

Seorang Ahli: Soalan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ya lah, ini soalanlah ini. *Astaghfirullah'azim*. Tuan Speaker kata Sri Gading, maknanya dia membenarkan soalan daripada Sri Gading. You sabarlah. *[Ketawa]*

Seorang Ahli: Cucuk jarum dahulu.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Jadi, apa pun macam mana hendak meyakini rakyat dan terima kasih Yang Berhormat Menteri. Yang Berhormat Menteri ini layaklah. Saya ingat masa depan anda begitu cerahlah. *[Ketawa]*

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Yang Berhormat Sri Gading. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, WHO memainkan peranan yang penting dalam

menyebarkan maklumat-maklumat terkini berhubung dengan wabak Influenza A H1N1 ini. Pada permulaan fasa *containment* dalam negara kita, WHO ada menghantar pakar-pakar mereka ke Malaysia untuk memberi bantuan dan juga cara-cara mengawal pandemik ini.

■ 1050

WHO juga ada menghantar dan memberi bantuan dari *stockpile antiviral* lebih kurang 20,000 *antiviral drug* telah dihantar ke Malaysia untuk memberi bantuan kepada Malaysia. Sehingga kini WHO masih lagi membuat pantauan yang teliti di seluruh dunia untuk memastikan bahawa sekiranya ada influenza virus ini telah pun ada mutasi dan menyebabkan peningkatan kematian. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, berhubung dengan vaksin. Vaksin ini pada mulanya dia memang satu vaksin yang baru. Ramai yang khuatir untuk menggunakan vaksin ini. Vaksin ini telah pun dihasilkan dalam masa yang singkat iaitu dalam masa lebih kurang enam bulan. Oleh itu apabila negara kita membeli vaksin kita juga memberi kepada barisan hadapan. Juga kepada sasaran utama iaitu yang berisiko tinggi.

Bagi kanak-kanak kita buat yang '*monovalent*' kita tidak nasihatkan untuk menggunakannya. Akan tetapi sekarang vaksin yang baru telah pun dihasilkan iaitu *multivalent* iaitu vaksin selesema biasa yang dimasukkan dengan vaksin H1N1 ini. ini kita galakkan kanak-kanak enam bulan ke atas juga boleh kita gunakan vaksin ini. Memang kita akan terus menggalakkan orang ramai menggunakan vaksin secara meluas. Terima kasih.

Tuan Lim Lip Eng [Segambut]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak tanya kepada Yang Berhormat Menteri. Adakah pembelian dos vaksin H1N1 ini secara tender terbuka atau *direct purchase* dengan izin Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan yang kedua saya ialah adakah kementerian akan memberi suntikan vaksin dos ini kepada semua Ahli Yang Berhormat kecuali Yang Berhormat daripada Sri Gading sebab dia tiada keyakinan. Terima kasih.

Dato' Seri Liow Tiong Lai: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pembelian vaksin ini adalah dilakukan secara tender terbuka. Ada lima syarikat yang tender di mana kita lihat dari segi harga dan juga dari segi penghantaran vaksin tersebut. Pada masa itu kita perlukan vaksin dengan secepat mungkin. Semua negara membuat tempahan. Pada masa itu GSK yang dapat memberi vaksinnya dengan awal iaitu pada tahun lalu dan kita membuat tempahan melalui syarikat GSK.

Keduanya berhubung dengan vaksin ini. Kita memang menggalakkan Ahli-Ahli Parlimen untuk mendapatkan vaksin. Oleh itu saya telah arahkan dalam sesi ini jugalah kalau boleh semua Yang Berhormat saya arahkan jabatan saya untuk membuat *vaccination* kepada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian. Kita harap dapat kerjasamalah dari semua Ahli Yang Berhormat. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian juga pemantauan kita dalam negara ini dari segi influenza A H1N1 ini memang dia masih lagi meluas. Kita harap Ahli-ahli Parlimen juga dapat mengingatkan orang ramai bahawa apabila mereka demam, batuk, selesema cepat dapatkan rawatan di klinik dan juga di hospital.

Ini kerana H1N1 ini pada masa tiga hari yang awal ini mereka demam ada demam panas tetapi mereka tidak akan - kalau tidak buat rawatan awal, apabila datang lewat akan menyebabkan kematian. Selalu yang 88 yang meninggal dunia ini kebanyakannya kerana lewat untuk mendapatkan rawatan. *The first three days of the symptoms is very-very crucial*. Kita minta Ahli-ahli Parlimen juga dapat memberi nasihat kepada orang ramai tolong kita sedarkan tingkatkan kesedaran mereka. Kalau demam panas cepat ke klinik dan doktor akan memberi *antiviral*. Kalau dahulu dia demam panas doktor bagi antibiotik sekarang kebanyakan flu dan selesema adalah H1N1, kebanyakannya. *Become a dominant virus* dalam semua negara termasuk Singapura, Thailand seluruh dunia kebanyakannya H1N1.

Oleh itu kalau demam doktor kebanyakannya dia akan sahkan sama ada antibiotik ataupun *antiviral*. Kebanyakannya akan bagi *antiviral*. Oleh itu kita nasihatkan Ahli Parlimen boleh dapat sebarkan maklumat ini dengan secara meluas di peringkat akar umbi. Terima kasih.

6. Tuan Mohamed Azmin Ali [Gombak] minta Menteri Pertahanan menyatakan secara terperinci senarai penuh pembekalan kelengkapan ketenteraan bernilai RM8 bilion oleh syarikat DRB-Hicom Defence Technologies Sdn. Bhd. (DEFTECH) yang ditandatangani pada 20 April 2010. Apakah prosedur tender terbuka dan amalan ketelusan dipatuhi dalam penganugerahan tender ini.

Menteri Pertahanan [Dato' Seri Dr. Ahmad Zahid bin Hamidi]: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin memohon untuk menjawab pertanyaan yang dikemukakan oleh beberapa Ahli Yang Berhormat pada hari ini secara bersekali dengan semuanya soalan berkenaan adalah berkaitan. Tuan Yang di-Pertua saya mohon.

Tuan Yang di-Pertua: Sila.

Dato' Seri Dr. Ahmad Zahid bin Hamidi: Ahli-Ahli Yang Berhormat yang bertanya adalah Pokok Sena pada 16 Jun, Bukit Gantang - 22 Jun, Bukit Bendera - 22 Jun dan Petaling Jaya Utara - 15 Julai.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pertahanan telah mengeluarkan Surat Niat kepada DRB-Hicom Defence Technologies Sdn. Bhd. (DEFTECH) untuk membuat perolehan sebanyak 257 unit kenderaan pembawa anggota atau APC. APC ini adalah APC beroda 8 X 8 berserta dengan variannya. Harga permulaan yang ditawarkan oleh syarikat berkenaan adalah sebanyak RM7.983 bilion hampir RM8 bilion. Setakat ini harga bagi pembekalan ini masih di peringkat rundingan dan belum dimuktamadkan oleh kerajaan. Harganya antara lain akan turut mengambil kira kos pembinaan *facility* baru serta pembelian peralatan bagi membangunkan kenderaan, pemindahan teknologi serta perolehan Hak Harta Intelek (IPR).

Dalam merundingkan harga bagi perolehan ini Kementerian Pertahanan akan memastikan harga yang dimuktamadkan nanti benar-benar menguntungkan kerajaan dan negara tanpa kompromi dan dalam spesifikasi kenderaan dan sistem yang dibekalkan. Tawaran untuk perolehan ini dibuat secara runding terus dengan DEFTECH adalah berdasarkan kepada kepakaran dan keupayaan yang sedia dimiliki oleh syarikat berkenaan dalam pembangunan kereta perisai. Khususnya kenderaan perisai anggota Adnan ACV 300. Mengenai perolehan kenderaan 8 X 8 ini DEFTECH akan dapat terus membangunkan kepakaran tempatan dan keupayaannya dalam sektor industri pertahanan selaras dengan objektif negara untuk membangunkan keupayaan industri pertahanan tempatan.

Teknologi dan sistem-sistem yang dibangunkan oleh syarikat ini sebelum ini juga akan dapat digunakan dalam pembinaan dan pembuatan APC Ini melalui kaedah pemindahan teknologi.

Tuan Mohamed Azmin Ali [Gombak]: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri telah pun mengesahkan bahawa Surat Niat telah pun ditandatangani dengan DEFTECH. Pada 23 April yang lalu Yang Berhormat Menteri Pertahanan telah pun membuat satu kenyataan umum bahawa jumlah tersebut yang ditandatangani bernilai RM8 bilion adalah harga siling yang telah ditetapkan oleh kerajaan. Persoalan saya ialah dalam menandatangani kontrak yang begini besar tidak mungkin Kementerian Pertahanan menetapkan harga siling tanpa meneliti kos sebenar perolehan APC yang diperlukan oleh kerajaan pada masa yang akan datang.

Kalau diambil kira jumlah yang diperlukan kalau dalam analisa yang saya teliti di maklumkan 233 unit tetapi Yang Berhormat Menteri pada hari ini menyatakan 257 unit. Walau bagaimanapun kalau diambil kira 233 unit kenderaan yang dikenali sebagai AV8 ini. Ini bermakna satu unit kosnya RM34 juta. Mana mungkin perolehan yang sebegini besar dibuat secara rundingan terus.

■ 1100

Concern kami Tuan Yang di-Pertua ialah Kerajaan Britain telah pun melaksanakan program yang sama iaitu program ketenteraan yang sama yang diberi nama *Future Rapid Effect System (FRES)*. Menggunakan kenderaan yang sama AV8 yang menelan belanja RM22 bilion. Akan tetapi program ini terpaksa dihentikan pada tahun 2008 kerana Kerajaan Britain terpaksa menanggung kos tambahan sebanyak RM40 bilion lagi. Jadi apakah jaminan kementerian bahawa program ini akan berjaya yang akan dianugerahkan kepada DEFTECH sedangkan Kerajaan Britain sendiri telah pun mengumumkan secara rasmi membatalkan program yang sama kerana kosnya melonjak begitu tinggi. Apakah jaminan RM8 bilion ini tidak akan dinaikkan dan kalau tidak dinaikkan pun saya kira kosnya terlalu tinggi Tuan Yang di-Pertua RM34 juta satu unit.

Kalau Yang Berhormat Menteri dapat teliti sedikit kenderaan perisai ini, kalau yang keluaran Jerman yang disebut *Boxer Multirole Armoured Vehicles* nilainya hanya RM2 juta seunit. Kalau Yang Berhormat Menteri ingin memiliki kenderaan perisai buatan Amerika Syarikat mungkin atas nasihat APCO yang berjenama *striker* APC nilainya RM6.2 juta. Jadi kalau Yang Berhormat Menteri ambil daripada pun Amerika baru RM6.2 juta dan kerajaan dapat menjimatkan RM6.5 bilion. Jikalau kerajaan ambil daripada Jerman kita dapat menjimatkan RM7.5 bilion. Jadi apakah pertimbangan yang diambil oleh kementerian dalam menganugerahkan kontrak secara rundingan terus kepada DEFTECH tanpa mengambil kira pengalaman di Britain, di mana program yang sama telah mencapai kegagalan yang menelan belanja sebanyak RM22 bilion dan diperlukan tambahan RM40 bilion. Oleh itu saya pohon supaya Yang Berhormat Menteri dapat memberikan penjelasan supaya negara ini tidak bankrap pada tahun 2019.

Dato' Seri Dr. Ahmad Zahid bin Hamidi: Yang Berhormat Gombak, sebagaimana yang saya perelaskan bahawa itu tawaran mereka. Kita belum terima lagi dan kita sedang meneliti secara terperinci, adakah komponen-komponen yang ditawarkan oleh mereka itu menyamai tawaran-tawaran yang dibuat oleh Amerika, Jerman, Australia dan negara-negara yang lain? Jikalau secara perbandingan, harga itu

terlalu tinggi berbanding dengan tawaran cara CBU bukan secara CKD, maka kita akan meneliti semula dan Kementerian Pertahanan terbuka dalam perkara ini.

Kita lakukan tawaran secara terhad dan dengan rundingan terus kerana *track record* mereka sewaktu dalam mengeluarkan *six by six*, dengan izin. Ini kerana ia melibatkan pemindahan teknologi, melibatkan penggunaan komponen tempatan dan juga menggunakan kepakaran tempatan. Akan tetapi jika kos yang terlibat terlalu tinggi, maka kita akan memberitahu Dewan ini dan masyarakat umum bahawa mungkin perkara ini perlu dikaji semula. Sikap kami adalah terbuka dalam perkara ini.

Dato' Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya amat berkeyakinanlah dengan penjelasan Yang Berhormat Menteri dan memang itulah yang dialu-alukan oleh rakyat iaitu kita sentiasa bersikap terbuka. Walau bagaimanapun kita percaya bahawa negara ini memerlukan komponen-komponen seperti kenderaan kereta perisai dan sebagainya. Jadi dengan adanya penjelasan tadi, maka apakah kementerian ini juga mungkin mempertimbang untuk membuka kepada mana-mana syarikat yang berminat, mungkin mereka juga boleh menawarkan harga yang murah dengan komponen-komponen yang ada keperluannya, jadi kita boleh guna pakai. Jadi ini mungkin boleh menidakkan isu ini dijaja oleh pembangkang untuk dijual sebagai isu untuk menidakkan keyakinan kerajaan.

Dato' Seri Dr. Ahmad Zahid bin Hamidi: Betul apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat Kinabatangan. Saya tidak fikir Yang Berhormat Gombak akan memanipulasikan isu ini dan saya fikir mereka mahukan supaya kita telus dan kita telus, *insya-Allah*. Saya yakin jika ada kombinasi yang baik di antara kita dengan mereka dan mereka mula memahami kehendak kita, maka Dewan ini akan aman damai Tuan Yang di-Pertua.

7. **Dato' Sri Dr. Muhammad Leo Micheal Toyad Abdullah [Mukah]** minta Menteri Pertanian dan Industri Asas Tani menyatakan rancangan di bawah kementerian untuk membangunkan industri asas tani dan industri makanan kecil di luar bandar Sarawak dan peruntukan yang disediakan untuk tahun 2009 dan 2010.

Menteri Pertanian dan Industri Asas Tani [Datuk Seri Noh bin Haji Omar]: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani melalui jabatan dan agensinya telah melaksanakan beberapa program khususnya yang bertujuan untuk membangunkan industri asas tani dan industri makanan kecil di luar bandar di seluruh negara termasuk di negeri Sarawak. Program-program tersebut ialah:-

- (i) program mempelbagai dan meningkatkan pendapatan petani, penternak dan nelayan;
- (ii) program satu daerah satu industri;
- (iii) program pembangunan industri asas tani; dan
- (iv) program pembangunan usahawan burung walid.

Bagi tahun 2009 sebanyak RM5.6 juta telah pun diperuntukkan di negeri Sarawak dan pada tahun 2010 sebanyak RM5.3 juta. Terima kasih.

Dato' Sri Dr. Muhammad Leo Micheal Toyad Abdullah [Mukah]: Terima kasih Yang Berhormat Menteri yang telah datang sendiri untuk menjawab. Soalan saya ialah, apakah langkah-langkah yang telah disediakan untuk memperluaskan pemasaran produk-produk ini?

Datuk Seri Noh bin Haji Omar: Terima kasih Yang Berhormat. Kita telah pun minta pihak FAMA bekerjasama dengan pihak kerajaan negeri untuk kita memperbanyakkan penubuhan *collection centre* di beberapa daerah supaya produk-produk daripada luar bandar ini dapat kita kumpulkan dan kita labelkan supaya kita dapat membantu usahawan-usahawan luar bandar memasarkan produk-produk mereka. Terima kasih.

8. **Tuan Sim Tong Him [Kota Melaka]** minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan:-

- (a) angka-angka perdagangan antara negara China dengan negara kita, bidang yang terlibat, jenis produk dan perkhidmatan untuk tahun 2009; dan
- (b) apakah anggaran tambahan jumlah perdagangan dengan negara China untuk tahun 2010 hingga 2015 dan namakan agensi-agensi kerajaan dan syarikat swasta yang mengusahakan tambahan bidang perdagangan ini.

Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri I [Dato' Mukhriz bin Tun Dr. Mahathir]: *Bismillaahir Rahmaanir Rahiim. Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh*, salam sejahtera dan salam satu Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua pada tahun 2009, Republik Rakyat China atau RRC merupakan rakan perdagangan utama Malaysia dengan mencatatkan jumlah perdagangan sebanyak RM127.9 bilion. Jumlah perdagangan dua hala Malaysia dan RRC telah meningkat lima kali ganda dalam tempoh 10 tahun kebelakangan ini daripada

tahun 2000 hingga 2009, di mana jumlah perdagangan pada tahun 2000 hanya sebanyak RM23.8 bilion. Eksport Malaysia ke RRC pada tahun 2009 berjumlah RM67.2 bilion atau 12.1% syer daripada jumlah keseluruhan eksport Malaysia. RRC merupakan pasaran eksport kedua terbesar untuk Malaysia selepas Singapura pada tahun tersebut.

Import Malaysia daripada RRC adalah sebanyak RM60.7 bilion atau 14% syer daripada jumlah keseluruhan import Malaysia. RRC merupakan sumber import utama Malaysia pada tahun 2009. Komposisi barangan eksport Malaysia ke RRC pada tahun 2009 adalah sektor pembuatan dengan 75.8% syer berjumlah RM51 bilion. Sektor pertanian 18.3% syer berjumlah RM12.3 bilion dan sektor perlombongan 5.6% syer bersamaan dengan RM3.8 bilion. *Trend* ini adalah selaras dengan trend komposisi eksport Malaysia umumnya.

Eksport Malaysia utama ke RRC pada tahun 2009 ialah produk elektrik dan elektronik iaitu 54.4% syer bersamaan dengan RM36.6 bilion dari jumlah keseluruhan eksport Malaysia.

■ 1110

Ini disebabkan oleh pembangunan pesat dalam teknologi maklumat dan komunikasi ataupun ICT dan industri elektronik bagi kelengkapan rumah di RRC yang telah meningkatkan permintaan bagi produk E&E dari Malaysia.

Produk eksport seterusnya ialah minyak kelapa sawit dengan 14.5% syer bersamaan dengan RM9.7 bilion. Produk kimia dan bahan kimia, 8.2% syer bersamaan dengan RM5.5 bilion. Produk getah, 4.2% syer bersamaan dengan RM2.8 bilion dan petroleum mentah dengan 3.3% syer atau RM2.2 bilion.

Malaysia dan RRC telah menandatangani Perjanjian Perdagangan Bebas ASEAN-China (ACFTA) pada 29 November 2004. Jumlah eksport di bawah perjanjian ini meningkat 32.3% kepada RM8.4 bilion pada tahun 2009 daripada RM6.3 bilion pada tahun 2008. Produk eksport utama di bawah ACFTA 2009 ialah getah kompaun, isi rung kelapa sawit atau minyak mentah, asid stearik, penisilin dan benang getah. Dalam pada itu, pertumbuhan Keluaran Dalam Negara Kasar (KDNK) bagi RRC yang dijangkakan berkembang pada kadar 9% pada tahun 2010 akan terus menyumbang kepada peningkatan permintaan untuk barangan eksport Malaysia ke negara tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, komposisi barangan import Malaysia dari RRC pula terdiri daripada sektor pembuatan, 94.1% syer bersamaan dengan RM57.1 bilion, sektor pertanian, 3.9% syer bersamaan dengan RM2.4 bilion dan sektor perlombongan, 1.3% syer bersamaan dengan RM778.1 juta. Import utama Malaysia dari RRC ialah produk

elektrik dan elektronik iaitu 54.8% syer bersamaan dengan RM33.3 bilion diikuti dengan peralatan dan alat ganti jentera 10.1% syer atau RM6.13 bilion, produk kimia dan bahan kimia, 6.3% syer bersamaan dengan RM3.8 bilion, barangan logam, 4.2% syer bersamaan dengan RM2.5 bilion dan peralatan *optical* dan saintifik, 3% syer bersamaan dengan RM1.8 bilion.

Daripada sudut RRC, Malaysia merupakan rakan dagangnya yang kelapan terbesar di dunia, kelima terbesar di rantau Asia selepas Jepun, Republik Korea, Hong Kong, SAR dan Taiwan dan terbesar di kalangan negara-negara ASEAN pada tahun 2009. Syarikat swasta dan syarikat berkaitan dengan kerajaan Malaysia terlibat dalam pelbagai aktiviti perkhidmatan di RRC seperti bidang tenaga dan utiliti, penjagaan kesihatan, perkhidmatan berkaitan teknologi maklumat, pengurusan hartanah, pembuatan dan pengedaran tayar, perbankan, pemilikan dan pengurusan hotel, pendidikan, pembinaan dan pengurusan pelabuhan, pembangunan infrastruktur dan bidang rawatan air.

Tuan Yang di-Pertua, dalam tempoh tahun 2010 sehingga tahun 2015, eksport barangan pembuatan Malaysia ke seluruh dunia dijangka meningkat di antara 3.5% pada tahun 2010 ke 6% pada tahun 2015. Bagi tahun 2010, eksport barangan pembuatan Malaysia keseluruhannya dijangka meningkat ke RM425.8 bilion berbanding RM411.4 bilion yang dicatatkan pada tahun 2009. Eksport barangan pembuatan Malaysia ke RRC pula dijangka akan meningkat pada kadar yang sama iaitu sebanyak 3.5% kepada RM52.8 bilion berbanding RM51 bilion yang dicatatkan pada tahun 2009.

Tuan Yang di-Pertua, dalam usaha meningkatkan ekonomi negara, kerjasama erat antara pihak kerajaan dan swasta amatlah mustahak. Oleh yang demikian, Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri (MITI) akan terus bekerjasama dan menjadi rakan strategik kepada sektor swasta terutamanya dalam usaha untuk meningkatkan perdagangan antarabangsa Malaysia.

Selaras dengan ini, pelbagai pameran perdagangan, misi-misi pelaburan perdagangan, pemasaran khusus dan promosi perdagangan di pada peringkat antarabangsa dijalankan pada tahun 2010 oleh agensi-agensi di bawah MITI. Ini bertujuan untuk memperkenalkan dan mempromosi barangan Malaysia ke serata dunia serta pepadanan perniagaan antara syarikat tempatan dengan syarikat asing untuk meningkatkan rangkaian pengedaran syarikat tempatan.

Tuan Sim Tong Him [Kota Melaka]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Nampaknya tanpa membelanjakan berpuh

juta wang untuk syarikat seperti APCO ini, kita masih boleh mendapat tambahan perdagangan dengan negara China yang begitu membanggakan. Soalan tambahan saya, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan yang mulia ini apakah kelebihan negara kita dalam perdagangan dua hala dengan negara China? Adakah di antaranya perhubungan atau latar belakang sejarah iaitu satu perhubungan yang begitu baik di antara kedua-dua negara ini dan juga rakyat atau peniaga yang fasih berbahasa Cina itu juga menjadi salah satu kelebihan yang kita punyai? Terima kasih.

Dato' Mukhriz bin Tun Mahathir [Jerlun]: Terima kasih Yang Berhormat. saya kira apa yang kita lakukan tidak ada kena-mengena langsung dengan APCO. Kerajaan sebenarnya seperti Yang Berhormat sedia maklum telah lama mengikuti perkembangan di RRC terutamanya pertumbuhan pesat ekonominya yang di alami oleh negara tersebut. Malahan Malaysia adalah anggota ASEAN yang pertama menjalin hubungan diplomatik dengan RRC seawal tahun 1974 lagi. Selain daripada itu, mungkin dari segi kebudayaan yang ada persamaannya dengan sebahagian daripada penduduk Malaysia membantu kita untuk mengeratkan lagi hubungan silaturahim dengan pihak di RRC.

Kita juga mempunyai beberapa kelebihan. Sepertimana yang kita sedia maklum, di bawah Model Baru Ekonomi sekarang ini, negara tidak lagi memberikan penekanan kepada industri yang berintensif buruh yang teknologinya rendah. Maka industri-industri seperti itu dari China sekarang ini menghala ke arah negara-negara seperti Vietnam dan Indonesia. Akan tetapi kelebihan kita contohnya dalam industri halal, yang mana pengeluar-pengeluar makanan dari China yang ingin menembusi pasaran halal sedunia, sekarang ini sudah melihat Malaysia sebagai satu destinasi pelaburan yang menarik yang mana mereka boleh cuba menggunakan proses-proses di Malaysia ini supaya produk makanan mereka itu dapat pengiktirafan halal supaya dapat menembusi pasaran halal bukan hanya di Malaysia tetapi juga di Asia Barat dan negara-negara pasaran halal yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu, kita sebenarnya mempunyai beberapa kelebihan yang lain. Kita agak aktif di dalam industri perkhidmatan di RRC. Dari segi itu mereka juga terus bergiat aktif untuk menghubungi kami. Bagi kami di MITI ini, kita sentiasa menerima banyak kunjungan daripada pegawai-pegawai tinggi dari beberapa *province* dari RRC semata-mata untuk mengeratkan lagi hubungan pelaburan dan perdagangan. Saya kira daripada kunjungan-kunjungan ini membuktikan bahawa

mereka melihat Malaysia sebagai salah satu rakan perdagangan dan pelaburan yang penting bagi mereka. Terima kasih.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya mengucapkan tahniah kepada Timbalan Menteri yang telah menjawab tadi. Cuma, saya ingin bertanya kerana ada rakan-rakan yang membuat pelaburan dan hubungan perdagangan dengan negara China ini menghadapi beberapa masalah. Jadi boleh atau tidak dikenal pasti masalah-masalah ini dan apakah peranan MITI dalam membantu menyelesaikan permasalahan yang dihadapi oleh pedagang-pedagang kita ini? Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Mukhriz bin Tun Mahathir [Jerlun]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Yang Berhormat. Kalau saya faham soalan itu maksudnya mungkin masalah perdagangan, yang mana mungkin ada pengeksport-pengeksport dari Malaysia yang menghadapi pelbagai masalah birokrasi contohnya, di pasaran tersebut.

■ 1120

Maka kita mempunyai pejabat MITI dan juga pejabat MIDA dan MATRADE di beberapa tempat di China yang sesungguhnya bersedia untuk membantu pengeksport-pengeksport Malaysia menyelesaikan masalah seperti ini, saya syorkan pengeksport Malaysia ini terus berhubung dengan pihak kami di MITI ibu pejabat mahupun di pejabat-pejabat MITI, MIDA dan MATRADE di *province* yang berkenaan supaya dapat kita perhatikan masalah ini secara lebih terperinci dan mencari penyelesaian yang terbaik.

9. Dato' Abdul Manan Ismail [Paya Besar] minta Menteri Pelajaran menyatakan tidakkah kerajaan merasa perlu diwujudkan institusi pendidikan kelas pertama khusus untuk melahirkan kepimpinan yang berwibawa untuk masa depan negara.

Timbalan Menteri Pelajaran II [Dr. Haji Mohd. Puad bin Zarkashi]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua untuk makluman Yang Berhormat, Kementerian Pelajaran Malaysia memang komited untuk mewujudkan institusi pendidikan kelas pertama sesuai dengan NKRA ketiga negara iaitu akses kepada pendidikan yang berkualiti. KPM memberi fokus kepada pembentukan modal insan yang holistik serta mempunyai pemikiran yang kreatif dan inovatif serta nilai dan etika dan jati diri kepimpinan dan keusahawanan.

Bagi merealisasikan hasrat ini, Kementerian Pelajaran Malaysia berusaha meningkatkan kecemerlangan institusi pendidikan dengan menjana kluster

kecemerlangan pendidikan mengikut bidang khusus ataupun *niche area* sekolah masing-masing. Terdapat tujuh fokus, 50 pelan tindakan dan 60 aktiviti yang telah dirancang sehingga tahun 2010 bagi melonjakkan lagi kecemerlangan institusi pendidikan dalam sistem pendidikan negara. KPM juga akan terus berusaha untuk memperkasakan sekolah kebangsaan, merapatkan jurang pendidikan, meningkatkan kualiti institut pendidikan guru dan memartabatkan profesion perguruan untuk memastikan kita mencapai matlamat ini. Terima kasih.

Dato' Abdul Manan Ismail [Paya Besar]: Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat Timbalan Menteri. Soalan tambahan, apakah langkah yang diambil oleh kerajaan dalam melahirkan pelajar berkepimpinan melalui sistem sekolah kluster dan sekolah berprestasi tinggi serta bagaimanakah kursus-kursus kepimpinan dapat diterapkan bagi membantu sekolah melahirkan pelajar berkepimpinan? Terima kasih.

Dr. Haji Mohd. Puad bin Zarkashi: Terima kasih. Dalam usaha menjayakan perkara yang saya sebutkan tadi bahawa kita memang mengutamakan kepada pendidikan yang memberi fokus kepada pembangunan modal insan seperti mana yang disebut oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam pembentangan Rancangan Malaysia Kesepuluh iaitu pembentukan modal insan yang unggul melalui sistem pendidikan. Oleh sebab itu, kita akan cuba memastikan bahawa pelajar-pelajar kita ini tidak terlalu *obsess* dengan pemeriksaan tetapi banyak melibatkan dengan kegiatan-kegiatan kokurikulum. Oleh itu antara perkara yang menjadi tumpuan terbaru kepada kita ialah memastikan '1Pelajar 1Sukan' ini adalah sebahagian daripada usaha untuk kita memastikan matlamat ini tercapai. Terima kasih.

Tuan Haji Nasharuddin Mat Isa [Bachok]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Soalan tambahan daripada Yang Berhormat Paya Besar tadi ada menyentuh tentang sekolah berprestasi tinggi. Seperti mana yang kita sedia maklum, perkara ini sudah dibangkitkan, saya mengulangi 100 buah sekolah berprestasi tinggi yang akan dibangunkan dengan peruntukan RM700 ribu setiap satu sekolah dalam tempoh yang telah ditetapkan RM77 juta akan diperuntukkan di situ.

Soalan saya ialah sejauh manakah benar-benar perlunya kita kepada sekolah berprestasi tinggi ini dengan memberi tumpuan kepada hanya beberapa sekolah yang dipilih yang kesannya nanti kepada sekolah-sekolah lain secara umum kerana masih

terdapat banyak isu yang diperlukan oleh sekolah-sekolah biasa. Tadi telah disebut tentang '1Sekolah 1Sukan'.

Tuan Yang di-Pertua '1Sekolah 1Sukan' pun saya tidak dapat lihat ianya dapat dipraktikkan kerana keupayaan guru-guru yang terlatih dalam bidang-bidang sukan tertentu, saya minta maaf ambil contoh peribadi. Isteri saya seorang guru, salah satu sukan yang perlu diajar oleh beliau adalah memanah, beliau tidak pernah diajar tentang memanah, bagaimana pula hendak diajar anaknya untuk memanah? Terima kasih.

Dr. Haji Mohd. Puad bin Zarkashi: Ada dua perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Bachok. Pertama ialah tentang SBT, saya rasa perkara ini sudah diperjelaskan banyak kali bahawa SBT adalah merupakan satu pendekatan kita yang berterusan untuk kita mengklusterkan sesuatu sekolah itu dan sekolah ini akan menjadi penanda aras kepada sekolah-sekolah lain untuk juga mereka mempertingkatkan kecemerlangan sekolah masing-masing berasaskan kepada sekolah yang sudah pun terpilih sebagai sekolah berprestasi tinggi ini iaitu melihat di mana kekuatan dan kecemerlangan mereka dan boleh dicontoh oleh sekolah-sekolah yang lain.

Dalam masa yang sama sebenarnya kita tidak meminggirkan sekolah yang lain, sebab itulah dengan kita melakukan penilaian kepada setiap sekolah ini maka kita juga ada satu program dipanggil SIP (*School Improvement Program*) iaitu mana-mana sekolah yang agak ketinggalan dan perlukan perhatian, maka kita akan menumpu kepada sekolah-sekolah tersebut. Oleh itu dengan pendekatan ini, bukan sahaja sekolah berprestasi tinggi ini boleh menjadi penanda aras kepada sekolah-sekolah yang lain, maka kita juga dapat melihat sekolah-sekolah yang agak terke bawah ini untuk diberi perhatian, untuk diberi bantuan dan sokongan berdasarkan kepada *tool kits* SIP iaitu *School Improvement Program* ini.

Jadi dengan kata lain tidak berlaku diskriminasi dan sebagainya bahkan kepada saya ini adalah satu perkara yang cukup baik untuk kita memastikan 10,000 buah sekolah lebih kurang yang ada dalam negara kita ini termasuk di pendalaman ini dapat kita peringkatkan kemampuan mereka.

Mengenai dengan sukan, pada kita ini adalah cukup penting supaya kita dapat memastikan pelajar-pelajar kita seperti mana yang saya sebut tadi akan dapat dibangunkan potensi mereka berasaskan kepada aktiviti kokurikulum dan ditumpukan kepada soal sukan ini. Maka sebenarnya maka olah itulah kita akan memastikan bahawa guru-guru sukan ini adalah guru-guru yang akan dilatih semula. Kita juga akan memberikan perhatian kepada sekolah-sekolah tertentu yang akan menjadi pusat

melahirkan guru-guru sukan yang boleh dipinjamkan ataupun digunakan oleh sekolah-sekolah yang ada di sekeliling sebagai langkah awal kita memastikan kita akan dapat melaksanakan Program '1Sekolah 1Sukan' ini.

Bukan semata-mata untuk melahirkan juara tetapi untuk memastikan bahawa anak-anak kita ini terlibat dengan aktiviti-aktiviti yang dapat membangunkan potensi mereka dan tidak terlalu *obsess* dengan pemeriksaan dan akademik seperti mana yang saya sebutkan tadi. Terima kasih.

10. Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota] minta Menteri Kewangan menyatakan apakah rasional dan matlamat kerajaan dengan mengeluarkan beberapa lesen perbankan kepada pihak asing sedangkan bank-bank tempatan dipergabungkan (*merger*) untuk memperkecilkan jumlahnya.

Timbalan Menteri Kewangan II [Dato' Donald Lim Siang Chai]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Yang Berhormat, pengelolaan lesen-lesen perbankan baru di bawah langkah-langkah liberalisasi sektor perkhidmatan kewangan yang diumumkan pada April tahun 2009 adalah untuk mengukuhkan dan saling hubungan ekonomi dan kewangan Malaysia dengan negara-negara lain, membangunkan sektor kewangan yang berdaya saing untuk memenuhi keperluan ekonomi dan merangsang perkembangan sektor sasaran yang pada masa ini tidak dapat dipenuhi oleh institusi perbankan yang sedia ada. Selain itu keutamaan juga diberikan kepada institusi kewangan asing yang berwibawa dan mampu memperkukuh kedudukan Malaysia sebagai hub kewangan Islam antarabangsa serta mempromosikan Malaysia sebagai peneraju pusat perkhidmatan perkongsian dan penyumberan luar, dengan izin, *share services and outsourcing*.

■1130

Kesemua ini akan meningkatkan peranan sektor kewangan sebagai pendorong dan pemangkin utama pertumbuhan ekonomi negara lantas menyumbang ke arah proses transformasi ekonomi Malaysia ke fasa pembangunan berikutnya. Di samping itu kemasukan institusi-institusi perbankan akan menghasilkan peluang pekerjaan dan menarik pelaburan langsung asing dengan izin, *foreign direct investment*.

Tuan Yang di-Pertua, antara fakta-fakta yang telah dipertimbangkan oleh kerajaan dalam kenaikan langkah-langkah liberalisasi tersebut adalah keupayaan institusi-institusi perbankan tempatan yang kini berada pada kedudukan yang mantap lagi cekap dengan daya saing yang tinggi berikutan usaha-usaha bina upaya yang telah

diambil. Langkah-langkah tersebut adalah selaras dengan fasa ketiga pelan induk sektor kewangan dengan izin *Financial Master Plan* untuk memodenkan sektor kewangan Malaysia.

Penggabungan institusi-institusi perbankan perkhidmatan dilaksanakan adalah bertujuan untuk menghasilkan institusi-institusi yang berdaya saing, cekap dan dinamik yang seterusnya dapat membangunkan industri perkhidmatan kewangan yang kukuh dan mampan. Bank Negara Malaysia akan terus menggerakkan penggabungan yang dapat memanfaatkan industri perkhidmatan kewangan tempatan. Sekian.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Ahli-ahli Yang Berhormat. Dengan selesainya jawapan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan kepada soalan Nombor 10, maka sesi soal jawab pagi ini telah selesai.

Ahli-ahli Yang Berhormat, saya ingin buat pengumuman di sini iaitu perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Kinabatangan minggu lalu mengenai dengan satu kejadian kecoh yang berlaku di ruang legar Dewan Negara akan saya buat keputusan selepas perbahasan RMKe-10 iaitu selepas jawapan daripada Menteri-Menteri. Jadi keputusan akan saya buat pada 30 Jun, sebelah pagi. Jadi untuk pihak-pihak yang berkenaan terutama sekali Yang Berhormat Kinabatangan dan Yang Berhormat Ipoh Barat pada hari itu harus bersedia. Terima kasih. Sila setiausaha,

[Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Lisan telah tamat]

USUL**RANCANGAN MALAYSIA KESEPULUH (2011-2015)**

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah:

“Bahawa Dewan ini,

menyedari akan cabaran pertumbuhan ekonomi serta pencapaian sosioekonomi semasa pelaksanaan Rancangan Malaysia Kesembilan dalam menghadapi persekitaran global yang begitu mencabar;

merestui usaha kerajaan untuk terus melaksanakan Misi Nasional dengan disokong oleh Model Baru Ekonomi sebagai rangka dasar pembangunan bagi mencapai matlamat Wawasan 2020;

meluluskan Rancangan Malaysia Kesepuluh yang akan dilaksanakan berasaskan hala tuju strategik, program dan peruntukan yang diperlukan untuk merealisasikan Wawasan 2020 dan membawa negara ke arah mencapai status negara berpendapatan tinggi dan maju menjelang tahun 2020 seperti dibentangkan dalam Kertas Perintah CMD.3 Tahun 2010;

Bahawa dalam meluluskan Rancangan Malaysia Kesepuluh, Dewan yang mulia ini menyeru seluruh rakyat Malaysia supaya bersatu padu dengan semangat “1Malaysia : Rakyat Didahulukan Pencapaian Diutamakan” dan mempunyai iltizam yang teguh bagi melaksanakan tanggungjawab yang murni untuk menjayakan pelan transformasi ke arah negara berpendapatan tinggi dan maju, berdaya tahan dan berdaya saing, demi untuk meningkatkan kesejahteraan rakyat Malaysia”. *[14 Jun 2010]*

Tuan Yang di-Pertua: Saya difahamkan Yang Berhormat Jempol menyambung perbahasan dan Yang Berhormat Jempol mempunyai 21 minit lagi. Sila Yang Berhormat Jempol.

11.33 pg.

Dato’ Lilah bin Yasin [Jempol]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Satu lagi kebijaksanaan kerajaan dalam merangka lima tahun Rancangan Malaysia yang Kesepuluh ialah berkaitan dengan perkongsian pintar di antara sektor awam dan juga sektor swasta.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar)
mempengerusikan Mesyuarat]

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Tahniah saya ucapkan kerana 52 projek berimpak tinggi akan dapat dijayakan dengan kos RM63 bilion yang sudah tentunya akan dapat menjana pendapatan negara, peluang-peluang pekerjaan yang banyak dan juga menyediakan perumahan mampu milik di kalangan rakyat kita. Ia juga sudah tentu menjanjikan kebolehan kerajaan kita menjana pendapatan negara untuk menjadikan negara yang berpendapatan tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga merakamkan ucapan terima kasih kepada kerajaan kerana salah satu daripada perancangan itu ialah membina lebuh raya Paroi, Senawang dan KLIA. Terima kasih banyak-banyak. Saya suka mencadangkan kepada kerajaan melalui kementerian yang bertanggungjawab dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh ini apabila melaksanakan projek ini agar dapat dipanjangkan lagi daripada KLIA,-Senawang-Paroi-Jempol, bagi membolehkan Negeri Sembilan sebelah timur dapat dibangunkan oleh kerajaan. Hari ini sebahagian besar daripada rakyat kita tinggal di kawasan bandar kerana di dalam bandar banyak peluang pekerjaan.

Adalah menjadi satu strategi baru kerajaan melalui Rancangan Malaysia Kesepuluh agar dapat mewujudkan lebih banyak peluang pekerjaan dan juga skim perumahan mampu milik di kalangan rakyat kita yang tinggal di kawasan luar bandar. Jempol, Negeri Sembilan Timur mempunyai lebih daripada 35 skim Rancangan Tanah FELDA yang boleh menawarkan tanah yang murah di kalangan pelabur-pelabur yang ingin melabur modal bagi mendirikan industri di Rancangan Tanah FELDA.

Bagi membolehkan rancangan ini dapat dijayakan memindahkan perpindahan, penghijrahan penduduk daripada berkampung di bandar yang akhirnya mewujudkan kemiskinan bandar. Saya menyarankan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh agar sebahagian peruntukan ini dapat dibina lebuh raya di kawasan Jempol yang sudah tentunya dapat pulangan juga kepada sebahagian daripada orang Pahang termasuk Rompin.

Dato' Seri Dr. Jamaluddin Mohd Jarjis [Rompin]: Minta penjelasan sedikit. Ini tentang isu kawasan. Saya tertarik pandangan Yang Berhormat bahawa perlu prasarana infrastruktur hubungan ini dipertingkatkan lagi kepada kawasan-kawasan luar bandar yang mana masih lagi ada kekosongan ataupun agenda pembangunan luar bandar itu diteruskan. Untuk itu saya mengucapkan syabas kepada Yang Berhormat. Akan tetapi

saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat masyarakat yang di Pahang sebelah Negeri Sembilan.

Dato' Kamarudin Jaffar [Tumpat]: *[Bercakap tanpa menggunakan pembesar suara]*

Dato' Seri Dr. Jamaluddin Mohd Jarjis [Rompin]: Ini Yang Berhormat Tumpat ini yalah dia semenjak dia tidak jadi Setiausaha Agong PAS ini garang betul sekarang. Masa Setiausaha Agong PAS dia senyap. Adakah Yang Berhormat setuju...

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: *[Bercakap tanpa menggunakan pembesar suara]*

Dato' Seri Dr. Jamaluddin Mohd Jarjis [Rompin]: Yang Berhormat Shah Alam pula! Dia garang di sini bila Selangor senyap saja. Dia hendakkan Menteri Besar baru dia tidak berani cakap Selangor itu. Adakah Yang Berhormat setuju...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat saya fahamlah, Yang Berhormat. Tidak ada bercakap.

Dato' Seri Dr. Jamaluddin Mohd Jarjis [Rompin]: Saya hendak tanya ini Yang Berhormat. Adakah Yang Berhormat setuju cadangan Yang Berhormat itu bukan sahaja jalan raya disambung ke Kuala Pilah hanya kepada Jempol terus ke kawasan sebelah Yang Berhormat itu, supaya masyarakat di sana sama seperti masyarakat di kawasan Yang Berhormat mahu dan dahagakan pembangunan seperti yang dihasratkan oleh Yang Berhormat tadi.

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Saya bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat Rompin kerana infrastruktur lebuh raya ini amat penting bukan sahaja kepada Negeri Sembilan sebelah timur tetapi bagi menjayakan pembangunan di sebelah Pahang dan juga Johor yang bersempadankan dengan Negeri Sembilan iaitu Negeri Sembilan sebelah timur. Tuan Yang di-Pertua, begitu juga dengan perancangan Bahau *bypass*. Saya mencadangkan dalam Rancangan Malaysia yang Kesepuluh ini, sebahagian daripada peruntukan ini akan dapat dibina Bahau *bypass* bagi mengelakkan kesesakan yang begitu teruk dalam bandar Bahau dan sebahagian daripada kenderaan yang lalu daripada Pahang dan juga Johor melintasi bandar Bahau ini tidak perlu singgah di bandar Bahau. Dengan adanya Bahau *bypass* ini nanti saya yakin dan percaya kesesakan bandar Bahau dan dapat di atasi.

Ketiganya Tuan Yang di-Pertua, saya juga mencadangkan supaya jalan FELDA Pasir Besar ke *Keratong highway* dapat dipertingkatkan melalui Rancangan Malaysia

Kesepuluh. Ini akan dapat menjana ekonomi di Rancangan Tanah FELDA dengan lebih baik lagi kerana sebahagian besar usahawan-usahawan, anak-anak peneroka FELDA menjayakan projek mereka di Rancangan Tanah FELDA itu sendiri. Bukan sahaja mereka memerlukan perumahan generasi kedua untuk tinggal di Rancangan Tanah FELDA bagi menjayakan ekonomi mereka tetapi juga sambungan jalan yang lebih ekonomik supaya dapat menjayakan perancangan ini.

Keempat ialah jalan di antara Serting ke Muadzam, jalan ini sekarang ini begitu sesak sekali. Akan tetapi ianya begitu sempit dan saya yakin dan percaya melalui perancangan Rancangan Malaysia Kesepuluh akan dapat diperuntukkan untuk meningkatkan lagi pembangunan di antara Serting dengan Muadzam.

Tuan Yang di-Pertua, rancangan cadangan kerajaan bagi membangunkan pusat pelancongan Malaysia iaitu dengan konsep '*Malaysia Truly Asia*' di Bandar Raya Kuala Lumpur adalah merupakan satu rancangan yang sangat bijak. Satu pandangan kerajaan yang jauh ke hadapan.

■ 1140

Tidak hairanlah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita dapat memikirkan satu produk yang begitu dapat menjana pendapatan negara melalui industri pelancongan bagi membolehkan pelancong kita tinggal lebih lama di negara kita dan menjadikan Kuala Lumpur sebagai bandar raya yang menarik dan sudah tentu menjadi ingatan kepada pelancong kita, menjadi duta untuk mempromosikan pelancongan negara apabila mereka kembali ke negara mereka menceritakan tentang keindahan Kuala Lumpur, menceritakan tentang kehebatan konsep *Malaysia Truly Asia* di bandar raya Kuala Lumpur. Sudah tentu ini akan menarik lebih ramai lagi pelancong yang berulang dan menarik pelancong-pelancong lain untuk datang ke Kuala Lumpur.

Saya mencadangkan dengan konsep *Malaysia Truly Asia*, kejayaan kerajaan Barisan Nasional mengekalkan kebudayaan suku kaum. Suku kaum kita yang begitu banyak menjadi satu khazanah penting kepada negara kita bukan sahaja menjadi kebanggaan semua kaum orang Melayu, Cina, Kadazan, Dusun, India, Murut dan juga bermacam-macam suku kaum yang lain dapat dikekalkan oleh kerajaan Barisan Nasional kebudayaan tradisional mereka.

Saya mencadangkan dengan adanya pembinaan pusat pelancongan *Malaysia Truly Asia* di Kuala Lumpur, kerajaan akan mengambil kira menempatkan semua aktiviti-aktiviti kebudayaan tradisional suku kaum supaya menjadi satu kompleks yang besar, kalau boleh macam Disneyland di Los Angeles, Amerika bagi membolehkan mereka

berkunjung ke pusat ini. Dua hari dua malam tidak habis mereka melawat semua produk-produk kebudayaan kita dengan tariannya yang hebat, dengan makanannya yang sedap, dengan pakaiannya yang menarik dan juga muzik tradisionalnya yang sangat unik seperti adat perpatih di Negeri Sembilan. Kita mempunyai Masak Lemak Cili Padi, kita mempunyai Caklempong, Tumbuk Kalang dan bermacam-macam lagi yang boleh dijual melalui produk *Malaysia Truly Asia* yang berasaskan kepada kebudayaan tradisional suku kaum negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang kedua ialah saya juga merakamkan ucapan tahniah kepada kerajaan dengan pembinaan Istana Negara yang baru menjadi kebanggaan kepada rakyat Malaysia dengan mengekalkan Sistem Demokrasi Raja Berperlembagaan. Ramai di kalangan juga menjadi satu daya tarikan pelancong kerana pelancong yang datang hendak juga melawat istana kita. Mereka sebahagiannya amat terkilan kepada generasi yang lepas yang telah pun menghapuskan institusi Raja-Raja di negara mereka. Kalau boleh, mereka hendak juga Raja. Oleh yang demikian, kita jadikan istana kita yang baru ini juga sebagai produk pelancongan yang menarik.

Sehubungan dengan itu, saya mencadangkan kepada kementerian dan kerajaan melalui perancangan yang sedang berjalan dimasukkan Rancangan Malaysia Kesepuluh kita ini supaya kita dapat membina lokasi mesra pelancong dengan membina dewan taklimat, memberikan maklumat yang lebih mendalam kepada pelancong, lokasi untuk bergambar yang indah dan mewujudkan satu identiti yang unik bagi membolehkan mereka mengingati lawatan di Istana Negara dan sudah tentulah tempat *parking* bas-bas pelancong yang sekarang ini menjadi masalah di istana kita yang lama.

Tuan Yang di-Pertua selain daripada itu, pembangunan Kampung Baru. Saya merakamkan ucapan tahniah kepada kerajaan yang mengekalkan pemilikan orang-orang Melayu di bandar raya Kuala Lumpur. Saya juga amat bangga akan lahir orang Melayu yang kaya dengan pembangunan ini, akan lahir pusat komersial orang Melayu yang moden di tengah-tengah bandar raya Kuala Lumpur. Saya mencadangkan sebahagian kecil daripada tanah ini agar dapat dibangunkan sebuah rumah Melayu tradisional yang akhirnya akan kita jadikan sebagai produk pelancongan juga bagi membolehkan pelancong yang tidak banyak masa, mereka transit di Kuala Lumpur, transit di KLIA misalnya untuk kita bawa melihat bagaimana rumah tradisional Melayu, cara orang Melayu hidup, budaya mereka, bagaimana adat resam mereka, kraf mereka, produk-produk yang mereka dapat hasilkan akan dapat mereka beli dan untuk mereka bawa balik.

Di Jempol, kita mempunyai Teratak Za'ba. Terima kasih kerana kerajaan membangunkan pusat pembangunan pelancongan yang berasaskan bahasa dan kebudayaan dengan mengabadikan jasa Za'ba yang begitu besar. Sehingga hari ini kita tidak dapat melihat lagi Za'ba yang kedua.

Namun demikian saya mencadangkan, oleh kerana permintaan begitu banyak mereka yang datang melawat, melancong di situ ialah pakar-pakar dan pencinta bahasa. Mereka mahu mengadakan seminar bahasa di Teratak Za'ba. Hari ini kita tidak mempunyai sebuah dewan yang sesuai bagi mengadakan seminar bahasa di Teratak Za'ba. Saya mencadangkan melalui Rancangan Malaysia Kesepuluh akan kementerian dapat membina sebuah dewan yang boleh mengadakan seminar yang sesuai di Teratak Za'ba. Ini kerana persekitaran Jempol sudah kita bangunkan hotel yang sesuai tempat mereka menginap dan juga ada mempunyai *homestay* yang menarik. Mereka boleh tinggal di hotel, boleh tinggal di *homestay* tetapi dewan seminar yang boleh menempatkan juga dewan makan, gerai kraf tangan, cenderamata yang boleh mereka bawa balik apabila mereka melawat Teratak Za'ba.

Begitu juga kita mempunyai *homestay* yang banyak berselerak di seluruh Malaysia. Tahniyah kerana memberi peluang orang kampung terlibat dalam produk pelancongan yang menarik, menjana pendapatan orang miskin dan sebahagiannya bukan sahaja orang miskin yang mengambil bahagian di mana rumah mereka disewakan bilik-bilik dan ada pelancong yang sengaja meminta tinggal bersama dengan orang miskin. Akan tetapi Tuan Yang di-Pertua, ada juga rakyat termiskin yang mengambil bahagian dalam pembangunan *homestay*.

Saya mencadangkan dalam strategi kerajaan untuk menjana pendapatan rakyat berpendapatan tinggi, kumpulan mereka yang mengambil bahagian dalam *homestay* di kampung-kampung, di luar bandar, di rumah panjang seluruh negara kita akan kita berikan pengecualian daripada kos bayaran kadar elektrik yang mengikut nilai komersial yang sekarang ini dikenakan kepada pengusaha-pengusaha pelancong. Saya mencadangkan supaya kerajaan...

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Yang Berhormat, boleh mencelah?

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: ...Akan berunding dengan pihak TNB bagi membolehkan rumah-rumah *homestay* ini diberikan dengan kadar yang biasa.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Terima kasih Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Yang Berhormat Jempol. Saya sebelum itu Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan selamat datang kepada masyarakat di Maran, Senggora

dan juga Paya Besar, Kuantan, di belakang kita, daripada kampung, *homestay* punya kawasan.

Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat Jempol, saya hendak bertanya, minta pandangan Yang Berhormat Jempol, memang kita menggalakkan masyarakat luar bandar mewujudkan *homestay* yang lebih banyak bahkan ada peruntukan yang diberikan oleh kementerian. Akan tetapi, kadang-kadang kita berhadapan dengan masalah yang lain di mana ada pusat-pusat pelancongan atau pun lokasi-lokasi pelancongan yang perlu kita perbaiki, kita perkenalkan, kita daftarkan dalam senarai pelancongan negara tetapi tidak diberikan perhatian oleh kementerian umpamanya di kawasan saya, Teladas umpamanya dan beberapa kawasan yang lain yang perlu kita ketengahkan tetapi tidak mendapat peluang diperkenalkan. Jadi, ini menjadikan suatu masalah di mana orang-orang luar bandar yang boleh mewujudkan *homestay* yang lebih banyak tidak berminat untuk mewujudkan *homestay* yang lebih.

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Saya bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat Maran kerana Kementerian Pelancongan buat kerja tidak siap, tidak sudah. Dia buat satu produk tiada tandas, tiada tempat *parking*, tiada gerai tempat orang berniaga, tiada gerai tempat orang makan. Jadi satu produk tidak siap, tidak akan jadi produk pelancongan. Kalau dia siap, *homestay* itu boleh jadikannya pakej dalam lawatan yang boleh ditawarkan kepada pelancong. Jadi, saya bersetuju dengan pandangan...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, peringatan Yang Berhormat, lima minit lagi Yang Berhormat.

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Lagi lima minit? Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, saya juga amat tertarik dengan strategi kerajaan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh iaitu dengan mengarusperdanakan pendidikan teknikal dan juga latihan vokasional. Hari ini tenaga kerja berkemahiran tinggi dalam negara kita cuma 23% dan kita bercadang untuk melonjakkan supaya ia mencapai ke angka 37% dalam tahun 2015.

Sudah tentulah impian kerajaan ini akan dapat dilaksanakan apabila lebih ramai pelajar-pelajar kita tertarik untuk mengikuti dalam bidang latihan, *skill* dan kemahiran.

■1150

Kadangkala mereka tidak terdedah dengan skim gaji dan pendapatan yang mereka dapat. Ini kerana bidang kerjaya kita tidak dapat mendedahkan kepada pelajar kita tentang perbandingan ini. Akhirnya mereka fokus kepada bidang akademik. Mereka

meninggalkan dalam bidang latihan dan vokasional. Saya yakin dan percaya kalau kita dapat buat perbandingan kerana sebahagian daripada mereka yang mempunyai *skill* dan kemahiran ini, mereka mempunyai pendapatan dan pulangan yang lebih lumayan. Oleh yang demikian, terdapat juga Tuan Yang di-Pertua, sebahagian daripada pelajar-pelajar kita yang tidak akan berpeluang duduk belajar di sekolah vokasional dan juga sekolah teknik. Mereka akan tinggal di sekolah-sekolah harian biasa. Naik Tingkatan Empat bersama-sama dengan pelajar-pelajar yang lain. Mereka ini tidak boleh mengikuti pelajaran akademik dengan baik. Akhirnya, mereka inilah kumpulan yang kita lihat tidak maju dalam bidang akademik.

Saya menyarankan selain daripada sekolah teknik, vokasional yang menjadi tumpuan kerajaan. Saya mencadangkan sekolah-sekolah harian ini akan dibina pusat-pusat latihan kemahiran harian seperti perkara-perkara yang mudah, mendandan rambut, pusat kecantikan, pertukangan, dan yang latihan lain kemahiran ini yang menjana pendapatan yang cukup baik kepada mereka berbanding daripada duduk menung dalam bilik darjah tidak buat apa-apa. Mahu belajar akademik mereka tidak boleh, lebih baik kita latih selama dua tahun *skill* ini akan dapat digunakan untuk menjana pendapatan dan membangunkan negara pada masa akan datang.

Kolej Komuniti Jempol Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini mampu menawarkan kepada orang kampung pelajar-pelajar di luar bandar daripada dahulu sijil, sekarang ini dinaikkan ke taraf diploma. Tahniah saya ucapkan. Saya mencadangkan supaya mereka ini akan dapat kita reka daripada sijil kepada diploma dan mereka yang sudah ada diploma dapat melanjutkan ke peringkat ijazah. Sekarang ini hanya setakat diploma sahaja. Jikalau boleh difikirkan bagaimana anak-anak kita yang sudah mempunyai...

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Minta izin.

Dato' Haji Lilah Yasin [Jempol]: ...Kemahiran yang begitu tinggi dalam bidang yang mereka minat yang kadangkala kita tidak pernah terfikir...

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Lipis.

Dato' Haji Lilah Yasin [Jempol]: Akan tetapi tidak dapat dipanjangkan ke peringkat ijazah. Sehubungan dengan itu Tuan Yang-di-Pertua, saya mohon kepada kerajaan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh ini supaya memperuntukkan sebahagian daripada peruntukan kerajaan bagi membangunkan dan membesarkan kampus Kolej Komuniti Jempol.

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Ya.

Dato' Haji Lilah Yasin [Jempol]: Tinggal dua minit sahaja lagi Dato'.

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Sekali, ya. Terima kasih Yang Berhormat Jempol dan Tuan Yang di-Pertua. Jadi, apabila bercakap tentang pendidikan kemahiran sebentar tadi, kita berbalik kepada akhirnya kita mahukan sijil, diploma, ijazah, mungkin ijazah lanjutan, seterusnya kedoktoran, dan sebagainya. Ini bermakna kita tidak lari dari kotak akademik. Kenapa dalam memikirkan soal pendidikan kemahiran ini kita lari dari kotak akademik itu di mana sijil-sijil ini kita gunakan asas dan namakan dalam bentuk kemahiran. Apa pandangan yang Berhormat?

Dato' Haji Lilah Yasin [Jempol]: Matlamatnya sama tinggal lagi bidang akademik ini lebih fokus kepada subjek-subjek akademik. Akan tetapi dalam soal kemahiran, mereka akan memerlukan latihan yang panjang, praktikal yang banyak, dan amali yang berterusan. Ini yang diberikan markah kepakaran yang lahir daripada amali ini yang membolehkan mereka dapat diploma. Ini mahu kita lanjutkan ke peringkat ijazah.

Tuan Yang di-Pertua, PERMATA Negara, saya menyokong perancangan kerajaan untuk melahirkan anak-anak yang pintar. Akan tetapi saya mahu supaya kerajaan fikirkan PERMATA Sukan. Saya amat cemburu apabila melihat Korea. Sewaktu saya membesar dahulu, Korea tidak pernah menang lawan Malaysia. Jikalau menang pun 1-0. Kebanyakan Malaysia kalahkan Korea Selatan. Hari ini dia boleh tewaskan Greece dengan 2-0 dalam kejohanan dunia. Apabila kita melancarkan PERMATA Sukan, saya yakin dan percaya anak-anak kecil ini kita latih dan kita dorongkan dengan *skill* dan kemahiran yang tinggi satu ketika nanti akan lahir PERMATA Sukan yang boleh menawarkan satu pakej yang menarik sama ada bola sepak dan badminton. Badminton pun kita perlukan PERMATA juga. Tuan Yang di-Pertua...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Masa sudah habis Yang Berhormat.

Dato' Haji Lilah Yasin [Jempol]: [Ketawa]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya.

Dato' Haji Lilah Yasin [Jempol]: Saya merakamkan ucapan terima kasih di atas peluang yang diberikan oleh Tuan Yang di-Pertua, cuma saya mahu sampaikan satu sahaja Tuan Yang di-Pertua, Koperasi Angkatan Tentera mendapat untung yang banyak. Bekas-bekas tentera merayu kepada saya supaya kerajaan membukakan ahli koperasi ini kepada bekas-bekas tentera. Sekarang ini mereka memerlukan duit yang

banyak untuk rawatan sakit mereka dan mereka memerlukan satu lonjakan pendapatan juga. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat Indera Mahkota.

11.55 pg.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. *Bismillaahir Rahmaanir Rahiim. Assalamualaikum Warahmatullaahi Wabarakaatuh*, selamat pagi, dan salam sejahtera. Saya mengambil peluang untuk turut serta untuk membahaskan isi kandungan Rancangan Malaysia Kesepuluh yang telah dibentangkan beberapa hari yang lalu dengan meneliti asas yang telah disebut oleh Perdana Menteri. Sepuluh premis, lima teras, empat tiang asas, dan empat tiang utama. Ada lapan tiang, lima teras seperti lima lapis. Ada sepuluh premis seperti sepuluh rumah. Jadi, setiap premis disokong oleh berapa tiang saya tidak berapa pasti. Saya cuba untuk memahami analogi ini, tetapi nampaknya begitu signifikan antara faktor yang dibawakan di bawah pelaksanaan asas sepuluh premis pertama sebentar tadi yang juga berada di dalam lima teras yang disebut dalam ucapan dasar Rancangan Malaysia Kesepuluh.

Saya tidak berhajat untuk meneliti satu persatu terutama aspek lapan tiang, empat tiang asas, dan tiang utama ini. Akan tetapi, saya mengajak semua Ahli Yang Berhormat di dalam Dewan yang mulia ini memikirkan tentang isu yang paling asas iaitu Rancangan Malaysia Kesepuluh akan mengguna pakai atau akan memakan belanja sebagaimana yang disebut peruntukan sebanyak RM230 bilion untuk tempoh lima tahun pelaksanaannya. Ini juga mengambil kira tentang peruntukan belanjawan untuk tahun 2010 yang juga bernilai RM220 bilion lebih menjadikan kombinasi di antara dua-dua peruntukan ini berjumlah hampir RM500 bilion. Ini adalah jumlah yang menjadi asas untuk kerajaan pimpinan Perdana Menteri Barisan Nasional untuk masuk ke dalam frasa pilihan raya umum yang akan datang yang tidak lama lagi akan diadakan atau terpaksa diadakan.

Jumlah RM500 bilion ini dilihat sebagai satu persediaan yang sepatutnya cukup tinggi jumlahnya dan cukup selesa untuk diadaptasikan dalam pelaksanaan untuk melihat sama ada kerajaan pada hari ini berjaya ataupun tidak melaksanakan tanggungjawab, supaya dinilai oleh rakyat seluruh negara terutamanya pengundi dan rakyat akan membuat keputusan dan pilihan sama ada dengan RM500 bilion ini kerajaan kepimpinan Barisan Nasional pada hari ini berjaya melaksanakan tanggungjawab mereka. Ini kerana perkara yang agak kritikal untuk dinilai oleh semua

masyarakat di Malaysia ini ialah apabila beberapa bulan kebelakangan ini banyak insiden yang berlaku yang memerlukan kerajaan pimpinan Barisan Nasional memberi penjelasan dan kefahaman kepada rakyat secara keseluruhannya, bagaimanakah *instruments* yang dicipta ini dapat memberi penjelasan yang rapi untuk kita merasa ada munasabah atau justifikasi terhadap polisi-polisi yang telah dibuatkan atau diadakan.

Tuan Yang di-Pertua, di antara perkara yang wajib kita lihat di dalam masa pelaksanaan ataupun ikhtiar kita untuk melaksanakan Rancangan Malaysia Kesepuluh ini dengan jayanya, kita tidak boleh menolak bahawa kedudukan hutang negara terkini sebagaimana yang telah disahkan oleh pihak Bank Negara Malaysia berjumlah RM368 bilion.

■ 1200

Ini adalah kedudukan terkini yang telah disahkan oleh Bank Negara. Hutang ini menjadikan *ratio* ataupun nisbahnya kepada Keluaran Dalam Negara Kasar kita yang berjumlah RM720 bilion setahun pada tahun 2009. Kita menjangka KDNK yang sama juga akan dikeluarkan nilainya pada tahun 2010.

Ini menjadikan *ratio* hutang kita dengan KDNK berjumlah 52%. Ini adalah satu *ratio* yang agak tinggi semasa kita membuat persediaan untuk menyatakan kita punya satu polisi baru untuk memberi jaminan baru kepada masyarakat umum terutamanya kepada rakyat di dalam sesuatu negara. 52%, Tuan Yang di-Pertua. Jumlah ini juga kalau kita bandingkan dengan peruntukan ataupun dana yang ada untuk pelaksanaan Rancangan Malaysia Kesepuluh ini berjumlah RM230 bilion dan baki peruntukan yang telah diluluskan semasa Belanjawan 2010 bersamaan ataupun dikira sekali dengan *supplementary budget* atau tambahan yang telah kita luluskan, menjadikan jumlah keupayaan untuk melaksanakan kedua-dua rancangan ini ataupun Belanjawan 2010 hampir RM457 bilion, menjadikan *ratio* antara hutang kita dengan keupayaan kerajaan untuk mentadbir dua-dua polisi yang besar ini menjadikan *rationya* 82% Tuan Yang di-Pertua. Ini bermakna kita mengheret sama beban kerajaan kita iaitu hutang yang terpaksa juga kita ambil kira.

Seperti yang disebut oleh salah seorang Menteri yang telah memberi kejutan dan menghangatkan seluruh kepimpinan Barisan Nasional. Kerisauan dia mengatakan wujud kemungkinan atau dengan trend yang sama perkembangannya, perbelanjaannya, hutangnya, negara Malaysia kita ini berkemungkinan menuju kepada kedudukan bankrap ataupun kebangkrutan pada tahun 2019. Memang ramai pemimpin di kalangan Barisan Nasional yang merasa marah. Ada salah seorangnya mencadangkan supaya

menggugurkan, letak jawatan atau dipecat dan sebagainya. Memang. Saya juga mengatakan elemen yang mengejutkan ini *is shocking element* yang dibawa oleh seorang Menteri daripada Barisan Nasional selalu dilihat sebagai elemen yang negatif kerana memberikan tamparan ataupun kedudukan tidak baik dari segi reputasinya. Akan tetapi apa kata dalam beberapa tahun kebelakangan ini juga, ada satu reputasi yang besar juga memberi satu peringatan yang hampir sama.

Peringatan yang diberi oleh bekas Ketua Polis Negara pada suatu ketika dulu mengatakan bahawa kedudukan pasukan keselamatan, polis di dalam negara kita, berdasarkan kepada cara hidup mereka sahaja, dia mengatakan bahawa 40% daripada kakitangan itu tidak perlu disiasat. Dia mengesahkan bahawa amalan rasuah menjadi amalan biasa di kalangan petugas-petugas ataupun anggota. Ini dikeluarkan sendiri oleh bekas pegawai atau kedudukan tertinggi di dalam pasukan polis. Bekas IGP mengeluarkan kenyataan itu. Itu juga menjadi *shocking element* dengan izin yang tidak disenangi oleh kepimpinan dalam negara kita.

Dato' Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: [*Bangun*]

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Akan tetapi ulangan kepada perkataan-perkataan ataupun perisytiharan-perisytiharan ini dilihat sebagai hanya membawa kritikan yang dikatakan sebagai tidak berguna. Akan tetapi rakan-rakan semua, Ahli-ahli Parlimen harus ingat, ada orang berkedudukan tinggi yang memberi peringatan yang agak mengejutkan dan ada juga kebelakangan ini satu lagi personaliti yang satu masa dahulu dipersendakan oleh kebanyakan daripada pemimpin-pemimpin kita, kononnya CEUPACS tidak mempunyai *credible* yang betul untuk memberikan fakta tetapi dia berani, beliau berani. Presiden CEUPACS juga memberi peringatan yang sepatutnya menjadi *shocking element* kepada kita mengatakan dari pemerhatian beliau, 41% daripada kakitangan kerajaan secara langsung dan tidak langsung terlibat dengan amalan ataupun urusan-urusan yang berkait dengan rasuah.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Boleh? Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat. Saya ingin komen balik semula kepada komen awal Yang Berhormat tentang kebarangkalian bankrapnya Malaysia ini menurut apa yang dikatakan oleh Senator Dato' Sri Idris Jala. Saya berharap Yang Berhormat membuat kenyataan yang bertanggungjawab sedikitlah.

Saya berharap sangatlah Yang Berhormat dapat meneliti keseluruhan persembahan, taklimat yang dibuat oleh Yang Berhormat Senator. Sebab kalau kita cuma mengambil perkataan bahawa tahun 2019 kita akan bankrap tanpa melihat

keseluruhan taklimat tersebut, itu adalah satu perbuatan yang mungkin agak tidak bertanggungjawab. Ini kerana kalau kita lihat keseluruhan taklimat yang diberikan oleh Yang Berhormat Senator, itu adalah *the worst case scenario*. *The worst case scenario* di mana tidak ada perkara yang berlaku dibuat. Okey, itu yang pertama.

Yang keduanya Yang Berhormat, saya telah mendengar ucapan-ucapan terutamanya daripada Ketua Pembangkang. Tidak ada satu pun di dalam masa 90 minit itu, tidak ada satu cadangan pun yang boleh membantu kita...

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Jangan cakap panjang sangat, nanti masa saya habis.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Sekejap, sedikit sahaja. Membantu kita untuk menangani isu hutang tersebut. Saya tahu saudara Yang Berhormat Petaling Jaya Utara pernah mengutarakan di dalam Lab yang mengatakan bahawa mungkin IPP, tol dan sebagainya boleh dirunding semula dan ini akan diambil perhatian oleh kerajaan. Malah saya diberitahu satu jawatankuasa tertinggi menurut Yang Berhormat Senator Dato' Sri Idris Jala, telah mengambil kira pandangan daripada Yang Berhormat Petaling Jaya Utara untuk mengurangkan hutang tersebut.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Okey.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Jadi, bagi cadangan bagaimana untuk kita mengurangkan hutang ini.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Nanti masa Yang Berhormat boleh digunakan untuk tujuan ini.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Terima kasih.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Terima kasih kepada Yang Berhormat Kota Belud. Sebab itu di antara subjek yang awal yang saya sebut dalam mukadimah saya, saya menyebut tentang peringatan yang dibawa oleh bekas Ketua Polis Negara. Saya menyebut tentang apa yang dibawa dalam pengesahan pihak Bank Negara Malaysia tentang kedudukan hutang. Saya hendak sebut, saya bercadang hendak panjangkan perkara yang dibawakan oleh pihak Ketua Audit Negara di dalam Laporan Audit yang terbaru yang diedarkan kepada semua Ahli Parlimen.

Saya bercadang untuk merangkumkan sekali untuk melihat bagaimana ada munasabah ataupun ada logikalnya perkara yang dibawa oleh Menteri di Jabatan Perdana Menteri iaitu Yang Berhormat Senator. Saya tidak rasa mustahak untuk kita lihat penerangan yang diberi di sebalik sebutan kemungkinan untuk bankrap pada tahun 2019 ataupun apa peringatan-peringatan di sebalik. Itu tidak berapa mustahak lagi untuk

kita timbang pada masa ini. Angka yang benar dibawa oleh Bank Negara yang disebut oleh Ketua Audit Negara, peringatan yang dibawa oleh IGP atau bekas IGP itu sudah cukup munasabah untuk kita lihat dan kita renungkan.

Kita tidak perlu berdebat atau kita tidak perlu bangkitkan sama ada, ada kenyataan yang dibuat tidak wajar, tidak tepat ataupun tidak menggambarkan peristiwa ataupun suasana sebenar. Itu tidak penting lagi. Yang mustahak kita lihat ialah rancangan yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk melaksanakan segala rancangan di bawah atau pelan-pelan di bawah Rancangan Malaysia Kesepuluh bermula dengan kedudukan dana yang diperuntukkan atau yang diminta sebanyak RM230 bilion dan dalam masa yang sama kita menghadapi halangan hutang yang berjumlah RM368 bilion sebagaimana yang diberitahu oleh Bank Negara.

Itu cukup menjadi asas kepada kita untuk mengukur sama ada kita menuju kepada kejayaan atau kita menghadapi *hiccup* ataupun menghadapi masalah kekangan yang wajib kita usaha sama supaya kita dapat laksanakan dengan jaya. Tidak ada makna kalau Rancangan Malaysia Kesepuluh ini dibawa secara retorik sepertimana yang dibicarakan banyak seminar berkenaan dengan pertumbuhan ekonomi kebelakangan ini, baik dalam negara dan luar negara juga terutama apabila kebanyakan negara merasai beban krisis ekonomi atau krisis kewangan yang terbaru. Tidak ada guna.

■1210

Sekiranya perkara ini juga menjadi premis yang sama diambil kira, apa bezanya Rancangan Malaysia Ke-10 dengan ke-9, ke-8, ke-7 atau ke-6, tidak ada beza sama sekali. Sebab itu saya kata saya memberi atau saya juga mempunyai satu harapan yang agak tinggi kepada Rancangan Malaysia Kesepuluh ini. Sekiranya benar hendak mengadakan satu transformasi yang sebelum ini tidak pernah dilakukan dengan betul atau tidak pernah dibawa satu impian yang nyata untuk mentransformasikan negara dengan banyak kaedah menggunakan pelan GTP, ETP, MEB dan sebagainya.

Saya rasa faktor pergerakan awal kita menuju kepada pelaksanaan ini harus diperbetulkan dan aktiviti untuk memperbetulkan ini tidak harus lari daripada fakta yang dipersembahkan kepada kita oleh agensi-agensi pelaksana kerajaan itu sendiri seperti Bank Negara yang menyebut tentang hutang. Kita tidak boleh lari sama sekali, tidak boleh menutup mata kita terhadap isu ini dan saya menganggap isu ketidakcekapan ataupun isu kecurangan, isu terlebih bayar ataupun rasuah atau sengaja untuk mewujudkan suasana perbelanjaan yang tidak telus itu sebagaimana yang disebutkan

oleh bekas Ketua Polis Negara di dalam agensi penguatkuasaan tadi mesti diambil kira. Ini bukan satu aspek politik yang perlu kita debatkan, yang bersifat teoretikal. Ini adalah peratusan dan angka yang dibagi, bukannya tahun lepas diberi. Setelah empat tahun perkara yang sama telah diberi dan saya rasa sehingga sekarang tidak ada satu ulasan atau jawapan yang tepat diberikan oleh kerajaan tentang angka yang dibawa itu.

Saya ulang lagi sekali bahawa, saya punya juga harapan yang tinggi untuk melihat Rancangan Malaysia Kesepuluh yang sepatutnya menjadi setiap lima tahun membawa iltizam baru atau menyuntik semangat baru kepada rakyat Malaysia, berharap berlaku satu perubahan dan pelan transformasi kerajaan ini sudah tentu tidak boleh lari daripada melihat faktor ataupun insiden-insiden yang dibawa oleh beberapa personaliti utama. Jika kata di dalam sektor perkhidmatan awam atau perkhidmatan kerajaan, kita tidak boleh mengetepikan lagi langsung apa yang disebut oleh Presiden CUEPACS. Sudah tentu kita terpaksa mengambil kira juga walau pahit macam mana pun sebutan atau angka yang dibawa dan tidak cukup hanya kita mengatakan itu adalah andaian yang dibuat oleh beliau. Itu adalah angka yang diasaskan pada *prediction* ataupun tekaan beliau semata-mata.

Saya menggesa supaya diperolehan, diperincikan kebenaran daripada peratusan ini dan saya rasa sokongan yang diterima oleh beliau ini juga ada munasabah dan ada kebenarannya apabila Ketua Audit Negara yang menjalankan sistem pengawasan, pengauditannya terhadap aktiviti-aktiviti pengurusan dan perbelanjaan awam mengatakan bahawa memang ada bukti berlakunya pembaziran dalam kadar lingkungan 20% setahun atas asas belanjawan negara yang kita peruntukkan untuk pentadbiran.

20% ini disebut dengan terang, sebab itu saya katakan kalau diberi pilihan saya mengatakan apa yang disebut oleh Presiden CUEPACS itu ada asasnya dan kita patut melihat dua premis yang agak bersesuaian atau yang punya kaitan ini sebagai asas kita untuk menyiasat dan meneliti di manakah kedudukan jentera pentadbiran kerajaan kita pada hari ini untuk diadakan satu transformasi baru. Transformasi maksudnya kita hendak ubah kepada satu keadaan baru, adakah kita hendak heret juga daripada satu tahun kewangan kepada tahun kewangan yang berikutnya dalam keadaan kita membuat pembaziran atau membuat pembayaran yang tidak munasabah atau tidak diperlukan. 20% kebocoran asas yang kita bawa daripada tahun ke tahun, tahun ke tahun menjadi tradisi.

Saya yakin berlaku ataupun dibiarkan atau tidak ada satu kemahuan oleh pihak pentadbiran kerajaan pada hari ini untuk menjelaskan atau menutup kedudukan ini, saya yakin Rancangan Malaysia Kedua Puluh sekalipun mengheret perkara yang sama, masih lagi akan membawa tradisi yang sama. Sebab itu, saya ingin mengesyorkan supaya walau aspek atau peringatan tentang amalan rasuah ini memang tidak sedap untuk didengar atau menjadi pahit pada telinga kita tetapi tidak ada gunanya kita mengatakan ini aspek yang dibawa oleh Ketua Pembangkang sahaja. Oleh kerana dibawa oleh Ketua Pembangkang, maka ia merasa pahit atau kita tidak perlu merasa ini sebagai satu cadangan.

Sekiranya perkara ini ditimbulkan oleh pemimpin Barisan Nasional, ia sebenarnya tidak pahit, ia adalah ubat. Apa kata kalau perkara ini ditimbulkan oleh seorang yang katakan tadi. Seorang yang punya *credential* menyebut perkara ini dalam pasukan mereka dan juga oleh Presiden CUEPACS. Adakah kita tidak langsung mahu mengetepikan pandangan mereka dalam masa kita hendak menjalankan ataupun hendak meneruskan rancangan-rancangan Malaysia yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, saya melihat di antara tekanan yang diberi atau penekanan yang besar, diberi dalam konteks Rancangan Malaysia Kesepuluh ini ialah kerajaan berhasrat untuk melihat sektor swasta sebagai pemain utama atau pemangkin utama dalam pembangunan ataupun pertumbuhan ekonomi untuk dasawarsa akan datang, 5 tahun yang akan datang.

Perkara 10 ataupun dalam premis kesepuluh yang disebutkan oleh Perdana Menteri. Perkara yang terakhir kesepuluh yang menyebut bahawa negara harus dilihat sebagai satu syarikat yang berdaya saing dalam erti kata untuk melihat bahawa negara boleh mencapai keuntungan kerana diibaratkan sebagai satu syarikat yang menjalankan perniagaan. Harus mementingkan untung ataupun *profit orientation* dalam pentadbirannya harus juga dilihat. Maka, penekanan terhadap aspek kecekapan, integriti untuk mengurangkan pembaziran, efisien - meningkatkan *efficiency*, memang ini semua dapat ditutup atau ditampal dengan satu bidang yang cukup mudah iaitu apabila kita berjaya memberi gambaran kepada seluruh masyarakat Malaysia bahawa elemen rasuah telah kita perangi dengan baik dan berjaya kita kekang sehingga perkara ini boleh diibaratkan seperti menampal sampan, seperti yang dikatakan oleh banyak Ahli-ahli Yang Berhormat semalam semasa ucapan mereka.

Oleh itu, saya menganggap dan saya mengatakan bahawa tidak ada *timeframe* lagi yang patut kita tunggu untuk membawa aktiviti mengekang kepada kebocoran

berikutan amalan rasuah ini. Tuan Yang di-Pertua, saya juga merasa teruja apabila dalam masa kita bersiap sedia untuk membentangkan Rancangan Malaysia Kesepuluh ini, ada banyak diskusi-diskusi yang telah dibuat dan dianjurkan untuk memberi kefahaman awal kepada pemain-pemain utama dalam beberapa sektor dalam negara kita terutama sektor pertumbuhan ekonomi dan juga kewangan.

Perdana Menteri telah memberikan satu asas yang agak meyakinkan dan menggembirakan apabila mengatakan pada suku pertama tahun 2010 atau *first quarter of calendar year 2010* dengan izin, kita mencatatkan pertumbuhan yang begitu baik sebanyak 10.1% pertumbuhan Keluaran Dalam Negara Kasar (GDP).

■1220

Ini membayangkan bahawa kita memberi atau kita memberi satu petanda aras bahawa tahun 2010 adalah tahun yang boleh menjamin satu kedudukan ekonomi yang baik kepada negara Malaysia. *First quarter* ataupun penggal pertama dalam tahun kalendar 2010 ini, sebagai ukuran kita memberi jaminan bahawa pertumbuhan kita untuk satu tahun akan mencapai tahap yang cukup baik.

Walaupun kita hanya sebenarnya menyasarkan kepada pertumbuhan 6% ke 7% untuk menjayakan Rancangan Malaysia Kesepuluh ini. Di antara perkara yang cukup diminati dan diberi perhatian oleh seluruh masyarakat ataupun rakyat di negara kita adalah jaminan ataupun janji ataupun rancangan kerajaan kita untuk memberi suasana, jaminan, peningkatan pendapatan per kapita rakyat Malaysia.

Apa jaminannya ataupun apakah gambaran ataupun harapan yang diberi? Kita harus menuju kepada satu keadaan negara berpendapatan tinggi apabila rakyat negara Malaysia mencapai pendapatan per kapita daripada USD7,800 ataupun USD8,000 setahun kepada USD12,000 setahun iaitu daripada lebih kurang RM26,000 kepada RM38 – RM39,000 setahun pendapatan per kapita. Ini adalah penanda aras yang menggembirakan.

Oleh sebab itu saya tidak hairan dan tidaklah menjadi satu perkara yang menghairankan. Sokongan yang diberi ataupun keyakinan diberi kepada pentadbiran Perdana Menteri melonjak begitu tinggi, oleh kerana adanya jaminan ataupun ada satu matlamat yang begitu tinggi. Kita hendak usahakan supaya peningkatan pendapatan per kapita rakyat Malaysia meningkat 100% dalam masa lima tahun. Lima tahun sahaja iaitu daripada tahun 2010 hingga tahun 2015.

Jadi ini benar menggambarkan satu transformasi yang memerlukan satu keajaiban. Ia bukan suatu perkara biasa tetapi sesuatu yang ajaib kerana 100%

pendapatan per kapita hendak dilakukan dalam masa hanya lima tahun. Saya juga merasa gembira dan saya juga menaruh harapan yang tinggi mewakili rakan-rakan dalam Pakatan Rakyat. Memang saya harap perkara ini dapat dilaksanakan ataupun dicapai. Ini kerana ia menyentuh tentang kebajikan dan kebaikan yang dibawa kepada seluruh masyarakat dan penduduk di dalam negara kita.

Dalam masa yang sama Tuan Yang di-Pertua, kita harus juga melihat bahawa dalam penggal yang sama, *first quarter* tahun 2010 satu negara jiran kita, negara Thailand walaupun di dalam krisis politik krisis kepercayaan umum dalam negara itu, mereka berjaya...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Ada satu minit Yang Berhormat.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Berapa minit?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Satu minit Yang Berhormat.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Mereka berjaya mengeluarkan fakta berkenaan dengan pertumbuhan dalaman mereka berjumlah 14.3%. Itu di dalam masa krisis, diberitahu dan dikeluarkan oleh kerajaan Thailand. Jadi perkara ini menjadikan satu kebingungan kepada pemain-pemain utama dalam industri ekonomi dan sektor kewangan dirantau ini.

Apakah jaminannya dengan hampir RM500 bilion dana dan keupayaan pentadbiran dalam negara Malaysia menyasarkan beberapa elemen yang memerlukan keajaiban seperti negara berpendapatan tinggi, melipat gandakan 100% pendapatan per kapita rakyat dalam masa lima tahun. Dalam masa yang sama juga satu premis asas yang saya rasa premis di antara 10 premis yang sepatutnya kita sebut itu, kita mempunyai pertumbuhan 10.1% yang telah pun di *revise* ataupun diperbetulkan semula.

Kita hanya memerlukan 6% ke 7% berbanding dengan satu negara yang berada di sebelah negara kita memberikan satu angka yang cukup jauh berbeza walaupun dalam keadaan krisis. Saya mohon kepada kementerian yang bertanggungjawab supaya memberi ulasan supaya kita tidak dilihat terlalu menyimpang kepada gambaran sebenar yang hendak kita berikan kepada rakyat kita dengan kedudukan sebenar yang berlaku di mana menjadi asas kepada kita untuk membawa kepada pelaksanaan ataupun pentadbiran pelan-pelan ini.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Baik Yang Berhormat.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Ya, saya menjemput Yang Berhormat Marang.

12.26 tgh.

Dato' Seri Haji Abdul Hadi Awang [Marang]: *Assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh.* Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, Rancangan Malaysia Kesepuluh akan menghadapi nasib sembilan rancangan Malaysia yang terdahulu sekiranya berasaskan kepada acuan yang sama dan pendekatan yang sama. Kejayaan sesuatu rancangan bukan hanya bergantung kepada jumlah peruntukan kewangan, jumlah tenaga pakar yang dimanfaatkan.

Banyak aspek yang perlu diambil kira oleh kerajaan - pembetulan yang dibuat daripada kesilapan-kesilapan yang telah lalu. Saya bertolak daripada sepuluh premis yang dikemukakan dalam pembentangan dengan menyentuh beberapa perkara kerana masa yang terhad.

Pertama, dinyatakan untuk memanfaatkan kepelbagaian etnik untuk mencapai kejayaan di peringkat antarabangsa. *Alhamdulillah*, kita mempunyai kepelbagaian etnik. Merupakan satu adunan yang sangat baik yang disifatkan oleh Allah SWT di dalam al-Quran, *[Membacakan sepotong ayat al-Quran]* bermaksud: *"Wahai manusia, sesungguhnya Kami telah menciptakan kamu daripada seorang lelaki dan seorang perempuan berbangsa-bangsa dan berpuak-puak supaya kamu berkenalan di antara satu sama lain. Dan yang termulia ialah yang paling bertakwa"*.

Manusia tidak boleh menghasilkan keperluannya secara bersendirian sama ada secara individu ataupun secara satu bangsa sahaja. Perlunya berhubung dalam masyarakat dan berbagai-bagai etnik, mempunyai kemahiran masing-masing dan mempunyai sumber alam yang ada pada negeri masing-masing. Apa yang perlu berlakunya pertukaran dan kerjasama yang baik dan adil. Kita dikurniakan dengan etnik yang datang daripada tiga negara yang besar di Asia, dari Indonesia, China, India yang mempunyai jumlah yang besar, pasaran yang luas dan asas tamadun yang hebat, dipunyai oleh negara masing-masing. Sekiranya diolah dan dilaksanakan dengan baik ia membina satu kekuatan dan kemajuan.

Bagaimana pengolahannya perlumbaan mesti berlaku. Yang penting ialah mengawal perlumbaan itu supaya ada timbang rasa dan bertolong menolong di antara satu sama lain. Bangsa yang lebih kuat tidak boleh menindas bangsa yang lemah. Yang

gagah tidak boleh menekan yang daif. Hal ini hanya dihapuskan jika sekiranya kita meninggalkan sifat-sifat asyabiah.

■1230

Apakah yang dikatakan dengan asyabiah itu? Nabi Muhamamd SAW bersabda... *[Membaca sepotong ayat al-Quran] "Kau menolong bangsa mu walaupun dia zalim."* Oleh kerana dia bangsa kita, puak kita, kita tolong, kita bantu walaupun tidak betul dan walaupun menyeleweng. Ini kesilapan yang lalu yang pernah berlaku, yang tidak perlu saya sebut satu persatu. Yang menyatukan kaum dan etnik ialah sikap adil di antara semua pihak dan kalangan semua pihak. Adil itu meletakkan sesuatu pada tempatnya dan memihak kepada yang berhak. Ini perlu dilaksanakan. Sekiranya hal-hal tersebut dilaksanakan dengan baik, maka kepelbagaian etnik akan dapat dimanfaatkan dengan cara yang sebaik-baiknya.

Yang kedua, ekonomi dipacu oleh faktor dalam negeri di samping mengambil kira persekitaran antarabangsa. Dalam hal ini diselaraskan, aspek dalam negeri, memupuk dan menarik, menggalakkan modal insan cemerlang di dalam negeri. Modal insan yang cemerlang ini bukan sahaja daripada ilmu, berpengalaman, termasuklah iman dan akhlak, kalau ada ilmu, bijak, tetapi menipu, menyeleweng, rasuah, tidak ada guna. Bukan sahaja ilmu, dalam masa yang sama akhlak yang mulia mesti ditangani. Berilmu ini hendaklah disebar dengan cara yang sebanyak mungkin. Kita mengaluk-alukan usaha untuk memperkasakan bahasa kebangsaan dan bahasa ibunda.

Sesebuah negara tidak boleh bangkit dengan bangsa asing dengan membina kekuatan dalam negeri bangsa asing untuk menimba ilmu daripada negara lain untuk menterjemahkan ilmu itu ke dalam bahasa kita. Bagi menguatkan sumber dalam negeri, mestilah dengan bahasa yang digunakan oleh anak negeri itu sendiri. Saya ulangi kenyataan yang pernah diulang beberapa kali, Jepun bangkit dengan bahasa Jepun, Jerman bahasa Jerman, Korea dengan bahasa Korea, dia tidak bangkit dengan bahasa Inggeris. Dia menghantar beberapa kerat sahaja ke negeri Jerman, Perancis, England dan lain-lain dengan menguasai bahasa-bahasa tersebut.

Saya bimbang memperkasakan bangsa kebangsaan hanya menjadi slogan, tetapi menyebarkan ilmu tidak berlaku dengan cara yang tepat. Di samping kita melahirkan orang yang berilmu dalam masa yang sama, beriman dan berakhlak. Iman bagi orang Islam, berakhlak bagi semua bangsa. Bagi orang Islam sesuatu yang mereka hendak buat ada perhitungan dosa dan pahala. Sekiranya tidak ada perhitungan ini, maka sumber kebendaan dijadikan kesempatan untuk mengenyangkan diri masing-

masing dan menguatkan diri masing-masing tanpa mengira zalim, tanpa mengira haram, tanpa mengira rasuah dan tanpa mengira penyelewengan. Inilah yang sangat dibimbangkan yang telah berlaku pada masa-masa yang lalu.

Untuk bersaing, di peringkat antarabangsa, saya tertarik dengan kenyataan seorang tokoh ekonomi Dato' Salleh Majid dalam ulasan dia di TV, dalam pembentangan RMKe-10. Beliau menyebut, dalam hal ini dia melihat Singapura, Indonesia mendahului kita di peringkat antarabangsa. Dahulunya dia meninggalkan kita, sekarang dia mendahului kita. Kerana langkah-langkah yang cepat, kerana sumber ekonomi dalam negeri ini memerlukan pasaran. Bukan pasaran tempatan, pasaran di peringkat antarabangsa. Apabila kita pergi ke luar negara kita lihat kayu dari Singapura, buah-buahan dari Singapura, banyak sumber dari Singapura. Singapura satu tanah luasnya sekangkang kera sahaja tetapi, bagaimana sumber-sumbernya banyak? Ini kerana kita tidak cepat dalam membina pasaran.

Saya pernah pergi ke Dubai untuk melihat pasaran Malaysia di Dubai satu pameran perdagangan Malaysia diadakan di Dubai beberapa tahun yang lalu. Saya pergi mungkin tidak kena masa, *wallahualam* tetapi saya melihat petugas-petugas lebih ramai pengunjung. Ini satu benda yang membimbangkan. Saya tidak tahu di mana tidak kenanya. Saya tidak tahu pameran di negara lain bagaimana, takut macam itu juga. Ini hal yang perlu kita jelaskan dan perlu melihat kelemahan pasaran bergantung dengan penduduk negeri masing-masing. China, Indonesia, India mempunyai penduduk yang ramai pasaran dalam negerinya sendiri, mengapa kita tidak memanfaatkan etnik yang ada di dalam negeri kita ini, menjadi pemasar kepada negeri-negeri yang mempunyai penduduk yang lebih ramai.

Keempat, memastikan peluang sama rata melindungi golongan model terjejas. Apabila disebut di antaranya ialah menyediakan infrastruktur. Akan tetapi malang, setelah 50 tahun lebih kita mencapai kemerdekaan, dalam pembentangan RMKe-10, masih lagi bercakap pasal infrastruktur. Bermakna 50 tahun lebih kita tidak boleh selesai masalah jalan di kampung, masalah kawasan pedalaman tidak boleh selesai. Sabah dan Sarawak negeri yang tua sendiri masih banyak kawasan yang tidak ada jalan raya, yang tidak ada kemudahan asas. Elektrik tidak ada, kereta tidak boleh masuk. 50 tahun kita telah mencapai kemerdekaan, Hal-hal yang sangat asas ini tidak boleh selesai dalam masa 50 tahun, bagaimana 10 tahun hendak selesai?... [Tepuk]

Ini kena ubah perangai. Sembilan Rancangan Malaysia yang lalu perlu buang. Kalau perangai hendak ubah, ada tanggungjawab sedikit, kita semak semangat barus

sekarang, kerja sungguh kuat-kuat kita boleh selesaikan masalah. Sabah, Sarawak kawasan pedalaman termasuklah negeri-negeri di Pantai Timur di Semenanjung ini pun, Kelantan, Terengganu sebagai contoh saya tidak mahu diulangi kerana sebab-sebab politik dijadikan alasan untuk kita membina kemudahan ekonomi. Ini satu silap. Contohnya ialah ia memerlukan pelabuhan untuk kemudahan perdagangan melalui jalan laut. Tempat yang baik untuk bina pelabuhan setelah dikaji di Kelantan ada, di Terengganu ada dan di Kemaman ada.

Jadi kedalamannya, teluknya yang sangat baik, tetapi oleh kerana pada masa itu negeri itu negeri Perdana Menteri pilih negeri Perdana Menteri, maka dia buat pelabuhan di Kuantan menghadap musim tengkujuh, di mana belanja untuk *maintenance* sangat besar dan menghadapi masalah. Tidak boleh didatangi oleh kapal-kapal yang besar. Ini kerana sebab-sebab politik, hal-hal politik mengatasi kepentingan untuk menegakkan ekonomi yang adil.

Masalah birokrasi, kemudahan lesen, kemudahan permit, kemudahan untuk dapat tanah masih menghadapi hal-hal pentadbiran yang sangat lembap. Kadang-kadang kita tidak boleh menyalahkan pegawai-pegawai kerajaan kerana mereka ditekankan oleh orang-orang politik. Kadang-kadang bukan orang politik yang tinggi sangat, peringkat JKKK bawah boleh memerintah wakil rakyat dan menyebabkan pegawai kerajaan susah hendak meluluskan sesuatu kemudahan tanah, lesen. Ini kepada IKS di peringkat kampung dan di peringkat pedalaman yang memerlukan sokongan dan perlindungan yang besar, kemudian masalah undang-undang.

Masalah undang-undang ini melibatkan semua. Kita masih lagi beramal dengan undang-undang sarang labah-labah. Undang-undang sarang labah-labah ini, kalau nyamuk, lalat boleh lekat. Kalau helang yang besar boleh rempuh begitu sahaja. Ini yang berlaku. Di peringkat bawah contohnya nelayan-nelayan. Bukan sahaja payah hendak dapat kemudahan-kemudahan lesen dan sebagainya, malah mereka diganggu oleh armada-armada besar yang mendapat lesen dan permit yang lebih besar, yang dipunyai oleh ikan-ikan jerung di atas, bukan nelayan. Apa yang membimbangkan ialah merosakkan alam sekitar.

Baru-baru ini TV RTM menyiarkan kebimbangan pihak memelihara taman laut. Hilangnya spesies-spesies laut kerana undang-undang yang tidak boleh mengawal usaha-usaha penangkapan yang menghapuskan benih dan yang menghapuskan tempat-tempat pembiakan hasil laut. Kemudian setelah dapat hasil laut, masalah orang tengah, masih tidak selesai juga hingga sekarang.

Walaupun ada Lembaga Kemajuan Ikan. Ikan yang maju, orang dia tak maju. Ini yang saya bimbang. Nelayan masih dipermainkan oleh harga oleh orang tengah, orang tengah memainkan harga. Mereka masih berada di paras yang sangat miskin, tidak boleh diatasi. Kita tidak boleh hapus, nelayan-nelayan ini tidak boleh hapus dan juga petani kecil. Mereka merupakan sumber yang sangat penting. Pendukung yang sangat besar. Walaupun kecil mempunyai akar yang halus, tetapi akar yang halus ini menghidupkan pokok yang besar.

■1240

Kemudian yang kelima, kerajaan umpama syarikat berdaya saing. Ibnu Khaldun pernah menyebut dalam mukadimahnyanya yang ditulis lebih kurang 1000 tahun yang lalu, *[Bercakap dalam bahasa Arab]* Kerajaan melibatkan dengan kegiatan ekonomi membawa keburukan. Ini kerana disebabkan kemudahan, disebabkan lesen atau sebarang permit sebab mesti beri kepada kerajaan ataupun orang kerajaan - kepada kroni, kepada puak-puak. Kepada pihak yang lain akan beri sedikit, kadang-kadang pihak yang lain itu lebih bijak dan pintar. Inilah yang mengendalakan perjalanan ekonomi di masa-masa yang lalu.

Kita lihat sendiri bagaimana nasib Bank Bumiputera - arwah Bank Bumiputera. Di mana ada Bank Bumiputera, di situ ada pejabat UMNO. Rapatnya Bank Bumiputera dengan UMNO, macam isi dengan kuku. Sangat hebat! Akan tetapi, di mana Bank Bumiputera hari ini? Tinggal arwah sahaja. Sudah dikebumikan kerana pinjaman-pinjaman yang diluluskan bukan kepada Bank Bumiputera, tetapi kepada UMNO Putera.

Pinjaman-pinjaman riba yang masih menghantui sistem ekonomi kita, yang menggali lubang makin lama makin luas - tidak boleh hendak selesai hutang, akhirnya mampus. Apalagi yang meminjam itu orang yang tidak ada pengalaman, dapat kemudahan jual kepada orang lain - jual kepada yang ketiga, yang keempat, yang kelima dan yang keenam. Inilah timbulnya stadium runtuh, sekolah runtuh, makmal komputer runtuh - ini yang berlaku, jalan yang tidak teguh dan kuat. Hal-hal yang macam ini kalau masih lagi diamalkan, maka Rancangan Malaysia Kesepuluh akan mengalami sebagaimana saudara-maranya Rancangan Malaysia Kesembilan yang terdahulu.

Kita perlu mengambil iktibar dan menyedari bahawa keseluruhan model ekonomi yang dibawa dan dilihat ini adalah berpandukan kepada teori-teori ekonomi yang dibawa oleh pakar-pakar ekonomi barat dan Zionis. Apabila disebut Barat, Zionis ada di dalam itu yang tidak akan memberi ruang kepada kita - negara yang sedang membangun

untuk bangun. Negara yang sedang membangun - nama sahaja sedang membangun tetapi tidak bangun-bangun, menjadi penolong kepada negara-negara yang lebih besar. Apa yang penting, negara yang sedang membangun ini diadakan kerjasama di antara satu sama lain dengan cara yang sewajarnya. Dasar perdagangan bebas di peringkat antarabangsa yang lebih mementingkan penyangak-penyangak antarabangsa sebenarnya tidak boleh menolong negara yang sedang membangun. Apa yang mustahak kita perlu menjadi juara, mara ke hadapan untuk menggerakkan negara yang sedang membangun ini bersama-sama. Apalagi kita melihat sumber-sumber ekonomi asasi daripada negara yang sedang membangun.

Negara Eropah mana ada hasil - minyaknya tidak banyak, mana ada getah, mana ada kelapa sawit, mana ada sumber-sumber makanan yang cukup. Negara-negara yang sedang membangun mempunyai tanah yang lebih luas, yang lebih subur tetapi, oleh kerana kita tidak mengolah dengan cara yang baik, kita selama-lamanya menjadi penyumbang kepada kekuatan ekonomi mereka. Kita tidak membina ekonomi kita sendiri kerana tidak ada kerjasama yang sewajarnya di antara satu sama lain. Oleh kerana itu, maka kerjasama di antara negara-negara yang sedang membangun sangat penting, bukan di atas kertas sahaja tetapi di peringkat pelaksanaan dengan cara yang bersungguh-sungguh.

Saya berpendapat, ini berpunca kerana kita tidak berhemat di masa yang lalu. Allah SWT mengajar bagaimana Nabi Yusuf a.s yang diilhamkan dengan krisis ekonomi yang berlaku di zamannya membuat persediaan yang lebih awal untuk menghadapi zaman-zaman kemelesetan. Malangnya apabila kita berada di zaman yang gagah, zaman yang kuat kita boros. Kita lalai, kita leka - seolah-olah dunia tidak kiamat, seolah-olah orang yang sihat tidak sakit. Seolah-olah ekonomi tidak meleset sampai bila-bila kerana Tuhan jadikan pasang surut bukan sahaja kepada laut dan sungai, pasang surut juga berlaku dalam kehidupan manusia. Oleh kerana itu, kita tidak boleh haloba di waktu pasang dengan tidak membuat persediaan di waktu surut.

Keadaan ini ialah kerana banyaknya projek-projek mega pada zaman kita banyak duit. Projek mega - projek yang tidak memberi faedah kepada rakyat. Contohnya di negeri saya sendiri, masih ramai nelayan yang hidup miskin, pantai-pantai yang terhakis termasuk di negeri Sarawak iaitu negeri Tuan Yang di-Pertua sendiri masih banyak miskin. Hasil minyaknya begitu banyak, tetapi sumber-sumber kewangan itu dimanfaatkan kepada projek-projek mega yang tidak menolong rakyat bawahan. Ini kerana untuk mendapat komisen kepada kalangan tertentu, kalau buat projek kepada

rakyat tidak boleh komisen yang besar. Kalau sikap ini masih ada lagi dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh ini, saya yakin dan percaya akan menerima nasib yang sama seperti rancangan-rancangan yang terdahulu.

Saya ingin menasihatkan supaya kerajaan sedar dan insaf. Kerajaan menerima teguran daripada semua pihak termasuk daripada pembangkang. Ini kerana pembangkang ini bukan kerjanya membangkang, yang lebih penting ialah memberi nasihat, memberi pandangan yang bernas, memberi teguran yang membina kepada kerajaan. Apalagi dengan hujah-hujah dan fakta-fakta yang tepat. Kita tidak mahu hujah-hujah dan kenyataan-kenyataan pihak kerajaan yang menghentam semua hujah yang dikemukakan oleh kita.

Namun demikian, kami bersabar. Kami bersikap sebagai pohon yang berbuah, yang memberi manfaat walaupun orang melontar pohon-pohon itu, pohon tetap memberi buah yang bermanfaat kepada orang yang melontarnya. Ini sikap yang kita ambil. Mudah-mudahan sikap ini perlu diambil kira juga oleh pihak kerajaan dan kita mengharapkan kerajaan membuat muhasabah yang sebenarnya. Sekian, terima kasih. *Wassalamualaikum warahmatullahi wabarakaatuh.*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]:
Terima kasih. Yang Berhormat Pasir Salak.

12.47 tgh.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebelum saya hendak membahaskan selanjutnya Rancangan Malaysia Kesepuluh ini, saya telah mendengar tadi baru-baru ini dua tiga suara daripada sebelah sana. Kalau tidak komen pun tidak kena, hendak komen pun mungkin menyakitkan hati. Bercakap soal dosa, iman, baca ayat Quran, tetapi penuh dengan dendam kesumat. Ini saya tidak boleh terimalah.

Kalau seorang yang beriman, takut dosa dan juga berbicara tentang pahala cakaplah elok-elok. Jangan buat teguran semberono, jangan buat spekulasi. Ini kita hendak hormat ia sebagai tok guru pun sudah tidak jadi tidak hormat - pakai serban, lilit kepala, tokoh ulama, tetapi bercakap hodoh... *[Disampuk]* Marahlah itu! Sakitlah hati apabila kita tegur. Saya tadi dengar sahaja, saya tidak campur. Yang Berhormat Kubang Kerian pun serupa semalam bercakap - berapi-api tetapi tidak ada satu pun yang boleh dipakai untuk kita ambil pertimbangan bagaimana memperbaiki Rancangan Malaysia Kesepuluh ini.

Tadi Yang Berhormat Indera Mahkota sebut soal hutang, hutang, hutang. Bukan? Dengar saya hendak cakap ini. Tadi giliran saya dengar, sekarang tolonglah dengar pula. Itu yang dari Yang Berhormat Taiping, semasa ia 11 bulan memerintah ia tidak ada buat apa. Ia curi pasir sahaja, jual ke Singapura - itu ia yang buat.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Tuan Yang di-Pertua, ini fitnah. Ini jelas adalah fitnah. Yang Berhormat Pasir Salak jika tidak tarik balik, makan pasir.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: ...Kemudian cakap kroni... Baca Quran atas pentas, tetapi sampai hari ini perangai macam itu juga. Yang baca Al-Quran, ayat-ayat Quran itu buat apa? Penyokong pula - *Allahu Akbar!* Sokong. Ini, budak sahaja ini.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, soal songkok, soal serban itu jangan sebut Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tidak, sebab bercakap soal dosa pahala, mempertikaikan kita sebagai seorang...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Tidak, ini daripada saya Yang Berhormat, daripada saya. Soal pakaian, sifat itu tidak perlulah.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tuan Yang di-Pertua, saya minta berlaku adil. Kalau kita difitnahkan, dituduh berbagai-bagai dan diminta supaya bersabar mendengar, saya harap apabila giliran kita pula bercakap supaya dengarlah.

■ 1250

Dato' Kamaruddin Jaffar [Tumpat]: Peraturan mesyuarat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya? Peraturan mesyuaratlah, itulah ini. Fitnah itu terlalu besar.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, Yang Berhormat Pasir Salak dengar dulu ini.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Yang Berhormat Pasir Salak mengundang kekecohan ini, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Satu orang saja cukup, Yang Berhormat.

Dato' Kamaruddin Jaffar [Tumpat]: Peraturan Mesyuarat 36(9), Tuan Yang di-Pertua. Dalam apa-apa perbahasan tidak boleh disebutkan kelakuan atau sifat sesiapa Ahli-ahli Parlimen.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Baik.

Dato' Kamaruddin Jaffar [Tumpat]: Jadi pakaian...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Baiklah. Baik, baik, Yang Berhormat. Saya sudah faham, Yang Berhormat. Tadi pun saya sudah saya sebut.

Dato' Kamaruddin Jaffar [Tumpat]: Saya faham tetapi...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Pasir Salak, tidak payah sebut pakaian atau sifat. Yang Berhormat, tumpu kepada percakapan itu boleh, Yang Berhormat tetapi sifat minta tolong jangan sebut, Yang Berhormat sebab salah peraturan kita.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Saya rasa juga Tuan Yang di-Pertua, salah kalau kita membuat tuduhan melulu. Itu juga tidak dibenarkan, tidak adil. Saya minta supaya kerjasama daripada semua pihak supaya kita juga kalau hendakkan orang lain menghormati kita, kita mesti menghormati orang lain dahulu. Jangan kita minta dihormati tetapi kita mencerca dan menghina orang. Ini bukan satu perkara yang boleh kita dengan sewenang-wenangnya mengikut peraturan kita. Ada peraturannya kita berhubung antara satu sama lain. Hormat-menghormati dengan cara yang betul.

Tuan Yang di-Pertua, saya masuk kepada soal Rancangan Malaysia Kesepuluh ini. Tadi dikatakan bahawa rancangan Malaysia yang sudah-sudah semua gagal, semua tidak berjaya. Kita akan menghadapi masa depan Rancangan Malaysia Kesepuluh yang juga tidak akan mencapai kejayaan kerana yang sudah-sudah pun tidak tercapai. Manakala yang kita hari ini berada di dalam Dewan ini, hasil daripada perancangan apa, perancangan dari mana? Di antara di sebelah sana dari parti pembangkang yang turut merencanakan rancangan yang lalu-lalu pun mengambil bahagian menjayakan rancangan Malaysia yang sudah-sudah. Sama ada kesembilan atau kelapan, ketujuh dan sebagainya. Kita berada di sini menjadi orang bijak pandai, *Parliamentarian*, bercakap bukan main bijak lagi. Hasil daripada perancangan kerajaan mana?

Di luar pun kita tengok bagaimana kejayaan telah dicapai. Dari segi menjadikan rakyat Malaysia satu bangsa yang berilmu dan berpengetahuan. Bijak, pandai, profesional dan sebagainya hasil daripada perancangan mana? Saya hendak tanya. Ataupun perancangan daripada negeri mana, luar? Singapura yang merancang untuk Malaysia ini yang Ahli-ahli Yang Berhormat duduk dalam ini, Singapura? Yang puji-puji sangat Singapura itu.

Seorang Ahli: British, British!

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: British mana?

Seorang Ahli: APCO, APCO!

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: ...Bercakap, sudah menjadi naib presiden, biarlah bercakap sebagai naib presiden. Bukanlah bercakap macam budak-budak lagi. Yang Berhormat Kubang Kerian pun.

Jadi rancangan kita yang sudah-sudah membuktikan sedikit sebanyak kita telah mencapai kejayaan. Mungkin tidak maksimum, tidak optimum. Banyak lagi *improvement* atau penambahbaikan yang perlu kita buat tetapi untuk mengatakan bahawa kita gagal, itu sudah tidak berlaku adil kepada mereka yang telah menjalankan segala usaha untuk memajukan negara kita ini.

Dari segi pelajaran, dari segi ekonomi, infrastruktur. Tadi Yang Berhormat Marang bercakap pasal infrastruktur. Sudah 50 tahun merdeka pun tidak cukup-cukup lagi infrastruktur? Negeri mana dalam dunia ini yang cukup infrastrukturnya saya hendak tanya. Negeri mana? Walau seratus tahun, walau seribu tahun pun sudah merdekanya, infrastruktur itu satu perkara yang terus dibangunkan dari semasa ke semasa. Penduduk bertambah, masalah makin bertambah, keperluan bertambah, dengan sebab itu infrastruktur juga bertambah.

Kita sebuah negara muda. Baru 50 tahun merdeka. Selama 52 tahun merdeka memang banyak keperluan. Dulunya di Semenanjung Malaysia ini banyak masalah infrastruktur tetapi telah diuruskan dan dibangunkan. Banyak lagi di Sabah dan di Sarawak menjadi matlamat kerajaan untuk bangunkan. Apa yang menjadi masalah hendak diungkit-ungkit? Sudah merdeka 52 tahun tidak selesa-selesai masalah infrastruktur. Memang tidak selesai. Tunggu seratus tahun lagipun kita tidak akan selesai kerana ada banyak lagi bentuk infrastruktur yang perlu dibangunkan.

Jadi saya ingin mengucapkan terima kasih kepada pihak kerajaan yang mempunyai komitmen dan juga semangat iltizam yang tinggi walaupun berbagai pihak cuba merendah-rendahkan, memperlekeh dan menghina kepimpinan kerajaan tetapi kerajaan tetap komited dan bertakwa dalam hal ini kepada Allah SWT untuk melancarkan satu gagasan, membangunkan negara kita ini.

Tuan Haji Mohd. Abdul Wahid bin Endut [Kuala Terengganu]: Keluar lesen judi.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya. Tadi Yang Berhormat Marang pun ada sebut takwa. Dia kata orang yang paling berjaya adalah orang yang bertakwa. Saya hendak tanya, Yang Berhormat Taiping dia bertakwa kah tidak?

Bertakwa apa dia? Takwa tahu? Itu, itu. Takwa itu. Ha, ya lah. Takwa tidak ada. Dia tahu kah takwa?

Jadi Tuan Yang di-Pertua, kita mempunyai rekod. Rancangan Malaysia Kesepuluh ini bukan dibuat tanpa *track record* latar belakang kejayaan negara kita. Jadi kalau kemampuan yang telah ditunjukkan di masa yang lalu itu berlandaskan kepada *background* itu, latar belakang itu, kita tidak merasa bimbang. Kita *insya-Allah* akan berjaya dengan Rancangan Malaysia Kesepuluh ini kalau tidak orang yang membuat kacau, tidak ada orang yang sabotaj, tidak ada orang yang pergi ke luar negeri memburuk-burukkan kerajaan, memburuk-burukkan negara sendiri. Berjumpa pelajar, membuat fitnah kepada pelajar. Cucuk pelajar. Menimbulkan perasaan tidak yakin pelajar-pelajar dan masyarakat antarabangsa kepada Malaysia.

Ini konon patriotik. Patriotik apa ini? Inilah yang terdapat - termasuk bekas Menteri Besar Perak dahulu. Daripada mana? Paritkah? Eh, bukan. Bukit Gantang. Kumpul pelajar.

Dato' Seri Ir. Mohammad Nizar bin Jamaluddin [Bukit Gantang]: Yang Berhormat Pasir Salak makan ubat kah pagi ini?

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya, apa dia itu?

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Makan pasir. Dia tidak makan ubat.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, Yang Berhormat. Jangan ganggu macam itu, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Yang Berhormat Taiping, saya kenal dia sudah lama. Di Perak sebelas tahun, sebelas bulan memerintah, jual pasir lagi. Untuk kroni-kroni dia lagi.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Tuan Yang di-Pertua, saya dengar lagi. Minta dia tarik balik. Kita sini bukan untuk menabur fitnah. Fitnah sedemikian memalukan Dewan yang mulia ini.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Bukti ada. Tidak ada fitnah. Ini ada bukti.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Ini adalah samseng dalam Dewan ini.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ini ada dua, tiga kotak bukti ini... [Ketawa] Saya tunggu masa sahaja hendak bongkar kotak ini.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Bongkarlah sekarang. Saya cabar. Bongkarlah sekarang.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tunggu masa yang sesuai.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Kalau tidak ada itu, makan pasir okey?

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tunggu masa yang sesuai kita akan bongkar.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Pasir Salak belajar dari Yang Berhormat Permatang Pauhlah. Simpan rahsia ini.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Apa dia? Tuan Yang di-Pertua. Simpan kotak itu dulu.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, kalau hendak mencelah, Yang Berhormat mengatakan orang itu tidak mengikut peraturan, ikut peraturan sendiri, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Kata dulang paku serpih ini payah, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Jadi misi yang kita buat untuk mencapai negara maju, berpendapatan tinggi. Kita berusaha ke arah itu dan misi ini bukan misi *impossible*. *It is not mission impossible. It is mission possible* berdasarkan kepada rekod kita. Negara kita Malaysia ini pada satu jangka masa dahulu adalah sebuah negara yang bergantung kepada pertanian. Dengan izin, *we had an agrarian economy* dan daripada *agrarian economy* kita telah *transform*. *Transform* kepada sebuah negeri yang *industrial economy*. Inilah. Tidak belajar. Belajar bab-bab Fikah sahaja. Mana hendak tahu benda ini semua... [Ketawa]

Bab-bab Fikah. Selepas itu hendak bicara soal pembangunan ekonomi. *Sorry* lah. Saya minta maaf. Itu pula itu, bodoh sombong. Tidak mahu belajar. Orang ajar tidak mahu dengar, biul. Jadi daripada sebuah negara Malaysia satu masa dahulu, *agrarian economy*, kita *transform* kepada *industrial economy*. Daripada negara *under develop* menjadi sebuah negara yang membangun. *Developing country, and now what?* Dengan izin, *we are on the journey to become a develop country...* [Di sorak] Esok, sudah kita berjaya, Yang Berhormat sebelah sana juga yang senang. Bukan sahaja yang senang. Betul atau tidak?

Beberapa Ahli: Betul!

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Kalau tidak hendak, cakap tidak hendak. Kita sekarang buat perhitungan.

Jadi Ahli-ahli Yang Berhormat, Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan hutang. Hutang dibangkitkan habis masa 30 minit Yang Berhormat Indera Mahkota cakap pasal hutang saja. Dia tidak...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat. Duduk, Yang Berhormat. Sambung selepas pukul 2.30 petang... [*Dewan riuh*]

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Okey, terima kasih... [*Dewan riuh*]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, Yang Berhormat hendak keluar ataupun kita duduk di sini bising-bising, Yang Berhormat?

Ahli-ahli Yang Berhormat, Mesyuarat Dewan pada sesi pagi kita tangguhkan dahulu dan kita akan bermesyuarat semula pada jam 2.30 petang nanti. Terima kasih.

Mesyuarat ditempohkan pada pukul 1.00 petang.

■ 1430

Mesyuarat disambung semula pada pukul 2.30 petang.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Ronald Kiandee) ***mempengerusikan Mesyuarat***]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Pasir Salak untuk 17 minit lagi.

2.32 ptg.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya menyambung perbahasan untuk memberi sedikit komen kepada apa yang dibangkitkan oleh pembangkang berhubung dengan hutang negara. Hutang negara ini tidak ada apa yang perlu dibimbangkan. Orang kalau kita berhutang, maknanya kita ada berhutang, orang percaya kita. Kalau tidak berhutang maknanya orang tidak percaya dengan kita. Kerajaan Malaysia adalah sebuah kerajaan yang dipercayai dan diyakini oleh mereka, pelabur-pelabur dan sebagainya. Oleh sebab itu kita dapat pinjaman tetapi, yang penting bukanlah maknanya saya bercakap hendak menekankan itu sangat, jangan serius sangat pula bila saya buat *statement* itu. Yang penting hutang itu digunakan untuk projek-projek pembangunan. Projek yang membawa kebajikan dan

keuntungan kepada negara dan rakyat kita. Mestilah kita perlu ada pinjaman. Ya, tetapi pokoknya sama ada projek-projek pembangunan itu memberi manfaat kepada rakyat dan kepada negara. Ini yang penting. Kita dapati tidak ada penyalahgunaan dari segi hutang yang dibuat oleh kerajaan itu.

Lagi satu perkara yang penting ialah berhubung dengan pembayaran balik. Kerajaan Malaysia tidak ada menghadapi masalah untuk membayar balik. Setakat ini pembayaran balik berjalan dengan lancar dan dijadualkan bahawa hutang-hutang ini dari semasa ke semasa ia akan terus berkurangan. Kerajaan mempunyai perancangan ke arah itu. Jadi saya rasa kita jangan gunakan seolah-olah keadaan hutang ini akan menimbulkan masalah besar kepada negara. Kalau tidak silap saya pun dalam tempoh masa yang lalu, wakil kerajaan ada menyebutkan bahawa sebahagian besar daripada hutang ini adalah hutang dalam negeri (*domestic source*). Sumber dalam negeri, luar negeri hanya sebahagian kecil. Saya tidak begitu ingat berapa peratusannya yang sebenar, tetapi saya rasa tidak sampai pun 40% sumber daripada luar. Jadi dengan sebab itu kerajaan tidak menghadapi risiko dalam hal berhubung dengan hutang negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh transformasi kerajaan untuk melaksanakan Rancangan Malaysia Kesepuluh ini. Segala program dan projek yang dirancang oleh kerajaan, ianya akan berjaya sekiranya pelaksanaannya berjalan dengan baik, cekap dan berkesan. Ini yang kita ingin mengingatkan kepada pihak kerajaan supaya kakitangan kerajaan, jabatan kerajaan dan kementerian semuanya yang sedang hendak ditransformasikan, diubahkan menjadi satu pasukan perkhidmatan yang lebih cemerlang dari segi perkhidmatannya ini benar-benar berjaya. Bagi tujuan itu saya ingin menarik perhatian kerajaan membuat pengamatan-pengamatan yang pihak kerajaan perlu ambil. Satunya ialah berhubung dengan bilangan tenaga kerja atau pegawai serta kakitangan kerajaan berjumlah saya kira lebih kurang 1.2 juta. Kajian perlu dibuat sama ada bilangan ini adakah satu bilangan yang begitu besar sehingga membebankan kerajaan dari segi *operating expenditure* ataupun perbelanjaan untuk mengurus yang kita tahu berpuluh-puluh bilion setahun? Saya mendapati, ini pengamatan saya, saya minta kerajaan membuat kajian, terdapat kakitangan-kakitangan yang dengan izin, *under employed* ataupun tidak digunakan dengan sepenuhnya. Kalau dalam satu hari mempunyai masa selama lapan jam untuk bertugas, mungkin bekerja dua atau tiga jam sehari. Ini merugikan dan menimbulkan masalah kos yang ditanggung oleh kerajaan.

Jadi kajian berhubung dengan bilangan kakitangan kerajaan ini penting supaya jumlah mereka itu benar-benar yang diperlukan untuk melaksanakan segala kerja yang diletakkan ataupun dipertanggungjawabkan kepada mereka. Lagi satu berhubung dengan jentera kerajaan ini, juga perlu dilihat sama ada pertindihan dari segi kerja dan tugas mereka. Ini kerana kita tidak tahu banyak di antaranya yang menjalankan satu kerja melibatkan banyak pegawai ataupun kakitangan. Satu perkara lagi berhubung dengan jentera ataupun kakitangan kerajaan ini ialah terdapat juga politiking – politik dalam jabatan kerajaan, sesama pegawai kerajaan pun berpolitik. Ini menjejaskan pentadbiran. Hendak naik pangkat dia berpolitik. Dia tidak buat kerja yang baik untuk dibuat kajian ataupun dinilai prestasi mereka. Hendak naik pangkat lobi melobi melalui *connection* dan sebagainya. Ini adalah satu budaya yang sangat tidak baik dan tidak membawa kepada kecekapan dari segi perkhidmatan yang perlu dijalankan oleh kakitangan kerajaan.

Lagi satu saya juga ingin mengingatkan kepada pihak kerajaan, ramai daripada kakitangan kerajaan kita yang sudah lama berkhidmat itu mereka mungkin ketinggalan dari segi perubahan, maklumat, pengetahuan, kemahiran dan sebagainya. Mereka sudah ketinggalan dan dengan sebab itu perubahan adalah sukar untuk dilakukan. Saya berharap kerajaan mengambil perhatian, memberikan tindakan dalam bentuk kursus-kursus hujung minggu dan juga kursus-kursus jangka pendek pada hujung bulan dan sebagainya supaya kakitangan ini mereka mendapat ilmu dan pengetahuan serta kemahiran, pendedahan sesuai dengan perubahan zaman. Mereka mesti mengamalkan apa yang dipanggil *life long learning* – pembelajaran seumur hidup untuk menjadi lebih berjaya dan cekap lagi sebagai pegawai kerajaan.

Satu lagi yang saya ingin juga sentuh berhubung dengan transformasi kerajaan ini yang melibatkan kakitangan kerajaan, kita dapati juga terdapatnya masalah dari segi perkhidmatannya kepada rakyat, permohonan kadang-kadang tidak dilayan, permohonan disusahkan daripada pihak kementerian, daripada jabatan dan sebagainya kerana terdapatnya pegawai-pegawai kerajaan yang begitu berkuasa, lebih berkuasa lagi daripada bos-bos mereka termasuk menteri-menteri pun.

■1440

Kadang-kadang pegawai kerajaan boleh membuat keputusan lebih hebat, dahsyat lagi daripada Yang Berhormat Menteri. Inilah yang disebut-sebutkan sebagai '*the Little Napoleon*' yang wujud di dalam jabatan kerajaan. Ini harus dihapuskan kalau sekiranya kita hendak melihat perkhidmatan kakitangan kerajaan yang cekap.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menunjukkan simpati kepada kakitangan kerajaan. Saya ingin mencadangkan kepada kerajaan supaya menilai prestasi dan memberikan pengiktirafan kepada kerja baik mereka, prestasi mereka. Imbuan ataupun penghargaan, balasan kepada kakitangan kerajaan mesti berdasarkan kepada prestasi, *performance based* dengan izin, bukan berdasarkan kepada berapa lama dia telah bekerja. Dengan izin, *it should be merit based on meritocracy not based on seniority*. Saya harap ini satu dasar yang dapat dilaksanakan, yang boleh memotivasikan, menggalakkan dan meninggikan semangat kakitangan kerajaan untuk bekerja dengan lebih cekap lagi.

Selain daripada itu, kerajaan dalam usaha untuk membuat transformasi ini juga perlu melihat kepada skim gaji, skim faedah-faedah, skim perumahan dan juga lain-lain kebajikan yang perlu diperoleh oleh kakitangan kerajaan. Jangan kita abaikan. Ini kerana pada masa ini kita dapati ramai kakitangan kerajaan, guru-guru umpamanya tidak berpuas hati dengan skim perkhidmatan, dengan kenaikan pangkat dan sebagainya yang berdasarkan kepada skim yang mereka dakwa tidak begitu adil. Maka dengan sebab itu, mereka kita dapati ramai yang *anti-establishment*. Pihak pembangkang mengambil kesempatan daripada apa yang berlaku – ketidakpuasan hati di kalangan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, begitu juga pihak polis, askar dan sebagainya perlu diberikan perhatian. Kebajikan mereka, rumah-rumah mereka. Jangan biarkan mereka tinggal dalam sarang-sarang burung dan di rumah-rumah flat yang kecil, yang sempit, yang tidak ada kemudahan untuk keluarga mereka. Ini tentunya menjejaskan moral dan semangat mereka untuk berkhidmat kepada rakyat dan menjalankan tugas melaksanakan Rancangan Malaysia Kesepuluh yang kita rancang itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga menyebut di sini berhubung dengan pelaburan. Mengikut Rancangan Malaysia Kesepuluh, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menegaskan iaitu kita perlu menjana pelaburan swasta sebanyak RM115 bilion setahun dalam tempoh lima tahun Rancangan Malaysia Kesepuluh ini. Bermaknanya kita perlu menjana lebih daripada RM500 bilion pelaburan swasta di samping pelaburan kerajaan yang cuma sekadar RM230 bilion. Bagaimana kita hendak menarik pelaburan RM500 bilion lebih dalam tempoh Rancangan Malaysia Kesepuluh ini? Makanya kerajaan perlulah mengadakan ataupun melakukan berbagai-bagai usaha yang boleh menarik pelaburan ini.

Di sini saya ingin mengingatkan pihak kerajaan, jangan terlalu bergantung kepada modal asing, pelaburan asing. Tumpukan dahulu kepada modal yang ada di dalam negara kita ini. Ramai orang yang kaya di dalam negara kita ini yang mempunyai modal yang berbilion-bilion sebenarnya untuk dilaburkan dalam sektor ekonomi kita tetapi, malangnya ramai daripada mereka yang mempunyai modal ini yang membawa modal mereka ke luar negara seperti ke Australia, Kanada, Hong Kong dan beberapa negara yang lain.

Di sini dapat kita melihat bahawa terdapatnya apa yang dikatakan *capital drain*. Dahulu kita bercakap soal *brain drain* iaitu pengaliran tenaga manusia, pakar daripada negara kita ini keluar negara. Sebenarnya bukan sahaja *brain drain* yang berlaku tetapi juga terdapatnya *capital drain*. Ramai yang membuka ladang-ladang beratus-ratus ribu ekar di Australia. Umpamanya orang Malaysia yang membuat projek-projek di Hong Kong, perniagaan di Hong Kong termasuk orang yang terkaya sekali di Malaysia ini, Robert Kwok umpamanya yang mengaut keuntungan dan membina kekayaan yang begitu banyak dalam Malaysia ini. Keuntungan itu dibawa ke mana? Di bawa ke Hong Kong, di bawa ke negara China. Ini sungguh malang. Apakah yang telah berlaku sebenarnya? Sepatutnya mereka ini perlu kita galakkan untuk melabur di dalam negara kita. Kita perlu modal ini. Kita perlu RM500 bilion lebih untuk melaksanakan Rancangan Malaysia Kesepuluh ini.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu saya juga ingin mengingatkan kerajaan berhubung dengan pelaburan asing – *foreign direct investment* ini. Saya dapati kebanyakan daripada pelabur luar adalah merupakan pelabur spekulatif. Mereka melabur apabila harga saham naik, apabila Bursa Saham rancak. Jadi seolah-olahnya pelaburan ini adalah pelaburan bukan satu pelaburan yang boleh menjana ekonomi tetapi merupakan satu permainan, permainan judi yang berlaku di Bursa Saham. Mereka membuat spekulasi berhubung dengan harga turun naik. Ini tidak membantu kepada perkembangan ekonomi negara. Tidak mampu untuk membantu menjayakan Rancangan Malaysia Kesepuluh.

Dengan sebab itu kerajaan perlu berhati-hati. Jangan kita terlalu sangat memberikan kebergantungan kita kepada pelaburan dari luar negara. Pelaburan dari dalam negara adalah pelaburan yang boleh terjamin. Ia tidak merupakan spekulasi tetapi merupakan pembukaan kilang-kilang, pembukaan ladang-ladang, pembukaan gedung-gedung perniagaan dan sebagainya yang mempunyai kesan ataupun

mempunyai *multiplier effect* yang tinggi kepada pembangunan ekonomi negara dalam menjayakan Rancangan Malaysia Kesepuluh. Akhirnya Tuan Yang di-Pertua...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Sedikit boleh?

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Saya mohon izin...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Pasir Salak, menariklah perbincangan.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Hendak bagi jalan Yang Berhormat?

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Pasir Salak, saya ingin menarik sedikit sahaja.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Okey.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Dia pakar itu, kena bagilah.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *[Ketawa]* Kalau macam ini perbincangan, kami pun rasa cukup terpancang untuk bersama. Terima kasih Yang Berhormat Pasir Salak, terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Apakah Yang Berhormat Pasir Salak sedar dalam urusan untuk menarik pelaburan ini Yang Berhormat Pasir Salak, ada dua bentuk? Satu bentuk yang dikatakan *the portfolio hot money yang come in and out*. Itu mainannya di bursa, mainannya di *equity market*. Kita tidak boleh menafikan di sana ada peranan juga. Ada peranannya di dalam syer market itu, dalam *equity market* itu. Itu peranannya bursa. Mereka itu bertanggungjawab untuk memberikan *injection of* dana walaupun sifatnya spekulatif. Apa yang saya tertarik untuk bertanya Yang Berhormat Pasir Salak ini, persoalan *players* kita ini Yang Berhormat Pasir Salak yang membawa aliran dana keluar. Contohnya *last year* sahaja...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, secara ringkas. Yang Berhormat Pasir Salak sudah habis masa Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: YTL membawa tidak kurang daripada kalau tidak silap saya, RM4.5 bilion *property construction* dan juga IPP di luar. Persoalan Yang Berhormat Pasir Salak kena tanya, mengapakah mereka ini berbondong-bondong membawa dana mereka keluar? Sementara kalau saya perhatikan, negara-negara yang agak maju seperti Jepun, Korea Selatan, mereka bukan sahaja mahukan *their billionaires to be investing in their own country* dengan izin tetapi,

mereka juga mahukan mereka itu terlibat dalam R&D. Ada negara yang mewajibkan mereka, *billionaires* itu untuk melabur secara R&D juga.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, masa Yang Berhormat Pasir Salak sudah habis, Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Baik terima kasih. Minta Yang Berhormat Pasir Salak...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, boleh gulung Yang Berhormat Pasir Salak.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Ia berhubung dengan kenapa terdapatnya *capital flight* ataupun keluarnya modal daripada negara kita oleh tokoh-tokoh perniagaan daripada negara kita. Ini tidak boleh kita buat *blanket*, tuduhan secara menyeluruh begitu. *Case-by-case*. Ada sesetengahnya peniaga yang rakus, tidak berhenti-henti. Dia kira hendak mencari keuntungan sahaja. Tidak ada memikirkan macam mana hendak membangunkan negara kita ini.

■1450

Mereka ini *profit oriented* semata-mata. Orang peniaga seperti ini kerajaan perlu kenal mereka. Janganlah terlalu bagi muka dan beri peluang. Itu satu. Setengahnya disebabkan oleh mungkin ada masalah-masalah berhubung dengan permohonan-permohonan mereka tidak dilayan oleh pihak kerajaan ataupun kelambatan dari segi proses kelulusan. Ini menyebabkan mereka berpindah ke negara lain.

Umpamanya ada kilang-kilang seperti kilang membuat tekstil, pakaian dan sebagainya, ada yang memindahkan kilang mereka ke negara lain dari negara kita kerana masalah untuk hendak dapatkan pekerja, mohon pekerja tidak dapat kerja bertahun-tahun. Kita ini dok berperang, kita tidak mahu pekerja diimport, menjejaskan peluang pekerjaan kepada rakyat tempatan. Dengan sebab itu mereka menghadapi masalah untuk mendapatkan tenaga kerja. Okeylah, tidak bagi kita dapat tenaga kerja, kerajaan dan rakyat Malaysia semua anti kepada pekerja dari luar, okey, dia bawa kilang dia ke negeri lain – bawa ke Myanmar, bawa ke Bangladesh, bawa ke negeri-negeri lain. Terimalah. Kita bercakap *hi-tech*, *hi-tech*. Kita tidak hendak *low-tech*. Tidak hendak *low-tech*, dia orang *low-tech*. Jadi pindahlah dia.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, masa sudah habis, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Kinabatangan tidak boleh lagi, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ini ada soalan.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Sudah habis masa, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Sedikit lagi. Bagilah, kasihan.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kasihan saya Tuan Yang di-Pertua, dari pagi tidak bercakap... *[Ketawa]* Ya, Yang Berhormat Pasir Salak, apakah Yang Berhormat bersetuju bahawa sudah tiba masanya kerajaan mencari satu pendekatan iaitu bagaimana meyakinkan rakyat negara ini yang boleh menjadi pekerja dalam negara kita sendiri dan mereka juga pekerja sebagai yang ada *hi-tech*, yang berteknologi tinggi tetapi, kilang-kilang juga kena bersedia. Apabila *hi-tech*, bermakna mereka kena membayar gaji yang lebih tinggi juga. Setujukah, Yang Berhormat?

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ini kilang-kilang semua, Tuan Yang di-Pertua, dia orang *businessman*. Selagi ianya *viable*, menguntungkan, apa pun mereka sedia menerima, hendak bayar gaji lebih tetapi tolong bawa pendapatan yang lebih kepada syarikat. Berikan keuntungan yang lebih kepada syarikat. Masalahnya sekarang ini apabila kita bercakap *hi-tech*, suruh pelabur-pelabur buka kilang *hi-tech* ataupun *hi-tech industries*, kita punya pekerja tempatan belum bersedia. Penduduk di Sabah dan Sarawak, saya hendak tanya di Kinabatangan, berapa orang yang *hi-tech* nya? Kecuali mungkin Yang Berhormat seorang sahaja yang *hi-tech*. Yang lain tidak adanya *hi-tech*. *Low-tech* belaka... *[Ketawa]*

Begitu juga di kawasan-kawasan yang lain. Saya tidak nampak kebanyakan belia di kampung-kampung kita, ibu-ibu tunggal, ibu-ibu yang kena tinggal, bapa tunggal, tidak sampai pun 1% yang *hi-tech*. Jadi kita bercakap, "Oh, kita negara Malaysia sekarang mesti *hi-tech*." Mesti *hi-tech* tetapi tunggu masa, ada proses. Jadi, yang *low-tech* pada hari ini jangan kita buang. Sementara kita menunggu mencapai satu matlamat atau masa yang kita boleh mampu untuk menjayakan *hi-tech* ini, kita jangan buang ini. Kalau kita buang ini, ekonomi negara kita akan terjejas.

Saya hendak bagi ingat, Tuan Yang di-Pertua, di Jepun – Jepun sebuah negara maju. *It is an industrialized country, developed country*, negara yang maju, *hi-tech*, gila-gila punya *hi-tech* tetapi mereka tidak buang industri-industri *low-tech*. Mereka tidak

buang industri-industri kecil dan sederhana yang menggunakan tenaga kerja tetapi kita orang Malaysia, ahli-ahli politik, pembangkang bukan main lagi bercakap, "Oh ini tidak boleh. Kita mesti *hi-tech* macam *Singapore*." *Singapore, Singapore, Singapore* – semua berunding dengan *Singapore*... [Disampuk]

Ini Ketua Menteri Pulau Pinang pun pergi berunding. Dengar-dengar tabung parti politik pun ambil daripada Singapore. Entah ya, entah tidak, saya tidak tahulah. Dia orang kata, saya tidak tahu, Tuan Yang di-Pertua. Perlu kerajaan siasat hal ini...

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: [Menyampuk]

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, habiskan, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Dalam hal ini saya...

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: PM selak kain pergi kat *Singapore*... [Ketawa]

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Marah pula. Baru sikit kita sentuh, sudah marah. Dia sentuh kita macam-macam, dum, dum, dum, kita relaks sahaja duk dengar. Jadi bagi *chance* lah kita pula sekali-sekali, kan?

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Sana tahu dia pergi selak kain kat *Singapore*.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Pokok Sena. Yang Berhormat sudah habis masa, Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tidak.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Sudah.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Saya hendak menggulung.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Sudah lebih-lebih.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Saya pun hendak menggulung. Akhirnya penggulangan saya, saya minta kerajaan jangan lupa Pasir Salak dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh. Kami di sana sawah padi, kami di sana pekebun kecil, penduduk-penduduk berpendapatan sangatlah rendah. Kalau hendak mencapai pendapatan sampai ke RM38 ribu, berputar-putarnya.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Belum *hi-tech* lagikah?... [Ketawa]

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Ya? Kami ini di Pasir Salak, saya mewakili rakyat di Pasir Salak memohon kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri...

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Pasir Salak.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Lenggong, duduk, Lenggong.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Pasir Salak, sekejap sahaja.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: ...Kepada kerajaan...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Tidak ada masa, Lenggong, duduk, duduk.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Masa 10 saat, 10 saat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Lenggong, boleh?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Sudah tidak boleh, Yang Berhormat, tidak boleh.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Masa 10 saat sahaja.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Lenggong, cukuplah.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Masa 10 saat sahaja, hendak buat pengumuman sahaja.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Sedikit, *injury time*, boleh kah?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Saya hendak beritahu kepada Pasir Salak, ini ADUN PKR - Malim Nawar, keluar parti.

Beberapa Ahli: DAP.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: DAP keluar parti. Ini hendak beritahu kepada Bukit Gantang sahaja.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Dia orang sudah tahu, Yang Berhormat.

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, *that's a good news for me...* *[Ketawa]* *That's a good news.* Kalau betullah, saya tidak dengar tadi. Okey, tahniahlah. Tuan Yang di-Pertua...

Tuan Mohamed Azmin Ali [Gombak]: *[Bangun]*

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Sudah tidak ada masa lagi, boleh? Gombak? Okey, bagi *chance* lah, kasihan.

Tuan Mohamed Azmin Ali [Gombak]: Tidak, tidak. Saya bukan minta laluan, saya hendak berbahas. Cukup, duduklah.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Okey, dia hendak jadi Yang di-Pertua pula. Tunggulah menang. Sudah jadi kerajaan esok, tolonglah calonkan Gombak jadi Yang di-Pertua... *[Ketawa]* Ya, memang layak itu. Tengok rupa boleh.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Ini macam tidak seriuslah, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Tuan Yang di-Pertua, saya belum habis.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: *[Menyampuk]*

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Berkenaan dengan Pasir Salak, saya merayu kepada kerajaan...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Tadi sudah bagus.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: ...Tolong, hei! Ini hendak minta untuk pembangunan Pasir Salak, tidak bagus? Saya hendak rakyat di Pasir Salak diberi perhatian. Selama hari ini kita orang bergantung kepada padi, pekebun-pekebun kecil, buah-buahan, *low-tech*, tidak ada *hi-tech* nya... *[Ketawa]* Jadi minta perhatian kerajaan, pelaburan yang disebut daripada kerajaan RM200 bilion kah atau daripada swasta RM115 bilion setahun itu, hantarlah RM2 bilion, RM3 bilion ke Pasir Salak. Bangunkan – apa yang hendak dibangunkan, yang boleh dibangunkan, pelancongan di Pasir Salak.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Kuala Krau hendak juga.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Kerana di Pasir Salak, bandar bersejarah. Pasir Salak, tempat yang bunuh Orang Putih dahulu, *super power*, *we fight*. Bukan macam Gombak, apa yang dia *fight*? Tidak ada! Tidak ada *fight* apa.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Ya. Terima kasih Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Jadi, cukuplah setakat itu. Saya minta kerajaan tolong bagi perhatian. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Ranau.

2.58 ptg.

Datuk Siringan Gubat [Ranau]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua...
[Disampuk]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Tahu pun, hendak bagi dua orang sebelah sini. Sekarang kita bagi dua orang kepada BN. Terima kasih Yang Berhormat. Ya, teruskan, Yang Berhormat Ranau.

Datuk Siringan Gubat [Ranau]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon untuk membahas Usul Rancangan Malaysia Kesepuluh yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri Malaysia di Dewan yang mulia ini pada 10 Jun 2010. Perbahasan saya akan tertumpu sepenuhnya kepada perkara pokok iaitu memfokuskan ekonomi dan melaksanakan keadilan sosial dalam konteks rakyat di luar bandar. Inti pati perbahasan saya ialah meminta kerajaan agar dapat melaksanakan program-program untuk pembangunan luar bandar sebelum atau menjelang tahun 2020.

Tuan Yang di-Pertua, RMK-10 disifatkan sebagai rancangan kemakmuran ekonomi dan keadilan sosial. Sebagai permulaan, kerajaan terpaksa menyediakan dana sebanyak RM230 *million* ataupun RM230 juta sebagai biaya menjayakan projek pembangunan yang telah dirangsang dan dikenal pasti yang menguntungkan rakyat.

■1500

Melalui konsep 1Malaysia, 'Rakyat didahulukan pencapaian diutamakan', saya ingin mengalu-alukan RMKe-10 ini dan menyokong sepenuhnya tanpa berbelah bagi. Dalam masa yang sama saya menaruh harapan yang amat tinggi bahawa dalam masa lima tahun mendatang ini iaitu bermula pada tahun 2011 sehingga 2015 negeri Sabah secara umum dan Ranau khususnya akan mendapat agihan peruntukan yang secukup untuk melaksanakan agenda pembangunan sebagai persediaan mencapai taraf daerah maju menjelang tahun 2020...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Termasuk kawasan Beluran Yang Berhormat. Kita jiran.

Datuk Siringan Gubat [Ranau]: Ya kita masukkan kawasan Beluranlah Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, kawasan P179 Ranau mempunyai keluasan 3,555.9 kilometer persegi. Penduduknya akan mencapai 128,758 orang menjelang tahun 2020. Ini bersesuaian dengan unjuran pertumbuhan penduduk yang dibuat oleh Jabatan Perangkaan Malaysia pada tahun 2000 iaitu 3.5% setahun. Penduduk daerah Ranau pada tahun 2000 ialah 70,469 orang dan bertambah menjadi 95,376 orang pada

tahun 2010. Unjuran pertambahan penduduk ini sebenarnya yang dibuat oleh JPN ialah 3.98% setahun.

Disebabkan saiz kawasan Ranau yang amat luas bilangan penduduknya yang kecil bertaburan mendiami lebih daripada 400 buah kampung. Maka kerajaan amat sukar membangunkan kawasan ini secara mampan dan terancang. Bagaimanapun inilah cabaran yang perlu ditangani kerajaan. Tidak boleh dibiarkan keadaan ini berterusan terbiar tanpa penyelesaian. Perlu dimaklumkan bahawa 90% daripada penduduk Ranau terdiri daripada kaum petani tradisi. Tinggal dan hidup nan jauh di luar bandar. Asas ekonomi mereka ialah hasil-hasil pertanian konvensional ataupun tradisi.

Oleh yang demikian 50% daripada mereka ini masih lagi hidup di bawah garis kemiskinan seperti yang telah ditetapkan oleh kerajaan. Mereka ini memerlukan pembelaan. Di sinilah kerajaan dapat membuktikan RMKe-10 ini adalah benar-benar rangsangan kemakmuran ekonomi dan keadilan sosial untuk seluruh rakyat. Selaras dengan hasrat kerajaan menjadikan negara ini maju dan berpendapatan tinggi pada tahun 2020, kerajaan seharusnya memulakan langkah membela rakyat petani miskin di kawasan Ranau ini. Belum terlambat lagi Tuan Yang di-Pertua.

Saya merasakan jika saya seikhlasnya meminta jasa baik Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang kita kasihi agar dapat mengarahkan kementerian-kementerian yang berkenaan ataupun mana-mana agensi kerajaan yang lain supaya tampil membantu penduduk yang masih daif ini. Bantuan mereka ialah membangunkan tanah yang terbiar yang mana masih luas, subur dan bakal menjana ekonomi rakyat dan bukan syarikat besar yang tiada ikatan ataupun jaminan daripada kerajaan untuk rakyat. Tuan Yang di-Pertua kawasan pertanian Ranau terbahagi kepada dua zon utama.

Pertama, zon tanah rendah. Kedua, zon tanah tinggi termasuklah Gunung Kinabalu. Itu Gunung Kinabalu kepunyaan orang Ranau. Ada yang mahu *sharekah* itu Gunung Kinabalu? Zon tanah rendah sesuai dimajukan untuk tanaman komoditi utama seperti kelapa sawit, getah dan koko. Di beberapa kawasan yang mendapat bekalan air yang cukup sesuai dimajukan sebagai ladang padi besar-besaran. Komoditi kelapa sawit, getah dan koko telah membuktikan mampu melonjakkan ekonomi rakyat luar bandar kerana melalui penanaman pekebun kecil. Saya mencadangkan supaya pelaksanaan lebih ditumpukan kepada komoditi-komoditi yang saya sebutkan tadi.

Zon tanah tinggi pula memiliki kelebihan yang istimewa. Bukan hanya ia sesuai untuk industri pertanian tetapi berpotensi besar untuk dibangunkan sebagai destinasi pelancongan. Pendek kata Ranau berpotensi besar untuk menjana ekonomi melalui

sektor pertanian dan sektor pelancongan. Pada masa ini Dataran Mersilau di kaki Gunung Kinabalu iaitu *world heritage side* di Kundasang telah pun diteroka dan wujud sebagai destinasi pelancongan yang menarik. Namun banyak lagi kawasan-kawasan yang berpotensi besar menanti untuk dimajukan ataupun dieksploitasi.

Bekas lombong tembaga di Mamut juga yang terletak di kawasan tanah tinggi Mamut amat sesuai. Hawanya yang sejuk dan nyaman, keindahan alam semula jadi dan kekayaan hidupan liar, flora dan fauna yang hidup di tengah-tengah hutan tropika menjadikan kawasan ini boleh dianggap *the heaven in the jungle*. Ianya mampu menarik ramai saintis penyelidik mahupun pencinta hidupan liar dan pencinta alam semula jadi. Akan tetapi apa yang lebih penting ialah peranginan tanah tinggi Mamut boleh menyediakan ribuan peluang pekerjaan untuk anak-anak tempatan jika ada yang berkemampuan datang untuk membangunkannya.

Tuan Yang di-Pertua, Ranau tidak boleh ketinggalan dari apa jua kemajuan ataupun apa jua kemajuan arus perdana. Sebagai prasyarat daerah ini menjadi daerah maju pada tahun 2020 perkara-perkara asas seperti berikut haruslah dilaksanakan terlebih dahulu. Jalan raya. Penurapan jalan raya yang masih *gravel* sejak tahun 1963 masih lagi. Antaranya ialah:

■1510

- (i) Jalan raya Bongkud-Kaingaran sejauh 68.3 kilometer;
- (ii) jalan Bongkud-Kawiyen sejauh 4.4 kilometer;
- (iii) Kundasang-Kauluan-Pinausok, 8.2 kilometer;
- (iv) Randagong-Himbaan, 17.1 kilometer;
- (v) Kibas-Lipas 4.1 kilometer;
- (vi) Gana gana-Nampasan Gaur 8.3 kilometer;
- (vii) Nunuk Ragang-Tinanom, 25.5 kilometer; dan
- (viii) Miruru- Mangkadait, 12 kilometer.

Semua data ini saya perolehi daripada Jabatan Kerja Raya Daerah, Tuan Yang di-Pertua. Jalan raya yang belum dinaik taraf lebih kurang 600 kilometer dan yang sudah di naik taraf hanya lebih kurang 100 kilometer sahaja. Ini termasuklah lebuh raya yang melintasi daerah Ranau daripada Kota Kinabalu ke Sandakan, Tawau dan Lahad Datu.

Bekalan air pula, tahap pencapaian bekalan terkini ialah:

- (i) bekalan mengikut bilangan penduduk hanya mencapai 18%; dan
- (ii) bekalan mengikut bilangan rumah pula hanya mencapai 14%.

Kawasan luar bandar - saya terlebih dahulu mengucapkan terima kasih kepada kerajaan kerana sudah menyenaraikan 153 buah kampung untuk pembekalan elektrik beberapa tahun ini dan akan datang, sudah bermula dan juga 42 buah kampung yang akan dibekalkan dengan hibrid.

Saya harap supaya oleh kerana senarai-senarai ini sudah termasuk di bawah NKRA dan seharusnya dipercepatkan dan untuk yang tadi itu, bekalan elektrik Tuan Yang di-Pertua saya mohon maaf. Itulah keadaan di kawasan saya mengenai dengan bekalan elektrik. Saya ubah lagi itu peratusannya, tadi itu air, ini bekalan elektrik dan tahap pencapaian bekalan terkini ialah bekalan mengikut bekalan kampung 50%, bekalan mengikut bilangan rumah lebih kurang juga 50%. Sudah banyak senarai yang kampung-kampung yang akan dibekalkan dengan bekalan elektrik ini, iaitu jumlah 153 buah kampung untuk melalui grid dan sebanyak 42 buah kampung yang akan dibina melalui hibrid tetapi Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan supaya kementerian yang berkenaan, apabila melaksanakan bekalan elektrik di kampung-kampung ini supaya memasukkan peruntukan pendawaian di dalam rumah.

Pelaksanaan pada hari ini, peruntukan untuk pendawaian di dalam rumah tidak termasuk. Oleh kerana ketiadaan peruntukan untuk pendawaian di dalam rumah maka sedikit sebanyak pelaksanaan projek atau pun masa untuk mendapatkan lampu sepenuhnya oleh penduduk kampung tidak mengikut masa tertentu, kerana banyak yang tidak mampu untuk membiayai pendawaian di dalam rumah.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih perumahan di kawasan saya. Penduduk daerah Ranau akan bertambah kepada 128,758 orang pada tahun 2020. Mengambil kira 25% daripada jumlah penduduk yang memerlukan rumah pada tahun 2020, meletakkan angka rumah yang diperlukan ialah 6,438 buah rumah. Perkiraan dibuat berdasarkan lima orang ahli keluarga bagi setiap orang ahli keluarga. 25% daripada 128,758 orang ialah 32,190 orang dan membentuk 5,438 keluarga.

Untuk pengetahuan Dewan yang mulia ini, Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan perumahan ini rumah mampu milik yang ditawarkan oleh kerajaan sebenarnya dianggap mahal jika diukur daripada kemampuan pembeli penduduk daerah Ranau. Rumah yang dibina oleh SPNB dengan kos antara RM79,000 ke RM109,000 di daerah Ranau dianggap terlalu mahal berbanding dengan saiznya yang boleh dikatakan kecil sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelajaran memang sedia maklum bahawa tanggungjawab yang diamanahkan untuk menyediakan tenaga kerja yang mahir,

berilmu dan profesional amat mencabar. Namun itulah cabarannya, jika kita ingin menjayakan hasrat menjadikan negara ini maju dan berpendapatan tinggi menjelang tahun 2020. Bagi daerah Ranau, kecemerlangan pencapaian rakyatnya menguasai pelajaran merupakan prasyarat menjadikan daerah Ranau maju seiring dengan daerah-daerah lain di Malaysia.

Berikut adalah senarai keperluan yang harus diperolehi dan saya telah dimaklumkan oleh kementerian yang berkenaan, Kementerian Pelajaran yang banyak projek-projek yang termasuk dalam Rancangan Malaysia Kelapan telah tertangguh. Saya diberi jaminan supaya semua senarai yang tertangguh dalam Rancangan Malaysia Kesembilan akan dimasukkan di dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh. Saya ingin merayu kepada kementerian yang berkenaan supaya tidak ada satu dalam senarai pun tercicir untuk dimasukkan di dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh.

Tuan Yang di-Pertua, terdapat 71 buah sekolah rendah di kawasan P.179 Ranau, 62 buah sekolah rendah ini memerlukan bangunan baru. Ini pun saya sudah sentuh dalam perbincangan yang lepas, keadaan sebenarnya rumah-rumah guru dan juga bangunan-bangunan sekolah di kawasan saya. Ada di antara sekolah-sekolah ini masih mewarisi bangunan buatan zaman penjajah British dahulu.

■ 1520

Kita *imagine* itu, kita fikirkanlah itu. Di kawasan saya, baru kami mempunyai dua buah sekolah yang mempunyai betul-betul konkrit. Yang lain itu separuh kayu yang sudah usang. Inilah keperluan di kawasan saya Tuan Yang di-Pertua.

■1520

Kedua, keperluan untuk membina dua buah sekolah rendah yang baru telah dikenal pasti. Ini melibatkan Kampung Tembiau dan Kampung Tumbalang di Ranau. Ini cadangan dari jabatan pelajaran daerah yang dimaklumkan kepada saya dan hendaklah dimasukkan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh untuk pelaksanaan.

Dua buah sekolah menengah lain yang baru yang diperlukan iaitu di Kampung Kinirasan. Kampung Kinirasan ini adalah kampung saya sendiri. Akan tetapi tapaknya sudah lama tersedia - jalannya baik, bekalan air baik, bekalan elektrik pun ada. Hanya menanti pelaksanaan ataupun kelulusan daripada Kementerian Pelajaran Malaysia. Kedua ialah Kampung Kibarambang untuk pembinaan sekolah menengah baru - dua buah sahaja. Ini pun dicadangkan oleh jabatan pelajaran daerah. Kampung Kibarambang juga tapaknya sudah tersedia, kemudahan-kemudahan yang lain pun sudah sedia dan sangat diperlukan. Itulah sebabnya jabatan pelajaran daerah

memberitahu saya supaya dibangkitkan perkara ini, walaupun sudah dicadangkan untuk dimasukkan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh.

Saya ingin melihat supaya kedua-dua cadangan untuk pembinaan sekolah menengah ini dapat dimasukkan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh untuk pelaksanaan dan kemudahan pelajaran di daerah Ranau.

Keempat, pembinaan Sekolah Menengah Kebangsaan Kundasang juga menuntut pihak yang berkenaan agar dipercepatkan. Perkara ini sudah lama, tergantung begitu lama. Diberitahu ada peruntukan mahu dilaksanakan tetapi sehingga sekarang belum ada berita baik, belum ada tanda-tanda yang akan dibina. Saya ingin melihat, saya ingin merayu supaya projek ini dapat dimulakan dengan cepat ataupun dengan segera.

Kelima, terdapat seramai 1,891 orang guru yang berkhidmat di daerah Ranau. Masalah perumahan adalah halangan utama. Oleh itu, pejabat pelajaran daerah telah mengenal pasti keperluan rumah guru iaitu, seratus buah rumah guru untuk sekolah rendah diperlukan. Saya melawat sebuah sekolah rendah yang bersempadan dengan kawasan Tuan Yang di-Pertua di Kampung Gusi baru-baru ini. Guru-guru menumpang tempat tinggal di rumah kampung yang tidak digunakan. Ada juga yang berulang-alik setiap hari, berjalan dengan begitu jauh dan jalannya pun bukan seperti kita peroleh di bandar-bandar. Jalan yang paling susah hanya kereta pacuan empat roda sahaja yang boleh sampai di sana. Kita bayangkanlah masalah guru itu apabila berulang-alik dengan ketiadaan rumah.

Untuk sekolah menengah, sebanyak 80 buah rumah guru diperlukan. Saya harap peruntukan dapat diperolehi untuk pembinaannya. Ini pun sudah dimajukan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan. Ini bukan perkara baru. Saya juga telah membawa perkara ini dalam ucapan sulung saya sebagai Ahli Parlimen yang baru. Pada masa ini, ramai guru yang tinggal di kuarters guru yang sepatutnya sudah dirobuhkan dan dihapuskan kerana melebihi usia 40 tahun. Buruk sudahlah itu, 40 tahun, sudah sangat buruk... *[Disampuk]* Itu Yang Berhormat daripada Silam - ia sokong saya ini... *[Ketawa]* Saya ingat di kawasan Silam pun ada juga rumah-rumah guru yang sama. Saya selalu mendengar ucapan daripada Yang Berhormat Kinabatangan pun serupa juga. Saya tidak berapa tahu pada pihak Tuan Yang di-Pertua. Mungkin ada persamaan juga.

Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan supaya Kementerian Pelajaran Malaysia juga patut mengkaji semula peruntukan Rancangan Makanan Tambahan ataupun dikenal pasti sebagai RMT agar dipulihkan bekalan untuk 190 hari seperti pada

tahun 2009. Pada tahun 2010, peruntukan hanya untuk 80 hari sahaja - sudah dipotong setengah hari. Ini menimbulkan kerisauan ibu bapa dan juga guru-guru kerana tahun lepas iaitu tahun 2009 diberikan bantuan 190 hari tetapi, untuk tahun ini menurun pada 80 hari sahaja.

Juga peruntukan tuisyen untuk pelajar-pelajar sekolah rendah dari tahun empat, tahun lima dan tahun enam patut dikekalkan jumlahnya. Ini pun sudah dikurangkan. Bukan lagi untuk tahun empat, tahun lima dan tahun enam. Kalau saya tidak salah, hanya untuk tahun enam sahaja. Kita mahu pulihkan kemudahan ini untuk anak-anak kita supaya mereka mempunyai peluang tuisyen terutama sekali di luar bandar ini. Kalau di bandar-bandar atau pekan-pekan ini tiada masalah, senang sahaja mendapatkan tuisyen di sini sana tetapi, di luar bandar, inilah yang diperlukan supaya kita sekurang-kurangnya boleh menyeimbangkan peluang anak-anak untuk mendapatkan tuisyen untuk memperbaiki pembelajaran di sekolah.

Tuan Yang di-Pertua, pembiayaan menyediakan modal insan - ini ada kaitanlah. Yang berkualiti memang besar - besar tanggungjawabnya. Namun kerajaan tidak mempunyai banyak pilihan jika ingin melihat wawasan negara tercapai dalam jangka masa yang telah ditetapkan.

Tuan Yang di-Pertua, sampai sini sahaja. Saya ingin menyokong. Terima kasih.

Beberapa Ahli: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat Petaling Jaya Utara.

■ 1530

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberikan peluang untuk membahaskan Rancangan Malaysia Kesepuluh pada petang ini. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah berucap dalam ucapan beliau, beliau telah berkata RMKe-10 ini berasaskan Model Ekonomi Baru dan prinsip-prinsip Model Ekonomi Baru telah pun dimasukkan dalam cadangan-cadangan yang telah pun disenaraikan dalam RMKe-10. Masalahnya yang saya ingin bangkitkan antara satu adalah bahawa Model Ekonomi Baru selama ini bila kita bangkitkan di dalam Parlimen telah pun dinafikan oleh pihak kerajaan bahawa Model Ekonomi Baru merupakan satu dasar kerajaan yang telah pun diterima.

Apabila kita *highlight* kan *point-point* dalam Model Ekonomi Baru, kenapa belum lagi diambil kira oleh pihak kerajaan. Kerajaan kata "Oh! Model Ekonomi Baru ini adalah hanya kertas cadangan sahaja, belum lagi diterima, belum lagi disahkan oleh pihak

kerajaan” tetapi, pada masa yang sama Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah pun berkata dan juga berkata bukan sahaja di Parlimen tetapi juga pihak pelabur di luar negeri bahawa kita akan telus dan kita akan ikut prinsip-prinsip yang telah pun disenaraikan, diisytiharkan dalam Model Ekonomi Baru. Saya rasa ini merupakan satu percanggahan yang cukup besar dan merupakan satu polisi yang macam hendak dalam bahasa Inggeris, *“Have your cake and eat it too”, something like that.*

MEB, dalam polisi Model Ekonomi Baru (MEB) ia berkata bahawa polisi kerajaan akan mementingkan merit, akan mementingkan kebolehan dan akan mementingkan keperluan serta tidak lagi mengikut prinsip perkauman. Saya bacakan satu daripada perenggan yang diucap semasa ucapan *New Economic Model* oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, *“The New Economic Policy has been a milestone of our society for decades, a policy I have fully supported and admired”*. Bukan DAP, ini daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. *“Its original objectives are still relevant, but it is time to review its implementation. We will chase the same goals, but transform the way we do things. Our renewed affirmative action policy, therefore, will be built on four principles:*

- (i) it must be market friendly,*
- (ii) it must be merit based,*
- (iii) it must be transparent and*
- (iv) it must be needs based.*

In practice, this approach will mean greater support for the bumiputera, a greater support based on needs, not race.”

Ini ucapan daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, *“based on needs not race.”* Mengapa beliau kata lebih ramai kaum bumiputera akan dapat pertolongan, bantuan daripada kerajaan jika kita menggunakan prinsip *needs* kerana yang miskin akan mendapat bantuan tidak kira kaum dan kalaulah yang miskin itu keramaiannya kaum bumiputera, mereka akan mendapat bantuan. Okey tetapi sekarang kita nampak dalam RMKe-10, walaupun NEM tidak mempunyai apa-apa kuota diperuntukkan dalam Model Ekonomi Baru, di RMKe-10 ada satu *chapter* khusus untuk mengatakan bahawa tetap ada kuota, tetap ada *target* 30% peruntukan bagi pemilikan tanah, pemilikan hartanah dan pemilikan jawatan profesional bagi kaum bumiputera.

Jangan salah saham, kami di DAP, kami di Pakatan Rakyat tidak ada niat untuk meminggirkan kaum bumiputera. Kita hendak semua orang kaya tetapi bantuan yang diberikan oleh kerajaan perlulah dikhususkan kepada pihak yang memerlukan bantuan

dan bukannya kepada pihak yang sudah menjadi kaya, yang sudah menjadi profesional, menjadi doktor-doktor, tokoh-tokoh CEO bagi syarikat-syarikat yang disenaraikan dalam Bursa Malaysia. Mereka tidak perlu bantuan lagi tetapi kalau kita ada satu polisi mengikut kuota 30%, apa yang kita takut selama ini yang terjadi 20 tahun yang lalu ialah bantuan ini diserongkan kepada pihak yang tidak memerlukan bantuan lagi dan pihak yang benar-benar memerlukan bantuan dibiarkan, tidak dapat pertolongan yang munasabah atau mencukupi.

Pada satu contoh yang saya boleh berikan, kerajaan kata walaupun ada kuota 30% tetapi kuota ini akan dijalankan dengan cara *market friendly*, dengan cara keperluan. Jadi saya hendak tanya kepada pihak kerajaan, kerajaan sekarang ada satu polisi yang dinamakan *approved permit* untuk mengimport kereta, ini suatu polisi yang semua orang tahu. Ini hanya khusus untuk *businessman* bumiputera. Kalau lah kerajaan memang benar mengikut keperluan, mengikut merit, mengikut *market friendly principles*, sebenarnya AP ini patut dilelong atau di tender secara umum kepada semua *businessman* bumiputera yang berminat untuk masuk bidang automatif. Kenapa kerajaan memperuntukkan AP-AP ini kepada pihak-pihak yang tertentu ini sahaja di mana empat 'AP king' yang kita kenali memperoleh lebih kurang 80% daripada semua AP yang dikeluarkan. Ini bukan *market friendly* ataupun *market friendly* yang kita faham, boleh jadi *market friendly* bagi pihak Barisan Nasional.

So, kita rasa percanggahan ini merupakan satu percanggahan yang besar dan kita hendak tanya, bila projek-projek besar yang kerajaan telah pun umumkan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh, bila mereka dikeluarkan ditawarkan, adakah projek-projek ini akan ditawarkan kepada pihak yang berkebolehan yang memberikan nilai yang tertinggi dengan harga yang terendah dengan pencapaian boleh jadi *track record* yang terbaik ataupun akan ditawarkan kepada pihak-pihak yang tertentu atas alasan bahawa kita perlu memenuhi kuota 30% walaupun syarikat-syarikat yang tender ini mungkin sudah menjadi syarikat internasional. Oleh sebab mereka bumiputera, mereka diberikan *special benefit*, ini bukan mengikut keperluan lagi. Mereka sepatutnya bersaing setaraf, tidak perlu lagi mendapat bantuan daripada kerajaan.

So, kalau kita benar-benar hendak syarikat-syarikat yang boleh *compete internationally*, bantuan seperti ini tidak patut diberikan lagi. Apa kerajaan akan buat sekarang ada satu polisi yang bertentangan dalam RMKe-10 dengan *Malaysia Economic Model*. Kita takut sekarang apabila kerajaan mengumumkan banyak projek besar, kita takut sejarah akan berulang sekali lagi. Kita nampak projek-projek besar

yang ditawarkan semasa tahun 90-an seperti projek-projek penswastaan MAS (*Malaysia Airline System*) yang kerajaan perlu *bailout* dengan jumlah RM2.8 bilion ataupun projek Star LRT yang kerajaan perlu *bailout* dengan jumlah RM3.3 bilion ataupun PutraLRT yang kerajaan perlu *bailout* dengan harga RM4.5 bilion ataupun Indah Water Consortium diswastakan kepada Berjaya Holdings selepas itu perlu ditarik balik dengan kos kepada kerajaan RM200 juta ataupun bangunan MATRADE yang telah pun diswastakan dan selepas itu dikenakan bantuan kepada kerajaan sebanyak RM120 juta ataupun PKFZ sebanyak RM4.6 bilion ataupun Renong dan UEM sebanyak RM30 bilion dan lain-lain.

Cerita ini tidak habis-habis, so kita ada banyak pengalaman dalam memberikan projek-projek besar dengan cara sebelum ini, dengan cara tidak telus, rundingan terus kepada pihak-pihak yang tertentu yang kita tahu ramai adalah kroni bagi kerajaan Barisan Nasional. Sekarangnyanya dalam *New Economic Model* yang kita dapat sedikit rangsangan ialah *New Economic Model* kata semua projek akan diberikan secara telus, secara kompetitif supaya pihak yang terbaik akan dipilih tetapi, apa yang kita nampak hari ini, selama enam bulan ini banyak projek masih menggunakan cara rundingan terus seperti sebelum ini, tidak mengikut prinsip-prinsip yang telah pun ditetapkan dalam *New Economic Model*. So, adakah kerajaan ikut *New Economic Model*, atau tidak ikut? Apakah caranya bagi kerajaan untuk menjalankan, melaksanakan projek-projek yang telah disenaraikan dalam RMKe-10?

Saya hendak berikan beberapa contoh sahaja, kita nampak ada projek yang disenaraikan RMKe-10 iaitu pusat konvensyen dan pameran yang terbesar di Malaysia ditawarkan kepada kumpulan NAZA secara rundingan terus. Saya minta Menteri menjawab kenapa tidak ada tender terbuka dan Menteri menjawab kerana mereka minta dulu. Itu boleh terima kah?

■1540

Adakah projek-projek kerajaan akan ditawarkan kepada pihak-pihak yang meminta projek dahulu, memberikan cadangan terdahulu? Kalau macam itu, saya pun hendak cadangkan. Saya cadang boleh dapat atau tidak? Boleh jadi tidak dapat sebab saya bukan Barisan Nasional. Boleh jadi Yang Berhormat Rembau kalau cadang boleh dapat. Saya pun rasa dia tidak dapat lagi. Orang lain mungkin boleh dapat. ..[Ketawa] Dahulu boleh dapat. So, saya rasa lain-lain projek yang telah pun ditawarkan, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ada kata, beliau ada kata bahawa semua tanah kerajaan akan ditawarkan dengan cara lelong atau tender terbuka untuk mendapatkan

nilai yang tertinggi kepada kerajaan. *Maximize the value of asset of the government, so open tender could be help.* Ianya disebutkan tahun lalu bulan April dan sekali lagi bulan lalu *remain* dalam ucapan beliau.

Akan tetapi dalam masa yang sama kita lihat tiga keping tanah yang cukup mahal, yang cukup bernilai diberikan secara terus kepada pihak-pihak yang tertentu. Pertama, satu keping tanah 62 ekar di Jalan Duta ditawarkan kepada NAZA sebagai bayaran kepada bangunan pusat konvensyen seperti apa yang saya katakan tadi. Kenapa tanah ini tidak ditender secara terbuka untuk mendapatkan nilai yang tertinggi sebelum bayaran dibuat kepada pihak NAZA? Kenapa ada *barter trade* seperti ini yang tidak *transparent*, tidak telus dan tidak dapat mencapai nilai yang tertinggi bagi kerajaan.

Kedua satu keping tanah lagi 3,300 ekar di Sungai Buloh untuk membina satu *town ship* yang baru ditawarkan oleh pihak kerajaan kepada satu syarikat gabungan syarikat usaha sama antara kerajaan dengan EPF yang di dalam *financial circle* sudah kata projek ini selepas ini ditawarkan kepada pihak MRCB. Kenapa tanah ini tidak dibuka kepada semua pemaju di Malaysia yang saya rasa banyak mencapai *international standard*. Banyak award yang kita dapat adalah daripada *awards international* telah dicapai oleh pemaju-pemaju di Malaysia. Kenapa tidak ada satu *beauty contest*, tengok siapa yang paling boleh membawa kebaikan kepada tanah tersebut dan kita tawarkan tanah tersebut kepada pihak dia dengan harga yang tertinggi. Kenapa tidak buat begitu? Kerajaan sekarang selalu kata *government does not know best. The era where government knows best is over.* Okey saya dengar banyak kali sudah.

Akan tetapi pada masa yang sama kerajaan menentukan setiap kali siapa yang boleh dapat kontrak dan siapa yang tidak dapat. *So why is there have this contradiction?* Satu lagi yang kita tahu, belum ada *detail* yang terperinci lagi. Maklumat yang terperinci lagi iaitu tanah di Sungai Besi. Tanah tentera udara di Sungai Besi yang sekarang ini ditawarkan kepada 1MDB dengan satu *foreign investment* dari Qatar, satu *joint venture*.

So, saya hendak tanya kepada pihak kerajaan, adakah EPF merupakan pemaju yang terbaik di Malaysia? EPF hanya sebuah majikan untuk melabur *is an investor, a portfolio investor*. Dia bukannya seorang pemaju dan dia boleh melabur sebagai satu *equity investor* dan *it is not operator, it is not an executor*. Dia sama dengan 1MDB. 1MDB langsung tidak mempunyai apa-apa pengalaman dalam pembangunan sekeping tanah. *Don't have.* Tidak ada.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Terima kasih kepada sahabat saya sebut nama saya semua. Pertamanya saya hendak bangkitkan soal projek mega tadi yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Petaling Jaya Utara. Ini masalah daripada parti Yang Berhormatlah. Dahulu banyak memberikan kritikan terhadap projek mega termasuk juga saya percaya kalau tidak silap saya pemimpin parti Yang Berhormat sendiri kata projek lebuhraya ataupun Projek Jambatan Pulau Pinang dahulu yang pertama itu *waste of money*. Sekarang ini dialah yang guna jambatan tersebut, dialah yang minta pelaburan untuk jambatan kedua. Inilah masalah pembangkang yang tidak melihat jauh ke hadapan... [Tepuk]

Akan tetapi itu tidak mengapa, itu kemudian. Saya hendak sampaikan ini adalah kritikan Yang Berhormat tentang usaha *privatization* contohnya bidang-bidang tanah yang diswastakan ini semua berdasarkan kepada andaian. Tidak disebut bahawa EPF ataupun KWSP akan menjadi *developer*. Tidak disebut bahawa 1Malaysia Berhad akan menjadi *developer*. Mereka adalah *investor*. *Investor* dalam hal ini Yang Berhormat sendiri pun tidak tahu apakah kaedah seterusnya sama ada EPF, KWSP ataupun 1Malaysia Development Berhad akan mengadakan *beauty contest* untuk melihat siapa yang paling layak untuk membangunkan tanah-tanah tersebut sama ada di Sungai Buloh ataupun di Sungai Besi. Jadi Yang Berhormat selalu buat andaian tanpa dapat kepastian. Oleh sebab itu saya harap Yang Berhormat berhati-hati sedikitlah dalam membuat apa-apa kesimpulan.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Dua perkara yang dibangkitkan, pertama bahawa pihak pembangkang selalu membangkang sahaja tidak kira projek, asal mega projek kita bantah. Kita tidak bantah projek, kita tidak bantah bina *airport*, kita tidak bantah bina jambatan. Apa yang kita bantah ketidaktelusan dengan pemberian harga projek yang cukup tinggi, cukup lumayan kepada pihak-pihak kroni yang tertentu. Itu yang kita bantah. Kita tidak bantah pembinaan, kita tidak bantah kemajuan.

Kedua, bagi pemberian tanah ini, itu bukan sahaja andaian. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah pun mengumumkan bahawa tanah ini akan diperuntukkan kepada satu syarikat gabungan antara kerajaan dan EPF untuk memajukan tanah tersebut. Sudah diberitahu. Mungkin...

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Akan tetapi EPF bukan *developer*.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Perkara yang terperinci mungkin kita belum tahu.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Yang Berhormat mengatakan bahawa EPF akan menjadi pemaju...

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Akan tetapi apakah basis kerajaan berikan tanah itu kepada EPF, percuma?

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Saya hendak tanya, adakah Yang Berhormat rasa perkara ini pelik bahawa EPF diberi...

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Apakah basisnya kerajaan memberikan tanah di Sungai Besi kepada 1MDB? Tidak ada basis!

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: ...Salahkah tanah ini diberikan kepada *sovereign wealth fund*, diberikan kepada EPF...?

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Yang mempunyai *joint venture* dalam *Qatar investment*.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: ..Yang pencarumnya itu adalah daripada rakyat biasa. Daripada terus diberikan kepada syarikat swasta.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Kenapa *Qatar Investment*, kenapa bukan Temasek?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, hendak bagi jalan Yang Berhormat?

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Sebagai satu pemberian yang baik.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Ini sebab bukan diberikan kepada syarikat kepada satu orang tetapi diberikan kepada KWSP, diberikan kepada *sovereign wealth fund*..

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Petaling Jaya Utara, hendak bagi jalan?

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: So kepada saya... Tak beri lagi! Isu ini, tidak beri lagi.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Tidak bagi jalan Yang Berhormat.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Tidak apalah.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Saya rasa projek-projek ini bila dijalankan, kerajaan perlu menjalankan projek-projek ini dengan cara yang telus di mana ada sifat *competitive*, persaingan dan keterbukaan yang ditunjukkan. Baru kita

boleh percaya bahawa kerajaan memang *sincere*, memang ikhlas hendak menjalankan prinsip-prinsip yang terletak dalam *New Economic Model* (NEM). Kita lihat projek MRT.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Minta laluan.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Projek MRT yang telah dibangkitkan, yang dikatakan berjumlah RM30 bilion. Sebelum Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengumumkan bahawa ada wujudnya projek tersebut, surat khabar telah keluar bahawa syarikat MMC dengan Gamuda akan bergabung untuk menjalankan projek tersebut. Kenapa macam itu? Apa dia ketelusan? *Is our government driven by private sector, have we outsource our government to the private sector, or is the government actually driving the project?* Sebenarnya kalau kerajaan memang hendak jalankan projek MRT, jangan kata saya *object* projek MRT. Saya tidak *object*, saya tidak bantah projek MRT. Saya mengalu-alukan projek MRT di Kuala Lumpur.

Apa yang kita bantah ialah cara projek ini akan ditawarkan kepada pihak-pihak yang tertentu. Sepatutnya kalau kita hendak buat MRT kita perlu adakan cadangan sendiri, kita perlu ada konsultan untuk membuat *study* sama ada mana ada *train station*, dia ikut saluran mana dan lain-lain dan selepas itu terbuka kepada pihak-pihak yang berpengalaman dalam pembinaan MRT untuk menjalankan satu *beauty contest* untuk mendapatkan kontraktor yang terbaik. Akan tetapi kita nampak sekarang MMC, Gamuda mempunyai *chance* yang terbaik untuk mendapatkan kontrak ini sebelum projek ini diumumkan oleh pihak Perdana Menteri, daripada pihak kerajaan. Kenapa perkara ini masih berlaku walaupun kita ada satu tekad, bahawa ada *New Economic Model*. Kita sudah pun bertukar. Okey, kita sudah pun bertukar.

Kita pun sudah melihat satu lagi isu. Isu lesen judi bola. Saya tidak mahu masuk dalam perkara isu moral tentang judi bola. Itu saya berikan kepada rakan-rakan saya yang lain. Apa yang saya ingin bangkitkan tentang isu judi bola ialah kenapa lesen ini diberikan secara terus kepada pihak yang tertentu? Bukan kepada... Saya tidak hendak kata tidak ada *open tender*, tidak ada *close tender*, tidak mengapa. Akan tetapi tidak beri kepada satu syarikat yang telah pun berpengalaman dalam *gambling industry*. Dia tidak beri kepada Berjaya. Dia tidak beri kepada Genting. Dia tidak beri kepada Tanjung. Dia beri kepada syarikat peribadi Vincent Tan 70% dan anak dia 30%. Macam mana ini?

■ 1550

Is this the new economic model? Is this the market friendly concept that the New Economic Model is talking about? Market friendly bagi kita *means, competitive*. Boleh

jadi “*market friendly*” for BN means, bila dia minta saya beri. *That is market friendly*. Bila *private sector* minta, saya beri... [Ketawa] *That is market friendly*.

So saya rasa ini perkara yang pelik. Kenapa berikan satu lesen yang cukup tinggi nilainya secara percuma kepada seorang peribadi dalam syarikatnya? Dia bukan dapat lesen syarikat itu dan selepas itu bekerja dengan mengusahakan *business* judi bola. Dia tidak usahakan judi bola. Dia terus jual syarikat tersebut kepada Berjaya, terus masuk kocek RM525 juta. Kata dia, dia hendak *donate* kepada *charity* tetapi itu isu dia. Kenapa duit dia beri dia? Kenapa wang yang begitu banyak kerajaan peruntukan secara *indirect* kepada Tan Sri Vincent Tan dan anaknya?

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: [Bangun]

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Cepat ya.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: [Ketawa] Saya hendak tanya ini daripada Yang Berhormat. Nampak gaya beberapa bulan ini ceritanya mengenai lesen judi, pertambahan – semuanya aktiviti-aktiviti bersifat perjudian. Tidakkah kita rasa malu yang seolah-olah sekarang ini kita menghina konsep Islam Hadhari yang baru lima tahun dahulu kita angkat dan kita sanjung bersama? Terima kasih.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Baik. Secara peribadi, boleh kata saya bantah *legalization of sport betting* tetapi, saya tidak bincang perkara ini hari ini. Saya *leave it to my comrade to carry on the issue* sama ada bertentangan dengan isu Islam Hadhari dan lain-lain.

So, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah berkata secara tegas, “*We can no longer tolerate practices that support the behavior of rent-seeking and patronage.*” Akan tetapi, rundingan terus yang tidak berasas seperti contoh-contoh yang telah pun disenaraikan menunjukkan bahawa isu-isu *rent-seeking* dan *patronage* tetap di *tolerate* oleh Kerajaan Barisan Nasional, malah ia digalakkan oleh kerajaan. So, mana perubahan, mana transformasi yang dikata-katakan oleh pihak kerajaan?

Yang Berhormat Shah Alam sebelum ini telah pun membangkitkan isu Hospital Shah Alam yang bernilai RM482 juta yang menghadapi masalah dan perselisihan antara kontraktor utama dan subkontraktor. Nilai anggaran pembinaan sebelum kontrak ditawarkan adalah RM300 juta. RM300 juta menjadi RM482 juta. Sebenarnya masalah pokok projek ini adalah kerana kerajaan memberikan projek ini kepada sebuah syarikat kroni kosong, Sunshine Fleet yang langsung tidak berkemampuan dan *track record* dalam bidang pembinaan tidak ada.

Syarikat Sunshine Fleet ini telah menawarkan projek ini kepada subkontraktornya – sekali gus 100% mengikut konsep ‘Ali Baba’ dan pemilik Sunshine Fleet, pemiliknya bukan syarikat Sunshine Fleet, pemilik Sunshine Fleet menerima komisen sebanyak RM46 juta terus. Sejumlah RM46 juta masuk kocek sendiri tanpa perlu membuat sebarang kerja. Tambahan pula, Sunshine Fleet yang tidak buat banyak kerja, hanya buat *coordination* sahaja dengan pihak subkontraktor mendapat untung bersih RM31 juta. Jumlah komisen mendapat projek adalah sekurang-kurangnya RM77 juta iaitu 16% daripada kos pembinaan.

Ini merupakan satu isu saya hendak tanya. Mengapa kerajaan tidak menjalankan tender secara terbuka untuk projek-projek penswastaan? Apabila saya tanya kepada pihak Menteri Kewangan, pihak Menteri Kewangan kata, *“Oh! Bagi semua perolehan, bagi Menteri, sudah menjadi open tender.”* Apabila saya tanya projek-projek ini, Menteri kata, *“Oh! Itu projek penswastaan. Bukan bawah kawalan Menteri Kewangan, itu bawah kawalan EPU.”* Apabila saya tanya Menteri yang mengawal EPU, Menteri kata, *“Oh! bagi projek-projek penswastaan PPP, PFP semua itu tidak perlu open tender.”* Mengapa pula? Itulah maknanya projek besar yang dijalankan oleh kerajaan. Itulah tempatnya di mana *leakages* yang terbesar dalam kerajaan. Kenapa tidak ada *open tender* bagi projek-projek PFP dan PPP?

Sekarang projek hospital ini sudah ditimpa masalah, adakah kerajaan akan bersifat toleransi kepada kontraktor utama ataupun akan mengenakan penalti sepenuhnya termasuk pembatalan kontrak kepadanya kerana telah melanggar syarat-syarat kontrak kerajaan? Kesemua ini merupakan ujian kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sama ada Yang Amat Berhormat akan mengambil langkah tegas terhadap pihak yang bersifat *rent-seeking* dan *patronage* ataupun beliau akan sekali lagi cakap tidak serupa bikin.

Merujuk kepada isu pengangkutan awam di sekitar Lembah Klang dan juga di seluruh negara – saya hendak bangkitkan isu tentang sistem pengangkutan awam di Klang Valley. Saya mengalu-alukan keprihatinan daripada kerajaan kepada isu *public transport* di Malaysia. Akan tetapi saya rasa ada satu masalah dalam konsep kerajaan ingin mengurus *public transport* di negara kita.

Sekarang kerajaan kata syarikat Prasarana akan masuk ke Johor Bahru menubuhkan RapidJB boleh jadi, untuk menjalankan *bus system* di Johor Bahru. Kita pun akan adakan satu sistem MRT yang cukup besar. Saya hendak tanya, adakah syarikat Prasarana, satu syarikat yang mampu menjalankan kesemua *public transport*

bus system, LRT system, MRT system di seluruh Malaysia? Tidak mungkin! Kenapa kita tidak mengikut *standard public transport* di negara-negara maju di mana fungsi *public transport* adalah di bawah kuasa kerajaan tempatan ataupun sekurang-kurangnya kerajaan negeri? Mengapa ia patut di *delegate* kepada kerajaan tempatan adalah kerana kerajaan tempatan paling fasih tentang isu-isu pengangkutan, isu-isu *traffic jam* penduduk di kawasan tempatan. *This is the role of a local council. It is not a role for a central agency.* Kita bukan *centrally plan economy*. Kita merupakan satu demokrasi dan dalam sistem *public transport*, kita juga patut mengagihkan tanggungjawab bagi *public transport* kepada agensi-agensi seperti *local government* dan juga kerajaan negeri.

Saya rasa sifat *competition* perlu diperkenalkan dalam sistem *public transport* walaupun subsidi diperlukan. Subsidi memang diperlukan dalam sistem *public transport* tetapi sifat *competition* dapat diperkenalkan supaya *public transport* kita akan menjadi lebih efisien. Saya berikan satu contoh yang senang. Sebenarnya *route planning* sepatutnya dibuat oleh pihak kerajaan tempatan. Selepas *route* itu ditentukan, *route* ini patut di tender kepada pihak-pihak yang berminat untuk mengoperasi jalan bas ini. Selepas itu kita akan mendapat syarikat yang terbaik untuk menjalankan sistem *public transport* bagi *route* tersebut. Itu merupakan satu cara yang telah pun *track and tested* di Eropah untuk menjalankan sistem *public transport* di mana-mana jalan raya.

Saya harap kerajaan akan mengambil kira cadangan ini supaya kita tidak membebankan satu syarikat yang sekarang ini dibebankan dengan bon sebanyak RM8.7 bilion yang tidak dapat ditembusi dan sekarang hendak tambahkan lagi beban kepada Syarikat Prasarana. Saya tidak yakin syarikat ini akan dapat menjalankan tugas dan tanggungjawab mereka untuk meningkatkan sistem pengangkutan awam bagi rakyat Malaysia.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Ya. Boleh gulung Yang Berhormat. *One minute.*

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: *Two minutes.* Okey. Akhir sekali, satu perenggan kecil tentang subsidi sahaja. Saya rasa kerajaan ingin *rationalize* subsidi. Kita tidak bantah *rationalization of subsidies*. Kita bantah bahawa kerajaan menumpukan perhatian mereka kepada subsidi kepada rakyat yang sebenarnya jumlahnya bukan besar sangat tetapi, yang jumlah besar subsidi kepada syarikat-syarikat besar seperti IPP, kerajaan tidak mengambil kira. Dalam laporan-laporan subsidi yang kita nampak sekarang, kerajaan langsung tidak mengambil kira subsidi yang diberikan kepada pihak IPP. Okey, saya baca satu perenggan daripada *Federation*

of Malaysian Manufactures. "According to Federation of Malaysian Manufactures research last year, the electricity tariff rates in Malaysia are almost comparable to that of neighboring countries." Maknanya, harga tarif electricity kita lebih kurang sama dengan negara lain. "Despite it having a higher level of subsidies on gas and power sector." Maksudnya, subsidi ini menjadi keuntungan kepada pihak IPP. "Prices of natural gas in Malaysia to the power sector at present is RM10.70 per mmbtu (metric million British thermal unit), compared with Singapore's RM33.65 per mmbtu and Thailand's RM20 per mmbtu.

■1600

Maksudnya, walaupun harga gas di Malaysia paling rendah sekali, hanya RM10 per MMBTU dan harga *methane* gas di *Singapore* RM33 per MMBTU dan di Thailand RM20 per MMBTU iaitu harga mereka lebih tinggi tetapi, harga *electricity* kita di Malaysia 29 sen per *kilowatt hour compared to Singapore* 33 sen, dan Thailand 34 sen. Jauhnya tidak banyak. So, maksudnya, memang keuntungan bagi pihak IPP cukup tebal dan banyak. Jika kita mahu potong subsidi, *that's where we must start the cut of subsidy first...*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, masa Yang Berhormat dah habis.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Oleh itu, saya mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua, *thank you very much*.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat. Okey, Yang Berhormat Batang Sadong.

16.01 ptg.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang kepada saya untuk turut membahaskan dalam Rancangan Malaysia Kesepuluh ini. Saya ingin memulakan dengan satu pantun;

*Puteri Santubong Puteri Sejinjang,
Puteri cantik keturunan dewa,
Berdiri saya bukannya sembarang,
Membawa hajat rakyat jelata.*

Tuan Yang di-Pertua...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Malang sekali dia panggil puteri tetapi putera tidak sebut... [Ketawa]

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Tuan Yang di-Pertua, sejajar dengan RMKe-10 ini berapa perkara perlu dikemas kini untuk kita mencapai sebuah negara yang berpendapatan tinggi. Jadi, bagi membolehkan kita sama-sama merealisasikan sebuah negara yang berpendapatan tinggi ini, kualiti hidup rakyat perlu juga diperingkatkan. Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya memang menyedari dan amat menghargai perancangan kerajaan untuk negeri Sarawak khasnya bagi melaksanakan projek-projek perbekalan air bersih dan juga pemasangan elektrik di kawasan kita di mana kerajaan telah merancang untuk meluaskan liputan pemasangan *electricity* ini dan juga untuk membina jalan raya secara intensif. Jikalau mengikut perancangan akan siap terlaksana semua projek ini 90% pada tahun 2012, *insya-Allah*.

Tuan Yang di-Pertua, jikalau semua infrastruktur ini dibekalkan, rakyat tidak lagi mempunyai sebarang halangan untuk berganding bahu dengan kerajaan untuk mencapai hasrat kerajaan, *insya-Allah*. Tuan Yang di-Pertua, saya juga telah mengemukakan permohonan di bawah Rancangan Malaysia Kesepuluh agar dibina sebuah tangki air berkuasa tinggi untuk kawasan Bahagian Samarahan. Sekiranya projek ini dapat dilaksanakan dengan kadar segera, *insya-Allah* ia boleh membantu menyelesaikan masalah utama yang dihadapi oleh penduduk di Batang Sadong dan mereka dibawah yang tinggal di kawasan Bahagian Samarahan dan juga yang berdekatan. Ini kerana segalanya berpunca dengan air. Air bersih digunakan untuk minum, menyediakan makanan, membuat kuih, berniaga di restoran ataupun di kedai makanan. Sekarang ini kerajaan sudah mula melaksanakan pemasangan paip air di beberapa kawasan. Akan tetapi yang menjadi halangannya ialah tidak mencukupi air yang ada sekarang untuk dibekalkan kepada rakyat. Jadi, sia-sialah hasrat kerajaan ini kalau projek ini tidak dilaksanakan dengan segera.

Seterusnya Tuan Yang di-Pertua, kualiti perkhidmatan kerajaan kita di Malaysia ini perlu sentiasa ditingkatkan bukan sahaja di dalam negara. Malah, ianya juga dipanjangkan di luar negara. Misalnya di Malaysia, kita boleh mendapatkan atau pun membuat passport dalam tempoh satu hari tetapi, hakikat ini tidak berlaku di luar negara. Di mana rakyat Malaysia yang belajar di luar negara yang kebanyakannya telah mengadu kepada kita, mereka menghadapi masalah untuk memperbaharui passport mereka. Saya mendapat maklumat ini dari beberapa orang pelajar di luar negara seperti di Australia, yang mana mereka terpaksa pergi ke Canberra untuk memperbaharui passport. Padahal mereka tinggal di tempat-tempat yang lebih jauh untuk sampai ke Canberra. Begitu juga dengan pelajar-pelajar yang tinggal di England yang juga belajar

di New Zealand. Bayangkan pelajar-pelajar mempunyai sumber kewangan yang begitu terhad sekali dan kos untuk pergi ke Canberra terlalu tinggi untuk mereka.

Saya percaya kerajaan boleh membantu untuk memudahkan apa juga sistem yang ada untuk membantu pelajar-pelajar ini. Bagi mereka yang belajar di England, mereka terpaksa pergi ke London untuk memperbaharui passport mereka. Di New Zealand pula amalan mereka ialah Visa Pelajar hanya diberi mengikut tempoh passport mereka dan bukan mengikut program yang mereka ikuti apabila mereka belajar di New Zealand. Jadi, mereka yang sampai ke New Zealand terpaksa memperbaharui passport mereka apabila sampai masanya dekat *expire* dengan izin. Ini mengambil masa dalam tempoh tiga hingga empat bulan.

Tuan yang di-Pertua, saya ingin mencadangkan di sini agar kementerian dan agensi-agensi kerajaan yang berkaitan mencari jalan penyelesaian yang terbaik untuk membantu memudahkan proses pembaharuan passport bagi pelajar-pelajar kita di luar negara. Keadaan yang menyukarkan pelajar dan rakyat Malaysia yang berada di luar negara boleh diperbaiki sekiranya pihak-pihak yang berkenaan memberi tumpuan yang terperinci mengenai cara mana kita boleh memudahkan semua sistem yang diwujudkan.

Tambahan pula dengan teknologi yang ada terkini, mungkin ia boleh membantu lebih memudahkan lagi. Saya percaya juga, mungkin ada juga cara lain di mana pihak yang berkenaan boleh *outreach* dengan izin, pergi ke kawasan-kawasan tertentu dan menyebarkannya melalui laman web untuk memberitahu kepada pelajar-pelajar di mana mereka akan berada pada masa-masa yang tertentu. Ia boleh membantu memudahkan semua pelajar yang belajar di luar negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh mengenai program kesihatan di kawasan Batang Sadong. Kawasan Parlimen Batang Sadong begitu besar sekali dan untuk memberi khidmat kesihatan dan juga perubatan kepada lebih kurang 50,000 orang penduduk, kita perlu mempunyai satu sistem yang begitu efisien dan strategik. Saya dimaklumkan baru-baru ini beberapa minit yang lepas, saya minta *feedback* dari Jabatan Kesihatan. Ini kerana sebelum ini ramai yang mengadu mengenai *flying doctors service*, dengan izin tetapi *alhamdulillah*, mereka mengatakan mereka akan memulakannya pada bulan September. Akan tetapi tidak mencukupi Tuan Yang di-Pertua kerana kawasan kita adalah sebuah kawasan luar bandar.

Terdapat banyak lagi kelemahan-kelemahan lain di Jabatan Kesihatan yang perlu diperbaiki. Kita tidak mempunyai bot yang mencukupi untuk pergi ke kawasan-kawasan dan enjinnya sudah rosak dan lama, tidak cukup kakitangan untuk memberi

perkhidmatan. Jadi, pegawai-pegawai banyak memerlukan bantuan dari kementerian untuk meningkatkan lagi, *to upgrade their service*, dengan izin Tuan Yang di-Pertua, supaya mereka boleh menjalankan tugas-tugas mereka dengan licin dan teratur. Ini juga melibatkan dari segi petrol, tuntutan-tuntutan untuk pegawai dan menggantikan semua perkakas-perkakas yang saya sentuh sebentar tadi mengenai bot dan juga enjin yang telah usang. Jadi, saya percaya Tuan Yang di-Pertua, bagaimana pihak yang tertentu di dalam kementerian boleh membantu apabila menyediakan bajet untuk Jabatan Kesihatan terutama sekali untuk kawasan luar bandar.

Saya mengharapkan pihak-pihak yang berkenaan yang bertanggungjawab untuk bersama-sama merealisasikan hasrat kerajaan untuk mencapai sebuah negara yang berpendapatan tinggi ini untuk sama-sama menunjukkan tanggungjawab kita supaya kita dapat melahirkan masyarakat yang mempunyai fizikal dan juga mental yang berkualiti tinggi. Ini kerana ramai masyarakat di luar bandar mempunyai kesukaran untuk mendapatkan perubatan dan juga lain-lain perkhidmatan dari segi kesihatan.

■ 1610

Tuan Yang di-Pertua, di bawah Rancangan Malaysia Kesepuluh juga terdapat fokus untuk meningkatkan kualiti pelajar. Baru-baru ini saya turut serta bersama dengan belia di Negeri Sarawak dan di antara isu yang telah dibawa kepada saya ialah mengenai sistem pendidikan kita yang tidak begitu mesra kepada orang-orang yang kurang bernasib baik. Apa yang saya maksudkan dengan orang-orang yang kurang bernasib baik, ini juga dinyatakan kepada saya oleh para belia yang menyertai program tersebut. Mereka mengatakan ada di antara mereka yang telah menghadiri, telah belajar sehingga ke Tingkatan 3 mempunyai, mendapat *result* yang begitu baik.

Akan tetapi apabila mencapai usia 16 tahun mereka agak nakal sikit, tidak begitu matang. Maka tidaklah berjaya dalam pelajaran mereka. Dan apa yang berlaku selepas itu mereka tercicir dan mereka pergi bekerja di tempat-tempat yang bukan mereka betul-betul minat tetapi kerana hendak mencari duit. Jadi selepas beberapa tahun mereka merasa sudah matang rasanya pemikiran. dan hendak menyambung pelajaran mereka tetapi, sistem kita tidak begitu mesra. Tidak ada sistem yang menerima keadaan begini kerana kita mempunyai sistem yang begitu yang *rigid* sekali. Di mana apabila kita selepas *Form 3*, selepas itu kita sambung ke *Form 4* dan *Form 5*. Jadi kalau mereka yang tergolong di kalangan orang yang kurang bernasib baik seperti mana yang didefinisikan oleh belia-belia ini, mereka tidak mempunyai peluang untuk meningkatkan kualiti kehidupan mereka.

Jadi saya ingin menyarankan di sini agar Jabatan ataupun Kementerian Pelajaran boleh memikir atau mengkaji semula di manakah kita boleh *try to accomadate* dengan izin, *accomadate* keperluan seperti ini. Mereka boleh juga menyambung pelajaran tetapi secara *private*. Ini bagi mereka yang tidak mampu, agak sukar untuk melanjutkan pelajaran. Negara akan menghadapi kerugian kerana mereka ini kadangkala di kalangan mereka yang kreatif sekali dalam pemikiran. Jadi saya harap Kementerian Pelajaran memikirkan perkara ini dan cuba mencari jalan untuk membantu mereka yang menghadapi masalah seperti ini.

Seterusnya mengenai Program PERMATA iaitu Program PERMATA Negara yang amat saya hargai kerana anak-anak akan menjadi pemimpin kita di masa hadapan. Jadi, maka dengan itulah betapa pentingnya anak-anak ini diberi tunjuk ajar yang baik. Tanggungjawab ini adalah satu tanggungjawab yang menyeluruh termasuk tanggungjawab tenaga pengajar. Pada masa yang sama, kerajaan juga mempunyai tanggungjawab untuk memberi yang terbaik kepada tenaga pengajar.

Di kawasan luar bandar, saya sarankan agar kerajaan selaraskan peruntukkan untuk Program Makanan di sekolah-sekolah prasekolah supaya tugas guru-guru sekolah menjadi lebih mudah. Sama juga halnya dengan kemudahan dan peralatan sekolah. Ada kala di kalangan sekolah-sekolah prasekolah ini dan juga sekolah-sekolah yang saya perhatikan masih banyak memerlukan bantuan untuk diperbaiki dan diberi kemudahan yang lebih baik di mana *I think they deserve it*, dengan izin Tuan Yang di-Pertua. Pelajar-pelajar kita di luar bandar *deserve to have what* pelajar yang di luar bandar ada, dengan izin. Jadi saya harap perkara ini diambil perhatian dengan serius sekali.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai penyertaan wanita. Penyertaan wanita dalam pembangunan negara yang berpendapatan tinggi sangat penting. Saya amat sedih sekali apabila membaca dan menonton TV yang menunjukkan semakin meningkatnya masyarakat yang kebanyakannya wanita, membuang bayi yang dilahirkan. Apa yang mengejutkan ialah ada di antara mereka ini adalah pelajar IPT. Satu lagi *common element*, dengan izin ialah mereka yang terlibat kebanyakannya dari golongan Melayu dan Islam. Kita terpaksa menerima hakikat ini supaya kita dapat bersama-sama membantu untuk menangani masalah ini. Saya sebagai seorang Islam dan sebagai orang Melayu juga turut merasa kecewa dan ada juga merasa malu tetapi di manakah kepincangan kita?

Saya ingin tahu, apakah di antara perancangan ataupun program yang sedang dijalankan oleh Kementerian Pembangunan Wanita dan Keluarga bekerjasama dengan pihak IPT, pihak polis dan mana-mana juga agensi yang berkaitan khususnya untuk menangani masalah ini. Saya juga ingin menyarankan agar kementerian mengajak NGO-NGO yang berkaitan untuk mengadakan perbincangan bagi menangani perkara ini. Ada di antara NGO yang menyuarakan perasan kecewa mereka kerana kita telah melakukan yang terbaik, yang cukup untuk masyarakat wanita. Jadi kita berilah peluang kepada NGO-NGO untuk dapat bersama-sama menyertai dan memberi idea-idea yang bernas, mungkin melalui bengkel-bengkel supaya mereka dapat bersama-sama dengan kita - *brainstorm* - menangani masalah ini dan sama-sama kita bertanggungjawab untuk mencari jalan yang terbaik dalam menyelesaikan, membantu meringankan masalah ini.

Dari sudut ekonomi pula, saya amat berterima kasih kepada kerajaan yang betul-betul dan bersungguh-sungguh ingin membantu wanita meningkatkan ekonomi mereka. Saya ingin menyarankan agar kementerian mendesak kerajaan untuk membenarkan wanita bekerja mengikut *flexi-hours* dengan izin, supaya wanita boleh menggunakan masa mereka di rumah bersama-sama dengan anak-anak mereka. Pada masa yang sama itu juga, mereka boleh menggunakan masa untuk membuat perniagaan secara kecil-kecilan misalnya membuat biskut, membuat kerja-kerja tangan, membuat kuih dan dari situ mereka boleh juga mendapatkan hasil. Hasil untuk membantu meningkatkan ekonomi keluarga mereka.

Satu lagi perkara yang ingin saya sentuh di sini ialah program-program keusahawanan untuk wanita hendaklah disebar dengan seluas-luasnya bagi membolehkan wanita yang berminat untuk menyertai program ini. Ini kerana ramai dari kalangan wanita yang saya jumpa dan bertanya kepada saya apabila saya memaklumkan mengenai program-program keusahawanan ini, ramai di antara mereka tidak tahu mengenai program ini. Jadi di manakah kesilapan kita ataupun kekurangannya yang ada di pihak kerajaan. Kita telah menyusun atur program yang begitu baik sekali untuk masyarakat wanita, tetapi masih ramai lagi yang tidak mengetahuinya. Mungkin untuk luar bandar kita boleh menggunakan siaran radio dan juga televisyen untuk memaklumkan supaya mereka boleh mendaftar minat mereka melalui apa juga agensi-agensi berdekatan.

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: Penjelasan. penjelasan. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Batang Sadong. Saya meneliti daripada tadi ucapan Yang Berhormat Batang Sadong bermula tentang masalah sosial

lebih menjurus kepada wanita sampailah ke tahap untuk membina wanita berkeusahawanan. Saya nampak tadi Yang Berhormat Batang Sadong menyebut tentang peluang-peluang yang mesti diwujudkan di peringkat luar bandar, peluang keusahawanan wanita di peringkat luar bandar.

Saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat Batang Sadong, tadi disebut kebanyakan wanita ini ada kemahiran yang meluas, sama ada dalam bidang kraf tangan ke, jahit menjahit ke, membuat kuih dan sebagainya semua ada, di seluruh negara ada, dengan kepelbagaian etnik-etnik, ada kekuatan wanita Sabah, ada kekuatan wanita Sarawak, di Semenanjung begitu juga. Persoalannya Yang Berhormat Batang Sadong, saya hendak bertanya dari segi *marketing* dari segi jualan, di sini yang saya nampak kelemahan kita. Kemahiran kita ada. Kita boleh tingkatkan lagi. Apakah pandangan Yang Berhormat Batang Sadong tentang peluang-peluang *marketing* menjual produk mereka sebab mereka sangat produktif. Cuma mereka tidak nampak peluang untuk mereka menjual barangan mereka. Setakat dalam kampung tidak ke mana. Mereka termasuk dalam golongan 40% yang mudah terjejas tadi. Apakah pandangan Yang Berhormat Batang Sadong? Sekian, terima kasih.

■ 1620

Puan Hajah Nancy binti Shukri [Batang Sadong]: Ya, terima kasih rakan saya...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, Yang Berhormat Batang Sadong tolong habiskan pada...

Puan Hajah Nancy binti Shukri [Batang Sadong]: Saya tidak banyak.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Masa 30 minit Yang Berhormat ya.

Puan Hajah Nancy binti Shukri [Batang Sadong]: Sebelum itu saya akan habis, *insya-Allah*.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Terima kasih.

Puan Hajah Nancy binti Shukri [Batang Sadong]: Terima kasih rakan saya Yang Berhormat Ledang. Sebenarnya apa Yang Berhormat katakan tadi memang tepat sekali, sebab itu di antara masalah yang dihadapi di kawasan saya sendiri. Saya perhatikan di kalangan kaum Iban yang membuat kerja tangan dan membuat tikar. Jadi, mereka tidak tahu bagaimana untuk memasarkannya, jadi apabila kita pergi melawat ke

kawasan-kawasan itulah peluang mereka *display* kan dengan izin. *Display* hasil mereka itu dan kita membantu untuk membeli.

Jadi saya, seperti mana Yang Berhormat Ledang katakan tadi, saya mengharapkan pihak kementerian juga turut melihat dari sudut ini juga untuk membantu dan bagaimana cara kita untuk membantu mereka di kawasan-kawasan luar bandar. Akhir sekali Tuan Yang di-Pertua, saya ingin berkongsi dengan rakan-rakan Ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini.

Semalam kita dengar rakan kita Yang Berhormat Sibulambak banyak mengutuk kepimpinan Negeri Sarawak, kita dari Sarawak diam, senyap, kita beri peluang kepada Yang Berhormat Sibulambak untuk mengatakan macam-macam. Akan tetapi kita sebagai Ahli Parlimen yang profesional dari Sarawak, kita tidak mahu menyentuh perkara secara seolah-olah hendak bertengkar mengenai perkara tersebut. Namun ingin saya nyatakan di sini, saya hendak berkongsi, pada 12 Jun Kerajaan Negeri Sarawak dan ini di inisiatifkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sendiri, melancarkan program yang dipanggil "Sejiwa Senada."

Sejiwa Senada ini dilancarkan di Sibulambak, saya tidak nampak Ahli Parlimen Sibulambak, saya dari Kuching pergi ke Sibulambak, dari Batang Sadong pergi ke Sibulambak. Di situ agensi-agensi - itu untuk *public* dengan izin, tidak kira sesiapa pun boleh hadir dan di situ agensi-agensi kerajaan membuka ruang kepada orang awam untuk membuat pengaduan, untuk menunjukkan bagaimana perkhidmatan dan apakah perkhidmatan diberi oleh agensi-agensi tertentu.

Jadi saya rasa adalah tidak adil untuk menuduh kepimpinan Negeri Sarawak begitu tidak baik sekali, tidak bijak sekali. Kalau kita orang yang bijak, kita guna ruang yang tertentu buatkan, kita ada agensi tertentu di pihak kerajaan untuk membuat pengaduan, buatkanlah pengaduan kalau kita rasa kita betul. Oleh itu di sini kita melihat ketelusan kerajaan Negeri Sarawak dalam menangani apa-apa juga program khusus untuk rakyat, untuk sesiapa sahaja.

Di Sibulambak dilancarkan program ini, di mana Sejiwa Senada adalah program di mana kerajaan bersama dengan rakyat dan memaklumkan secara telus kepada rakyat, apakah perkhidmatan diberi oleh kerajaan dan rakyat pula boleh membuat pengaduan, kerana memang terbuka kaunter-kaunter untuk membuat pengaduan. Jadi saya mengharapkan agar Ahli Parlimen Sibulambak bertanggungjawab sedikit apabila kita membuat kenyataan mengenai negeri kita sendiri. Kalau kita tidak berminat dengan negeri kita

sendiri, entah siapa lagi hendak membantu untuk memberi yang terbaik kepada negeri kita sendiri.

Jadi dengan itu saya mengharapkan mereka yang bertanggungjawab boleh merujuk kepada kerajaan negeri mengenai Program Sejiwa Senada ini, jadi dengan itu Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong, terima kasih. *You have your chance my dear...*

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: *[Bangun]*

Tuan Wong Ho Leng [Sibu]: *[Bangun]*

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: *[Bangun]*

Tuan Salahuddin Ayub [Kubang Kerian]: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Sudah terlambat Yang Berhormat. Sudah terlambat, dia sudah habis. Sekarang saya jemput Yang Berhormat Gombak.

4.25 ptg.

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, rakan-rakan Ahli Yang Berhormat. Kita sedang membahaskan Rancangan Malaysia Kesepuluh yang cukup enak dan lunak didengar. Sarat dengan unjuran dan statistik yang merupakan khayalan dan igauan tanpa strategi dan perancangan yang jelas. Sebelum kita memasuki perbahasan Rancangan Malaysia Kesepuluh, saya kira sudah tentu kita harus mengimbau semula prestasi kerajaan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan.

Pertama, pakej stimulus yang dilancarkan oleh Menteri Kewangan pada ketika itu, November 2008 yang berjumlah RM7 bilion, tidak berjaya mencapai *high multiplier effect*. Pertama, RM500 juta yang diperuntukkan untuk penyelenggaraan dan menaik taraf pengangkutan awam, namun pengangkutan awam masih tidak lagi efisien serta bukan menjadi pilihan utama pengangkutan untuk rakyat. Sebagai contoh tiga *line*, bukan tiga lain PEKIDA ini, tiga jaringan *line* pengangkutan awam, PERKASA tidak ada *line*. LRT, komuter dan juga monorel masih belum lagi disepadukan, diintegrasikan dan inilah yang berlaku dalam sistem perkhidmatan awam di New York 80 tahun yang lalu.

Kedua, RM400 juta diperuntukkan untuk mempercepatkan pelaksanaan projek jalur lebar berkelajuan tinggi tetapi, sehingga petang ini, daripada sejumlah RM16.9 juta pengguna Internet hanya 7.7% yang menggunakan *broadband*. Pakej rangsangan yang kedua pula bernilai RM60 bilion yang diumumkan pada 10 Mac 2009 hanya melibatkan

RM15 bilion untuk pembangunan fiskal. Jumlah yang besar diperuntukkan menerusi *capital guarantees, taxes relief* yang memberikan manfaat bagi syarikat-syarikat besar kroni kerajaan, tidak mencapai dan menepati kumpulan sasaran iaitu rakyat yang terbanyak.

Kerajaan juga memperuntukkan RM200 bilion dalam Rancangan Malaysia Kesembilan yang dibentangkan pada 31 Mac 2006. Jumlah untuk pembangunan infrastruktur, saya ingin memberikan beberapa contoh. RM1 bilion untuk menaik taraf dan membesarkan Lapangan Terbang Antarabangsa Kota Kinabalu sebagai pusat penerbangan kos rendah kedua di Malaysia. Kos pembinaan LCCT di Lapangan Terbang Kota Kinabalu hanya berjumlah RM200 juta, persoalannya di mana ketirisan RM800 juta yang telah diperuntukkan untuk lapangan terbang kos rendah di Kota Kinabalu?

Pada 21 April 2010, Perdana Menteri berkata sehingga Februari tahun ini hanya 11 daripada 26820 projek melibatkan peruntukan RM82 juta di bawah RMK9 yang belum dimulakan tetapi, setelah kita melihat perincian yang diberikan oleh Perdana Menteri sendiri, jumlah projek yang telah disiapkan dengan peruntukan RM36 bilion melibatkan 10,482 projek. Ini bermakna hanya 15.7% projek yang telah disiapkan di bawah Rancangan Malaysia Kesembilan. Maka kerajaan bertanggungjawab untuk menjelaskan bagaimana status 16,334 projek yang melibatkan peruntukan RM193.9 bilion dalam pelbagai peringkat pelaksanaan dan masih belum disiapkan.

Begitu juga nilai pelaburan dan portfolio yang disentuh pagi tadi iaitu *capital flight* yang keluar daripada negara berjumlah USD61 bilion dalam tahun 2008 dan 2009, menunjukkan ketidakpercayaan pelabur asing dalam pengurusan kewangan serta ekonomi negara. Dalam membahaskan Rancangan Malaysia Kesepuluh, saya ingin mendapatkan penjelasan daripada kerajaan, dalam membuat unjuran ekonomi termasuk Rancangan Malaysia Kesepuluh, kerajaan sebenarnya menerima panduan dan nasihat daripada siapa?

■1630

Kalau mengikut pengalaman singkat saya dahulu dalam membuat unjuran sama ada menyiapkan bajet, kita sering duduk dan mendengar pandangan dan nasihat daripada Bank Negara, Kementerian Kewangan termasuk Unit Perancang Ekonomi. Hari ini kita ada satu lagi agensi ataupun *coordinating agency* yang disebut sebagai PEMANDU tetapi, saya melihat semenjak kebelakangan ini banyak pihak termasuk Perdana Menteri sendiri menyerang dan menyanggah data-data dan statistik yang

dikemukakan oleh PEMANDU yang dibentuk dan ditubuhkan oleh kerajaan sendiri. Bagaimana agensi kerajaan khususnya kementerian dan PEMANDU boleh bercanggah secara terbuka dalam membuat unjuran pertumbuhan ekonomi negara?

Sebagai contoh, PEMANDU menyatakan bahawa jumlah keseluruhan subsidi yang dibayar oleh kerajaan berjumlah RM74 bilion. Namun Kementerian Kewangan mengeluarkan kenyataan yang berbeza menyatakan bahawa jumlah subsidi hanya RM18.6 bilion. Maka kerajaan bertanggungjawab untuk memberikan penjelasan angka mana yang diterima dan mengapa angka yang dikemukakan oleh PEMANDU disanggah tanpa sebarang alasan. Menurut data PEMANDU lagi daripada RM74 bilion jumlah subsidi yang dibayar oleh kerajaan, hanya RM1.9 bilion ditujukan khusus kepada rakyat miskin, petani dan nelayan. Sedangkan RM18 bilion subsidi diterima oleh syarikat-syarikat kroni.

Baru-baru ini kita dikejutkan dengan kenyataan Ketua Pegawai Eksekutif PEMANDU, Yang Berhormat Dato' Sri Idris Jala yang menyatakan negara akan bankrap pada tahun 2019. Mantan Perdana Menteri menyebut negara maju pada tahun 2020. Maknanya pengurusan ekonomi UMNO sebelum maju, ia bankrap dahulu setahun sebelum itu. Apabila kenyataan ini dikeluarkan, saya lihat ramai juga Ahli-ahli Parlimen UMNO dan Barisan Nasional yang melenting secara emosi tidak mahu menerima kenyataan yang dibuat oleh Yang Berhormat Dato' Sri Idris Jala.

Maka kerajaan mencadangkan supaya satu program yang disebut sebagai rasionalisasi subsidi dikemukakan. Kebimbangan saya ialah apabila pemotongan subsidi ini ditumpukan hanya kepada subsidi yang diberikan kepada rakyat terbanyak. Saya setuju dengan sahabat saya daripada Yang Berhormat Petaling Jaya Utara sebentar tadi. Belum ada sebarang *write-up* ataupun pandangan dan kenyataan yang dibuat oleh kerajaan yang memberikan ketegasan bahawa pemotongan subsidi ini akan ditumpukan terhadap syarikat-syarikat besar. Malahan kerajaan UMNO mula menggertak dan menakut-nakutkan rakyat supaya mereka lebih berhemah dalam perbelanjaan kerana akan berlaku pemotongan subsidi.

Mengapa hukum rakyat miskin, rakyat yang terbanyak? Sedangkan mereka hanya menerima RM1.9 bilion daripada jumlah subsidi kerajaan, manakala syarikat-syarikat kroni yang besar menerima RM18 bilion subsidi daripada kerajaan. Sebagai contoh, kontrak berat sebelah Perjanjian Pembelian Tenaga (PPA) di antara IPP dengan TNB yang sering kita bahaskan dalam Dewan Rakyat ini, yang tidak pernah diambil perhatian oleh kerajaan - melibatkan pembayaran kepada IPP mencapai RM12 bilion

pada tahun 2009. Keuntungan yang diraih oleh IPP berjumlah RM3.5 bilion ringgit pada tahun 2008 yang mewakili 30% daripada jumlah subsidi yang dibayar oleh – kos yang dibayar oleh TNB kepada IPP. Bekas...

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Boleh?

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: Okey, soalan ada *substance*.

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: *[Ketawa]* Always... Yang Berhormat, apakah Yang Berhormat sedar bahawa kerajaan belum pun memutuskan ke arah mana hala tuju subsidi ini diurus, bagaimana hendak ditabur, bagaimana hendak dipotong dan sebagainya? Cuma Yang Berhormat telah membuat andaian awal-awal untuk mengeksploitasikan isu ini. Jadi apakah Yang Berhormat percaya bahawa apa pun yang dilakukan oleh kerajaan adalah untuk kepentingan rakyat dan negara?

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: Jawapan saya tidak setuju. Sebab bukti daripada angka yang saya berikan tadi, daripada RM74 bilion jumlah subsidi yang diperuntukkan oleh kerajaan, penerima utamanya adalah syarikat besar, RM18 bilion. Rakyat miskin hanya RM1.9 bilion...

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Ini pun akan dikaji Yang Berhormat...

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: Ya.

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: ...Akan ditimbang tara.

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: Okey.

Datuk Bung Mokhtar bin Radin [Kinabatangan]: Jadi kalau itu dikaji, Yang Berhormat setuju?

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: Berapa kali hendak timbang? Dacing Barisan Nasional pun sudah karat sampai 50 tahun tidak...

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: ...Dacing ia masih tetap selari, tidak berat sebelah... *[Ketawa]*

Tuan Mohamed Azmin bin Ali [Gombak]: Saya sudah sebut tadi Tuan Yang di-Pertua, perkara ini bukan baru dibahaskan dalam Dewan Rakyat. Sudah berulang kali Ahli-ahli Parlimen bangun dan tegur dan nasihat kerajaan supaya beri tumpuan kepada rakyat terbanyak, bukan kepada kroni tetapi, tidak pernah diambil peduli. Maka berdasarkan kepada pengalaman inilah saya tidak yakin Rancangan Malaysia Kesepuluh ini mampu menjana perubahan demi kepentingan rakyat melainkan untuk kroni-kroni mereka sahaja.

Tan Sri Ani Arope, Pengerusi TNB pada satu ketika dahulu pernah mengesahkan bahawa EPU memaksa TNB membeli tenaga daripada IPP pada kadar yang lebih tinggi daripada harga pasaran. Mereka terpaksa membayar kadar 14 sen seunit kilowatt, berbanding dengan harga pasaran hanya 12 sen seunit. Lebihan kapasiti margin yang mencecah 50% juga telah mengakibatkan TNB terpaksa membayar kepada IPP sebanyak RM4 bilion setahun. Sedangkan TNB dapat menyelamatkan hampir RM2.7 bilion setahun sekiranya *spare capacity* ini atau *reserved margin* ini dapat dikurangkan daripada 50% kepada sekitar 20% sehingga 25 %. Pembayaran melampau kepada syarikat IPP juga telah menyumbang kepada lonjakan subsidi yang saya nyatakan tadi RM74 bilion yang tidak memberi manfaat kepada rakyat, akan tetapi untuk syarikat kroni sahaja.

Turut membimbangkan kita ialah kenyataan daripada bekas Ketua Pengarah Eksekutif MIER, Datuk Dr. Mohamed Ariff yang mengesahkan bahawa sebanyak 75% daripada isi rumah yang berpendapatan RM2,000 ke bawah adalah daripada kaum Melayu dan bumiputera. Semalam kita dengar ada satu perhimpunan Melayu, "*Bangkit Melayu*", yang dipimpin oleh Tun Dr. Mahathir. Bangkit Melayu mana? Melayu mana yang hendak bangkit kalau Melayu itu dipijak, Melayu itu ditekan, Melayu itu dihina oleh pemimpin UMNO Melayu itu sendiri. Dalam masa setahun - ini tentang hutang negara. Jumlah hutang negara meningkat melonjak sehingga 18.3%, daripada RM306 bilion pada tahun 2008 kepada RM363 bilion pada tahun 2009.

Tuan Yang di-Pertua, fenomena baru yang menghambat kemajuan negara hari ini di mana pacuan ekonomi selama dua dekad telah mula perlahan dan *stagnant* serta tidak ada keupayaan untuk terus melonjak dan *sustained* pertumbuhan ekonomi seperti yang berlaku di Brazil dan juga Mexico. Fenomena yang disebut sebagai *middle-income trap* ini akibat daripada ketidakmampuan negara untuk melonjak daripada *middle-income country* kepada *high-income nations*. Negara yang setara dengan Malaysia pada tahun 70-an seperti Singapura, Korea, Taiwan telah mengorak langkah jauh meninggalkan Malaysia. KDNK Korea Selatan perkapita hari ini adalah USD16,450; Singapura - USD34,346; dan Hong Kong - USD29,559.

■ 1640

Malaysia kekal pada kadar USD7,469. Kebergantungan kepada sektor perkilangan mudah difahami sedang menguncup, tetapi sektor perkhidmatan juga tidak mampu menjadi sumber pendapatan negara ataupun *new growth area*. Malaysia pada satu ketika dahulu menerajui *instrument* perkhidmatan kewangan Islam serta

mempunyai *competitive advantage* kini sudah ketinggalan jika dibandingkan dengan United Kingdom, Singapura dan juga Hong Kong.

Tuan Yang di-Pertua, dalam usaha menjana ekonomi, pengagihan secara adil perlu dipertahankan. Persoalan hari ini bukan lagi soal pengagihan. Pengagihan perlu diteruskan untuk menjana aktiviti ekonomi. Akan tetapi perbincangan kita di Dewan ini ialah masalah ketirisan, rasuah, penyelewengan dan salah guna kuasa, tiada proses ketelusan dan tidak mengamalkan tender terbuka. Walaupun sahabat saya dari PJU sebentar tadi mengingatkan kita tentang janji-janji Perdana Menteri untuk memastikan setiap inci aset negara yang hendak dijual mesti melalui tender terbuka untuk mendapat nilai yang tertinggi, namun ianya hanya kenyataan yang berbaur politik. Sebagai contoh, dalam teras strategik kedua, Perdana Menteri menekankan soal perkongsian pintar dan berkesan antara sektor awam dan swasta untuk menjana transformasi ekonomi.

Ini termasuk projek pembangunan strategik yang meliputi kawasan Lapangan Terbang Sungai Besi yang kononnya dipimpin oleh syarikat berkaitan kerajaan. Telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Permatang Pauh semalam, Perdana Menteri menggunakan LTAT sebagai sandaran di dalam konsortium ini. Sedangkan jelas ia adalah perancangan untuk melelong harta negara kepada kroni pada harga yang tidak berpatutan. Apakah kerajaan terlalu terdesak untuk memulihkan ekonomi sehingga sanggup mengorbankan keselamatan negara dan menggadai maruah dan kedaulatan negara. Saya melihat hari ini wujud trend di bawah pentadbiran yang baru yang cukup menggilakan untuk melenyapkan aset negara melalui penjualan tanah strategik kepada kroni dan keluarga.

Lapangan Terbang Sungai Besi (KL Base) merupakan satu – satunya pangkalan dan lapangan terbang di dalam bandar (*the only frontier in the city of Kuala Lumpur*) yang merupakan satu elemen penting kepada pertahanan nasional dan sesuai dengan konsep HANRUH iaitu pertahanan menyeluruh dan memberi ruang kepada ketiadaan *facility back up* yang penting untuk keselamatan negara.

Pusat Operasi Tentera Udara (POTU) merupakan pusat integrasi maklumat radar pertahanan udara di bawah tanah, ada *war bunkers* di Lapangan Terbang Sungai Besi yang paling canggih dengan dilengkapi sistem radar yang disebut Malaysia Air Defence Ground Environment (MADGE) yang merupakan sistem *satellite* bersepadu (*integrated system*) yang mempunyai *real time battle air picture* dengan hubungan terus dari Butterworth di utara, Kuantan di Timur dan Bukit Iban.

Kepakaran teknologi dan keselamatan mengambil masa bertahun-tahun lebih 10 tahun untuk kita sempurnakan sistem radar bersepadu demi kedaulatan dan keselamatan negara.

Saya difahamkan kecanggihan teknologi ini sudah sampai ke tahap “*two seconds delay radar*”. Ini bermakna panglima tentera hanya perlu berada di POTU (Pusat Operasi Tentera Udara) untuk memimpin perang atau serangan daripada musuh tanpa perlu berada di Butterworth di Kuantan atau Bukit Ibam.

POTU merupakan pusat pertahanan negara bawah tanah yang paling canggih dan moden yang juga menempatkan EWSC (*Electronic Warfare Support Center*)

POTU juga merupakan lokasi untuk Rejimen 31 *Artillery Low Level Air Defense*. Markaz HANDAU dan Markaz 1 Division Udara. POTU juga menempatkan Muzium Tentera Udara, Institut Perubatan Penerbangan dan Mes Wira Angkasa untuk kebajikan pegawai dan anggota serta warga TUDM. Hari ini, POTU menjadi mangsa kerakusan nafsu serakah pemimpin elit UMNO.

Negara jiran pastinya akan gembira menonton gelagat pemimpin-pemimpin UMNO yang memusnahkan kubu pertahanan negara di lokasi bandar yang cukup strategik jika diserang oleh musuh negara.

Apakah kerajaan boleh memberi jaminan bahawa *relocation* ataupun perpindahan POTU ini tidak akan menjejaskan dan terputusnya sistem radar bersepadu yang dibangunkan puluhan tahun demi kedaulatan negara dan keselamatan.

Apakah jaminan tentang *transfer gap time* yang mana akan melibatkan beberapa tahun lagi untuk *proofing* dan *commissioning* dan pastinya kos untuk memindahkan segala kemudahan keselamatan dan sistem radar bersepadu di POTU ini akan melonjakkan bajet Kementerian Pertahanan dan merupakan kos tersembunyi yang sering menjadi amalan pemimpin UMNO.

Mengapa kerajaan UMNO cepat bertindak untuk menjual aset strategik negara khususnya hartanah dan kemudahan angkatan tentera. Kem Majidee sudah dijual, Kem Transit Ampang diserahkan kepada kroni, Markaz 2 Division Pulau Pinang digadai, Kuarters Tentera Darat di Batu Uban dibangunkan secara komersil mewah. Apakah perwira-perwira negara kita serta keluarga mereka tidak layak berkhidmat dan menetap di bandar? Mengapa mereka ke perlu dihalau ke hulu dan ke luar bandar semata – mata untuk memberikan keuntungan dan atas nama pembangunan ekonomi.

Tuan Yang di-Pertua , POTU mesti dipertahankan. Lapangan Terbang Sungai Besi telah banyak berjasa kepada negara. Ianya merupakan warisan dan sejarah

penting negara yang tidak boleh dipadamkan. Penerbangan pergi dan balik menuntut dan mencapai kemerdekaan adalah melalui Lapangan Terbang Sungai Besi.

Penerbangan ehsan untuk rakyat Malaysia juga menggunakan Lapangan Terbang Sungai Besi. Jika berlaku bencana negara, dan kecemasan, Lapangan Terbang Sungai Besi berperanan untuk menjadi pusat udara untuk bertindak segera membantu mangsa bencana.

Saya ingin bertanya dan mendapat penjelasan daripada kementerian, apakah kerajaan telah menjalankan rundingan secara menyeluruh dengan pegawai – pegawai TUDM sebelum membuat keputusan ini? Adakah ini adalah *golden handshake* untuk tokoh-tokoh tertentu yang akan bersara dalam masa terdekat? Apakah kerajaan sudah mengenal pasti lokasi baru POTU? Apakah ciri-ciri yang diguna pakai untuk menentukan lokasi baru ini? Kalau lapangan terbang boleh dijual, bilakah kerajaan bercadang untuk menjual aset negara seperti Bukit Aman, MINDEF, PULAPOL, dan Putrajaya?

Dari sudut pelaburan ekonomi, mengapa amalan tender terbuka tidak diguna pakai dalam penjualan aset strategik negara yang dilaporkan seluas 400 ekar ini? Kerajaan perlu belajar dan amalan ketelusan. Hartanah ini perlu ditenderkan, supaya kerajaan akan mendapat '*real value for money*'.

■1650

Semalam Yang Berhormat Permatang Pauh ada menyebut projek pembangunan ini diberikan kepada konsortium yang melibatkan 1Malaysia Development Berhad dan Malton Berhad. Beliau juga melontarkan pertanyaan siapa lelaki misteri yang bernama Jho Low yang dianggap sebagai lelaki misteri yang membelanjakan wang besar di kelab-kelab malam di New York yang dilaporkan oleh *New York Post*.

Malton Berhad adalah syarikat yang berkaitan rapat dengan Datuk Desmond Lim. Hari ini saya ingin bertanya kalau semalam lelaki misteri hari ini siapa pula wanita misteri yang bernama Datin Cindy, siapakah wanita Datin Cindy ini. Apakah peranan Datin Cindy dalam penganugerahan Lapangan Terbang Sungai Besi kepada Datuk Desmond Lim.

Saya difahamkan Datin Cindy adalah *shopping partner* kepada isteri pemimpin tertinggi negara. Saya ingin bertanya juga kepada kementerian, beri butiran terperinci nama-nama syarikat yang telah mengemukakan permohonan untuk mengambil tanah Lapangan Terbang Sungai Besi, apakah benar mantan Menteri Kewangan yang lalu

bukan Yang Berhormat Permatang Pauh tetapi Tun Daim Zainuddin juga telah mengemukakan permohonan untuk mendapatkan tanah strategik negara ini.

Akhirnya Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat penjelasan secara terperinci daripada Kementerian Dalam Negeri tentang status projek *E-Police Force Solution*. Projek ini telah pun dibentangkan kepada Perdana Menteri pada ketika itu Tun Abdullah Ahmad Badawi pada 29 September 2006. Kosnya pada ketika itu RM4.2 bilion namun pada ketika itu ada amalan yang tidak sihat, kerana sebaik sahaja pembentangan dibuat kepada Perdana Menteri, Ketua Polis Negara Tan Sri Musa Hassan menulis surat kepada Perdana Menteri bertarikh 3 November 2006 menyokong permohonan Syarikat Web Power untuk dianugerahkan projek tersebut.

Apa peranan Ketua Polis Negara terlibat dalam kontrak yang begitu besar. Masalah jenayah diketepikan, masalah jenayah masih berlarutan tetapi Ketua Polis Negara lebih berminat untuk menyokong permohonan Web Power sehinggakan dalam surat Ketua Polis Negara kepada Perdana Menteri beliau mendesak kerajaan untuk mengeluarkan *letter of exclusive intent* kepada Web Power. Kita ingin mengetahui apakah status projek ini kerana satu lagi taklimat telah diberikan kepada Ketua Setiausaha Kementerian Dalam Negeri bertarikh 2 September 2009. Kali ini projek ini yang dibentangkan kepada Ketua Setiausaha Kementerian Dalam Negeri meningkat kepada RM7.6 bilion daripada RM4 bilion dan cara pembayarannya dalam kertas yang dibentangkan kepada Ketua Setiausaha Kementerian Dalam Negeri ialah untuk menswastakan kompaun ataupun saman di beberapa lebuhraya di Malaysia dan pulangan kepada Syarikat Web Power ialah RM559 juta setahun. Bagaimana kompaun-kompaun yang dikenakan terhadap pemandu-pemandu yang melakukan kesalahan trafik ini di *outsource* ataupun diswastakan kepada Web Power.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Masa Yang Berhormat.

Tuan Mohamed Azmin Ali [Gombak]: Saya menggulung Tuan Yang di-Pertua. Akhirnya saya ingin mengetahui siapakah pemilik Web Power ini. Saya dimaklumkan Web Power ini ada kaitannya dengan seorang tokoh yang cukup berpengaruh dalam Bukit Aman iaitu B. K. Tan. Sebuah syarikat guaman yang berpusat di Taman Tun Dr. Ismail telah pun menyiapkan *deep of assignment* untuk B. K. Tan.

Saya ingin mendapat penjelasan daripada kementerian dan akhirnya sekiranya boleh Dewan Rakyat ini dibekalkan dengan rekod perjalanan Menteri Dalam Negeri pada 5 hingga 9 Ogos tahun 2009, daripada maklumat awal yang kita perolehi di antara

tempoh tersebut, Menteri Dalam Negeri berada di dua lokasi di Australia dan maklumat kita juga menyebut bahawa B. K. Tan berada di lokasi yang sama dalam tempoh yang berkenaan untuk membantu pembelian hartanah bagi orang-orang tertentu di dalam Bukit Aman.

Jadi dengan itu Tuan Yang di-Pertua saya berharap Kementerian Dalam Negeri dapat membekalkan maklumat-maklumat ini dalam sesi penggulungan nanti supaya kita dapat membersihkan amalan-amalan seperti ini supaya agensi dan institusi kerajaan dapat meneruskan kerja mereka dengan lebih berhemah. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya Yang Berhormat, saya jemput Yang Berhormat Putatan. Jadi Yang Berhormat apabila saya minta Yang Berhormat duduk nanti, saya tidak hendak ada *argument*, duduklah. Sila Yang Berhormat.

4.56 ptg.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi laluan bagi Yang Berhormat Putatan untuk sama-sama membahas Rancangan Malaysia Kesepuluh yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pada minggu lepas. Sebelum itu saya ingin mengucapkan tahniah dan syabas kepada Yang Amat Berhormat kerana telah membentangkan rancangan yang begitu berani kerana dengan berhadapan cabaran baru yang berbeza daripada dahulu. Kita tidak lagi bergantung kepada strategi dan pendekatan seperti yang kita alami dahulu, masa yang singkat untuk mencapai negara maju pada tahun 2020. Ini adalah semangat baru, pendekatan baru dan tekad baru sepertimana yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat dorongan slogan 1Malaysia, memacu negara maju yang berpendapatan tinggi.

Program Pembangunan Nasional enam teras dan bidang keberhasilan utama negara iaitu NKRA digariskan dalam GDP iaitu bidang ekonomi utama negara, *economy transformation program, strategy economic renewal*, dengan izin, semua dalam MEB dan semangat 1Malaysia 'Rakyat Didahulukan dan Pencapaian Diutamakan' kita pasti Rancangan Malaysia Kesepuluh yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan berjaya dilaksanakan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mendengar pembentangan Rancangan Malaysia Kesepuluh dan membaca buku tersebut sebelum itu pun saya melihat dan memahami apa yang disampaikan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. *This plan is our*

journey towards Wawasan 2020 dengan izin, menuju ke arah sebuah negara yang maju dan berpendapatan dan berproduktiviti tinggi.

Dalam NEM kita *target* peningkatan pendapatan negara kasar per kapita kepada RM380,850 atau USD120,140 pada tahun 2015, pada hujung rancangan ini. *Therefore we need 6% growth every year looking at the present position. It appears impossible target but to our hard work innovation and using all our skills and honesty to wipe out corruption*, ketirisan dengan izin, *we will be able to achieve it. Expert says we can do it, subject to all the hiccup and wrong doing to the past, insya-Allah*, dengan izin.

Melihat sepuluh premis teras utama, lima teras strategik yang digariskan dalam rancangan ini, tiada sebab kita gagal mencapai matlamat dan kehendak Yang Amat Berhormat Perdana Menteri atas kepentingan bajet tersebut. Dengan sokongan daripada semua pihak termasuk sahabat-sahabat saya daripada di sana, marilah kita sama-sama jayakan rancangan ini demi untuk kecintaan terhadap negara kita. Jangan main-main pembangkang...

■ 1700

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Ini serius.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Duduk, Yang Berhormat.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Ya.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat ada 16 minit lagi. Sambung esoklah ya, Yang Berhormat.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Okey.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Ahli-ahli Yang Berhormat, Mesyuarat Dewan hari ini ditangguh sehingga jam 10 hari Rabu, 16 Jun 2010. Sebelum itu kita jemput Yang Berhormat Menteri untuk ucapan penangguhan. Sila, Yang Berhormat.

[Menteri mengemukakan usul]

[Setiausaha Dewan Rakyat berbincang dengan Timbalan Yang di-Pertua]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Minta maaf, minta maaf, ada *confusion* saya, minta maaf. Duduk dulu Yang Berhormat, duduk dulu Yang Berhormat. Mungkin saya tersilaplah. Saya ingat sudah habis masa. Sila, Yang Berhormat Putatan. Jemput sambung.

Tuan Sim Tong Him [Kota Melaka]: Tadi usul kena tarik balik.

5.02 ptg.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Duduklah, duduk! Jangan buang masa saya. Jadi jangan main-mainlah. Ini rancangan yang serius. Ini serius. Dengan hasrat murni Yang Amat Berhormat itu, kita harus sama-samalah ya sokong supaya dapat kita memacu negara kita ke arah Wawasan 2020. Dengan peruntukan RM230 bilion iaitu merangkumi 60% pembangunan fizikal dan 40% pembangunan bukan fizikal menunjukkan bahawa begitu serius kita untuk memajukan negara kita dan mengharapkan pembangunan infrastruktur – jalan raya, bangunan kerajaan, klinik, hospital-hospital kerajaan, balai polis, balai bomba yang belum ada haruslah dibina.

Peruntukan disediakan, pembelian tanah, pengambilan tanah itu harus juga kita sama-sama tangani kerana itulah penyebab kebanyakan projek-projek yang terbengkalai tidak dapat disiapkan oleh kerana masalah-masalah tanah dan sebagainya. Kita harap kita terlalu – terutama sekali apabila kita membangun bangunan yang memerlukan kawasan tanah. Sebagai contoh, di Sabah. Banyak projek yang tergendala kerana masalah pengambilan tanah. Jadi saya harap dengan rancangan ini, saya harap reka bentuk bangunan haruslah dibuat bertingkat, jangan terlampau memerlukan tanah yang luas. Misalnya kawasan sekolah. Kita tidak memerlukan kawasan 30 ekar untuk satu sekolah. Kalau di Sabah, kawasan yang memerlukan sekolah kebanyakannya kawasan di bandar dan tanah begitu mahal. Begitu juga saya rasa kepada negeri-negeri yang lain dan saya harap kerajaan dapat melihat ini dengan serius supaya kita tidak mengulangi masalah kita yang kita hadapi pada masa-masa terdekat.

Peruntukan sektor ekonomi iaitu 15%, sosial 30%, keselamatan 10% dan pentadbiran am 5% menunjukkan ini hasrat kerajaan untuk menangani masalah kemiskinan. Rumah-rumah miskin semua dalam senarai MEB. Gejala sosial, dadah, *sex kids*, budak-budak jalan, pendatang tanpa izin di Sabah yang belum lagi dapat diselesaikan sampai sekarang, ini masih lagi menjadi rintihan dan keluhan rakyat negeri Sabah. Masalah keselamatan – soal *pick pocket*, ragut, rogol, *robbery* sebagaimana Yang Berhormat-Yang Berhormat yang lain bangkitkan, ini semua harus dimasukkan dalam rancangan ini. Ini yang penting kerana pada masa yang terdekat, kita akan menghadapi rakyat supaya rakyat boleh mengundi ataupun tidak kepada kita.

Masalah pendatang tanpa izin ini kita tahu Tuan Yang di-Pertua, masalah yang besar dan sering kali menjadi masalah kepada rakyat negeri Sabah terutama sekali dari segi keselamatan. Bukan juga dari segi keselamatan tetapi juga dari segi alam sekitar

atau *environment* yang kebanyakan kita melihat masalah ikan-ikan kita, *marine* kita yang dibom oleh pendatang-pendatang tanpa izin ini.

Tuan Yang di-Pertua, dengan sepuluh idea utama dan 12 bidang ekonomi utama negara seperti yang digariskan dalam rancangan ini, kita berharap seperti mengambil kira persekitaran luar negara – pengkhususan, produktiviti, inovatif, modal insan, memberi peluang sama rata, melindungi golongan yang mudah terjejas, bertumpu dan *inclusive* – bertumpu dan *inclusive* ini banyak menjadi persoalan oleh pihak pembangkang. Perkongsian pintar dan berkesan, syarikat berdaya saing dan memahami kekuatan negara (*the strength of the country*). Itu semua dalam saya rasa ini, kita sokong dalam rancangan ini. Semua ini termasuk seperti minyak, gas serta kebolehan-kebolehan kita memperkasakan modal insan kita dengan mengujudkan ‘Tindakan Modal Insan Kemahiran Kebangsaan’ pada tahun hadapan.

Tuan Yang di-Pertua, soal peningkatan penyertaan bumiputera, ini saya rasa saya mahu buat berkenaan ini sedikit. Dalam ekonomi, sasaran 30% pemilikan ekuiti korporat bumiputera belum tercapai lagi. Ini yang menjadi kenyataan walaupun ada hasrat kerajaan dalam rancangan ini yang menggalakkan penyertaan bumiputera dalam pekerjaan berpendapatan tinggi melalui peningkatan berkeupayaan insentif permulaan pasaran. Saya berharap bumiputera bukan Melayu dapat di dokong dalam rancangan ini – Dayak, KDN iaitu Kadazandusun, Orang Asli.

Masalah mereka untuk mendapat lesen, sukar. Masalah biasiswa, sukar. Masalah tempat di IPTA, sukar. Masalah mendapat kerja, sukar. Masalah kenaikan pangkat, susah. Jadi saya harap perkara-perkara ini jangan memilih bulu dalam pelantikan ataupun pemberian lesen. Ini memang hakikatnya pada ketika ini. Ini bukan salah kerajaan, Tuan Yang di-Pertua. Ini bukan salah kerajaan. Dasar kerajaan amat cantik sekali. Cantik, canggih tetapi masalahnya pelaksanaan. Orang yang kalau nama John, namanya orang luar, pendatang. Ini betul. Ini bukan saya main-main. Pembangkang jangan main-main sama saya. Ini keluhan rakyat negeri Sabah yang bukan Melayu. Kalau Yang Berhormat Kota Belud mahu mencelah, boleh ya.

Ini betul dan saya harap begitu juga keadaan di Sarawak. Apa yang tersirat, semua dasar kerajaan ini memang cantik, Tuan Yang di-Pertua. Orang-orang *native* ini semua sabar, diam, tidak bising, tidak buat hal, senyap-senyap apabila sokong kerajaan tetap pada setiap masa sokong dan undi kerajaan. Yang mengajak kepada niat murni kerajaan atas dasar-dasar ini semua bertujuan baik untuk rakyat. Membantu golongan ini memang semua adat seperti dalam DEB dan banyak lagi dasar yang lain yang cantik.

Yang menjadi hantu di sini adalah pegawai-pegawai pelaksana. Baru-baru ini, pada minggu yang lepas, timbul cerita majlis perkahwinan anak lelaki kepada Yang Berhormat Tuaran. Beberapa orang Cina dan KDN cerita pasal saya menjadi – kononnya saya ini menjadi alat UMNO. Ini saya sungguh malu. Jadi ini saya harap pihak kerajaan dapat melihat juga kaum-kaum di negeri Sabah dan Sarawak ini. Jangan beri perhatian kepada golongan Hindraf sahaja. Golongan Hindraf ini apabila *street demonstration* kena 50% ekuiti *participation*. Kita diam-diam, tidak ada, kosong. Saya harap itu tidak berlakulah. Apa yang maksud saya di sini adalah....

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Minta penjelasan. Yang Berhormat Tuaran, apakah mungkin etnik-etnik yang lain ini, suku-suku yang lain perlu berdemonstrasi dahulu, perlu ada yang mati dahulu, baru kerajaan ambil perhatian ataupun apakah Yang Berhormat ada cadangan yang lain? Sebab Hindraf, saya tahu. Dia cadang macam itu supaya ada perhatian. Jadi mungkin kita etnik-etnik bumiputera di Sabah kita perlu berperang dahulu mungkin baru dapat perhatian?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat. Terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua. Itu saya tidak setuju.

■1710

Kita ada cara yang lain misalnya dalam Dewan yang mulia ini. Kita ada wakil rakyat dipilih oleh rakyat supaya dapat bersuara, supaya mengetuk pintu kepada menteri-menteri terutama sekali Yang Berhormat Menteri Belia dan Sukan yang selalu membantu golongan yang muda-muda, pemuda dari Sabah dan Sarawak ini. Saya hormat dengan menteri ini. Ini menteri yang bagus.

Soal pekerjaan Tuan Yang di-Pertua, ramai anak-anak Sabah berhijrah ke Semenanjung dan Singapura untuk mencari pekerjaan. Kenapa? Kenapa dari blog ini, ada gambar budak dari Sabah mengemis di *Klang Valley*, di kaki lima. Saya alu-alukan cadangan kerajaan untuk mewujudkan 1.4 juta pekerjaan terutama sekali di sektor perkhidmatan dan di dalam sektor perkembangan 2.4% setahun. Ya, perkembangan dalam 2.4% setahun. Pekerjaan berkembang kepada 13.2 juta pekerjaan pada tahun 2015. Di sini saya mengharapkan kerajaan dapat memperbanyakkan lagi industri-industri kemahiran di negeri Sabah dan Sarawak. Jangan lupa juga, Semenanjung pun perlu juga, ya Yang Berhormat Sri Gading dan menyediakan serta mewujudkan pekerjaan di kedua negeri ini tanpa budak-budak ini datang ke Semenanjung untuk mencari kerja.

Tuan Yang di-Pertua, sebab ini satu aluan kerajaan memperluaskan kebolehpasaran atau *marketability* terutama sekali golongan belia kita. Cadangan penyeragaman dan pengiktirafan pendidikan teknikal dan latihan vokasional oleh Sijil Kemahiran Malaysia. RM150 juta untuk melatih 20,000 pelajar tercicir dan RM7.5 juta untuk melatih jurulatih tenaga pengajar sebagai fasilitator. Saya harap atas rancangan penyusunan semula pasaran pekerjaan, masalah budak Sabah yang ramai mengemis di tepi jalan di Lembah Klang dapat diatasi. Tuan Yang di-Pertua, pembangunan infra di Sabah harus diteruskan. Peruntukan RM2.7 bilion bagi pembinaan jalan raya dan rel menuju ke pelabuhan dan lapangan terbang utama untuk peningkatan keberkesanan perdagangan dan sistem logistik amatlah dialu-alukan.

Jadi, Yang Berhormat Petaling Jaya tadi menyentuh mengenai, *sorry*, Yang Berhormat Gombak menyentuh tentang Lapangan Terbang Kota Kinabalu, itu tidak ada kena mengena dengan apa yang diperuntukkan. Yang penting adalah pembangunan. Kawasan Lapangan Terbang Antarabangsa Kota Kinabalu, pintu masuk kedua terbesar di Malaysia adalah dalam kawasan Parlimen Putatan. Kalau kita melihat keadaan jalan raya yang menuju ke lapangan ini belum ada tanda sebagai *airport* negara maju. Walaupun masih sedang dalam pembinaan yang dilebarkan ke tiga *lanes*, jambatan masih *bottle neck*, jalan ke Putatan ke Beaufort - *One Borneo dual-lane connectivity*, antara *main terminal* dan terminal kedua belum wujud lagi. Soal rel negeri Sabah sehingga sekarang belum siap, mungkin kontraktor minta tambah duit lagi Tuan Yang di-Pertua, supaya taukenya banyak lagi keuntungan.

Tuan Yang di-Pertua, soal keselamatan negara melalui pembangunan sumber alternatif iaitu hidro, arang batu dan gas cecair asli pada 2015. Kita memang desak tenaga keperluan elektrik ini amat penting terutama sekali keperluan elektrik di negeri Sabah. Tiada cara lain untuk menangani masalah keperluan tenaga elektrik selain daripada arang batu katanya. NGO bantah, *EIA Report* belum ada, yang boleh menjamin ekosistem di marin *Coral Triangle* di negeri Sabah yang sebenarnya yang terbaik di planet ini atau di tanah ini. Bagaimana kalau *airport* itu tidak memihak kepada pewujudan ini? Bagaimana? Apakah kita dapat mencari alternatif? Saya harap kerajaan dapat mengkaji sebenar-benarnya apa kesan impak kepada ekosistem yang sudah wujud bermilion, berjuta-juta tahun dan kita akan rosakkan dengan sekelip mata itu. *If we have the money, we should proceed with the nuclear program, hydro-biomass gas* sebab ia tidak *possible*. Pembangunan sosioekonomi, taraf hidup isi rumah 40% itu tidak kita sentuh sebab ramai rakan-rakan telah menyentuhnya.

Nah, ini yang penting Tuan Yang di-Pertua, jaringan keselamatan sosial, program bantuan orang miskin di luar bandar, rumah mampu milik kos rendah harus dilaksanakan di luar bandar dan separuh bandar, orang tua, OKU, ibu tunggal, Klinik 1Malaysia, peranan GLC di mana dalam hal ini? Program CSR, kawasan Parlimen Putatan sudah mulai melaksanakan Program Dari Rakyat Untuk Rakyat. Kita cuba dengan peruntukan yang kecil. Jadi saya melihat baru-baru ini Tuan Yang di-Pertua, ramai tauke-tauke yang kaya ini telah menghantar duit, wang ke luar negara kita – Australia, sebagaimana Yang Berhormat Pasir Salak bangkitkan tadi. Baru-baru ini kalau saya dibenarkan menyebut nama, Michael Chia telah ditangkap oleh kastam di Hong Kong dengan memegang *cash* SGD16 juta melibatkan beberapa orang termasuk seorang peguam yang terkenal di negeri Sabah. Di mana duit ini dibawa, dari mana semua duit ini, dan kenapa ada *cash* dipunyai oleh rakyat kita? Masalah belia-belia kita tidak bekerja, peluang pekerjaan di negeri Sabah, di Malaysia – tiada! Kenapa banyak wang dikeluarkan, kenapa duit ini tidak dibawa balik untuk dilabur? Saya percaya duit ini dipunyai oleh seseorang yang terkenal.

Soal yang dibantah oleh pembangkang, Vincent Tan. Dia telah melabur, duit yang begitu banyak, lesen perjudian ataupun judi sukan. Apa salah? Saya dengar yang dikatakan dia orang ini membela terutama sekali DAP. Saya dengar, ini cerita, benar atau tidak saya tidak tahu. Dia membela, *defending the illegal betting* termasuk ah long, judi haram sebab dikatakan ini sumber pendapatannya, dana sumbangan kepada DAP. Saya tidak tahu benar atau tidak. Jadi kalau benar, ini...

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Yang Berhormat, beri laluan.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Ya.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Apa bukti Yang Berhormat mengatakan kita mengambil dana politik daripada golongan-golongan ini? Saya rasa ini satu dakwaan yang cukup tidak adil kepada DAP. Kita lawan sebab prinsip. Kita lawan kerajaan memberikan lesen perjudian sukan kerana kita percaya bahawa kalau diberikan lesen perjudian ini, ini akan menggalakkan lebih ramai orang berjudi. Saya rasa Yang Berhormat tidak adil kepada parti DAP menyatakan- ini satu sangkaan yang jahat. Ini satu dakwaan yang tidak adil. Tarik balik dakwaan itu!

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Saya katakan ini....

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Boleh Yang Berhormat Putatan, Kota Belud.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Betul atau tidak. Ini DAP...

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Tidak betul! Itu satu sangkaan yang paling jahat oleh Yang Berhormat Putatan.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Yang Berhormat Putatan.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Biasa Yang Berhormat Putatan baik tapi kali ini bersangka jahat.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Yang Berhormat Putatan, boleh, boleh Yang Berhormat Putatan?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Ya.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Tarik balik!

Seorang Ahli: Mana boleh!

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, saya peringatkan lagi Yang Berhormat. Tidak boleh buat macam kita berdialog di depan meja makan Yang Berhormat. Ini tidak ada wang di tengah-tengah itu gaduh sama sendiri di sana nanti.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan yang baik dilontarkan oleh Yang Berhormat Rasah kepada Yang Berhormat Putatan tetapi yang menuduh parti yang kononnya ada sindiket judi, memberi dana dan *finance* dengan izin, kegiatan politik sesebuah parti ialah Yang Berhormat Shah Alam. Yang Berhormat Shah Alam secara terbuka mengatakan bahawa Vincent Tan kononnya *finance* kegiatan politik UMNO. Kalau ada orang yang patut meminta maaf, sepatutnya Yang Berhormat Shah Alam meminta maaf. Ini cerita yang betul.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Boleh sambung sedikit Yang Berhormat Putatan?

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Tuan Yang di-Pertua, minta laluan.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Tuan Yang di-Pertua, saya pun sebetulnya menerima aduan yang sebegini daripada orang ramai tetapi saya pun tidak tahu sejauh mana kebenarannya cuma saya dengar juga kononnya bahawa DAP iaitu yang mendalangi *bookie-bookie* haram ini seperti Yang Berhormat Putatan jawab. Jadi saya pun tidak tahu betul atau tidak. Itulah sebetulnya yang saya dengar.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Okey, terima kasih..

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Yang Berhormat Putatan.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Sahabat saya dari Rasah, Kota Belud. Jawapan begini sahajalah. Ini..., duduklah dahulu. Biarlah saya jawab dulu.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Bagi laluanlah.

▪ 1720

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Saya jawab dahulu. Kalau mahu. Kalau mahu tanya, boleh tanya lagi. Ini soal apa yang kita *defence* ini, semua kita tidak akur, kita tidak setuju dengan judi haram. Kita tidak setuju. Kalau orang yang beriman, orang yang *holy* dalam Kristian, Kristian pun tidak setuju dengan judi tetapi, siapa yang hendak judi itu oleh sebab Vincent Tan ini lesennya sudah ada, apa yang kita bantah? Jadi soalnya, kalau tidak mahu..., kita jangan bantah.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: [Bangun]

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Tunggu dahulu, saya belum habis. Nanti saya beri laluan, nanti saya beri laluan. Ya, Yang Berhormat Rasah duduk. Tunggu dahulu. Jadi sebelum itu soal yang sedang dengarkan ini, ini kadang mungkin permainan politik. Itu saya bilang, betul atau tidak? Kalau Yang Berhormat Rasah bilang tidak betul, sudahlah. Tidak perlu minta maaf sebab tidak betul...

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Tengok sini Yang Berhormat, saya hendak dengar apa soalan Yang Berhormat?

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Saya hendak minta penjelasan sebab tadi Yang Berhormat Putatan berkata bahawa lesen judi ini patut diberikan kerana dia sudah bagi, kerajaan sudah bagi lesen ini kepada Berjaya, kepada Vincent Tan tetapi, jawapan juga daripada Yang Berhormat Menteri Kewangan mengatakan bahawa lesen ini belum diberikan. Lesen itu belum diluluskan. Ini macam mana, *flip-flop!* Dia kata sudah diberikan. *You* kata baru diberikan tetapi, kerajaan jawab, belum bagi. Jadi ini, satu hari kata bagi, Vincent Tan kata sudah dapat, tetapi kerajaan kata belum. Ini siapa yang betul, siapa yang salah? *Flip-flop* sampai hari ini. Banyak, Kerajaan Negeri Johor pun minta ditarik balik, Sarawak pun minta tarik balik. Ketua Pemuda UMNO pun minta kerajaan bagi penjelasan tetapi belum. Seolah-olah kerajaan tidak berani jawab soalan ini, isu ini, mengapa?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Okey, okey, okey. Tidak mengapa, tidak mengapa.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: *Pre council* tidak bincangkah?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Tidak mengapa, kita bincang. Soal haram..

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: *Pre council* tidak bincang?... [Dewan riuh]

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Duduk. Itu lain punya kes. Yang kita mahu ini... Kalau yang mahu berjudi, berjudilah. Kalau anggap itu tidak berdosa, berjudilah.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: *[Bangun]*

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Yang orang anggap judi itu berdosa, jangan. Saya pun tidak berjudi.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Yang Berhormat Putatan, Kota Belud sedikit, pasal judi. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya Yang Berhormat, kita bercerita tentang siapakah yang lebih alimlah, okey? Akan tetapi tidak mengapa, kita letak tepi dahulu, letak tepi dahulu... *[Disampuk]* No, no, no! Ini ada kawan-kawan daripada pembangkang yang meletakkan perbahasan ini atas landasan agama, *fair and square* tetapi, mari kita kembali kepada perkara yang asas. Kenapa kerajaan mahu pada waktu itu, saya tidak tahu sekarang ini mungkin terpaksa di *elaborate* lagi dengan izin tetapi, pada waktu, asasnya apa? Kita mempunyai masalah apabila RM20 bilion keluar daripada Malaysia. Itu satu, Yang Berhormat Putatan. Yang keduanya ialah, kebanyakan duit ini digunakan oleh *organise crime* yang mana menggunakan *Ah Long*, menggunakan *prostitution*, *drugs* yang masuk ke dalam negara kita itu. *Have we addressed these* dengan izin, *have we addressed these?*

Dato' Ismail Kasim [Arau]: Laluan, Yang Berhormat Putatan. Pohon laluan, sambungan.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: *[Bangun]*

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Boleh, boleh? Tuan Yang di-Pertua, sudah bagilah Tuan Yang di-Pertua. Apa ini?

Dato' Ismail Kasim [Arau]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Yang Berhormat Putatan.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Putatan..

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Saya dahululah.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ada sedikit masa lagi Yang Berhormat. Banyak lagi...

Dato' Ismail Kasim [Arau]: Saya ingin bertanya. Saya bersetuju dengan kenyataan yang dibuat oleh Yang Berhormat Kota Belud kerana perkara ini bukan perkara baru. Ia daripada tahun 1951. Cuma yang disebut di sini pembaharuan, bukan kelulusan baru. Jadi, kalau pendapatan yang melibatkan berbilion ringgit yang tidak

dapat diakses melalui *underground economy* ini, apa salahnya kalau ia di *legalised* kan, untuk pastikan negara mendapat pendapatan supaya ia tidak digunakan untuk tujuan-tujuan yang jahat seperti yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat Kota Belud.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: [Bangun]

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: [Bangun]

Dr. Lee Boon Chye [Gopeng]: [Bangun]

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Duduk dahulu. Terima kasih Yang Berhormat Arau kerana turut membantu saya menjawab. Saya beri laluan dengan Yang Berhormat Padang Serai.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Terima kasih Yang Berhormat Putatan dan Tuan Yang di-Pertua. Kita dengar Ahli-ahli Parlimen Barisan Nasional ramai yang mengatakan tentang *legalising*. Mereka cuma cakap pasal *legalising* Vincent Tan punya satu orang sahaja. Macam mana dengan beratus-ratus mereka yang terlibat dengan judi haram? Kenapa tidak mahu *legalised* mereka? Bagi mereka lesen. Kenapa Ahli-ahli Parlimen dari BN tidak mahu sokong supaya...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kalau ada permohonan, saya pun sokong.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Semua mereka yang jual lesen, yang jual ekor haram ini diberi lesen dan di *legalised* kan. Tidak adalah..

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Okey. Cukup, cukup...

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: RM20 bilion terkeluar. Takkanlah Vincent Tan satu orang ini yang dikatakan oleh Tun Dr. Mahathir bahawa memberikan...

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Yang Berhormat Padang Serai, cukup.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Vincent Tan....

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Akan tetapi masalahnya dengan Vincent Tan,

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Tun Mahathir..

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Masalah Yang Berhormat ialah kerana kerajaan memberi kepada *Vincent Tan*. *Is that the problem?*

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Cukup.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Adakah ini kerana Vincent Tan derma jutaan untuk pilihan raya kecil di Hulu Selangor?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Baik Yang Berhormat, Yang Berhormat, jangan bercakap begitu baik. Kalau minta dia

berhenti sebenarnya, kalau mencelah orang bercakap, tidak ada *floor* Yang Berhormat. *The floor* masih...

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: *[Menyampuk]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat dengar saya punya cakap Yang Berhormat, dengar saya punya cakap! Saya kata *you don't have the floor*. *The floor* masih Yang Berhormat Putatan punya.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Yang Berhormat Putatan *gave me the floor*...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: *No, no*. Yang Berhormat, *you* tak tahu undang-undang. *You* tak tahu peraturan. Saya bagi peraturan. Peraturannya, *you don't get the floor*. Hanya *you* diberi kebenaran mencelah sahaja. *The floor still* dengan Yang Berhormat Putatan, okey.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Ya, terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Mohd. Yusmadi bin Mohd. Yusoff [Balik Pulau]: Yang Berhormat, boleh beri peluang sedikit, boleh?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Minta maaf, kita bincang dekat luar. Bincang dekat luar, boleh?

Tuan Mohd. Yusmadi bin Mohd. Yusoff [Balik Pulau]: Tak, tak, sedikit boleh?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Bincang dekat luar, bincang dekat luar.

Tuan Mohd. Yusmadi bin Mohd. Yusoff [Balik Pulau]: Sikit boleh? Yang Berhormat, saya hendak perjas isu ini.

Tuan N. Gobalakrishnan [Padang Serai]: Kalau hendak *legalise*, *legalise* haram-haram punyalah.

Tuan Mohd. Yusmadi bin Mohd. Yusoff [Balik Pulau]: Hendak beza orang muda Pakatan dengan orang muda Barisan Nasional. Hendak beza orang muda Pakatan. Jadi, boleh? Beza Pemuda Pakatan dengan Pemuda UMNO. Saya banyak isu, boleh?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Banyak isu yang kamu boleh *raise* lah.

Tuan Mohd. Yusmadi bin Mohd. Yusoff [Balik Pulau]: Kalau bagi peluang, saya hendak cakap. Beza masa hadapan Malaysia dengan Pemuda UMNO.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Okey, duduk dahulu.

Tuan Mohd. Yusmadi bin Mohd. Yusoff [Balik Pulau]: Kalau rasa macam itu..

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Boleh juga, kita boleh bincang di luar. Tuan Yang di-Pertua, minta maaf kerana ada tegang sedikit. Sistem pendidikan negara. Kemasukan ke sekolah, sekarang umur lima tahun boleh masuk sekolah seiring dengan negara maju yang lain. Budak sekarang umur tiga tahun sudah pun pandai membaca, menulis dan ini amat-amatlah dialu-alukan cadangan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk mengubah program kemasukan kanak-kanak ke sekolah. Cadangan yang baik dan amatlah dialu-alukan. Nilai etika dan sistem pendidikan 181 pusat PERMATA ditubuhkan di seluruh negara.

Saya, di kawasan Putatan belum lagilah. Saya harap ini dapat dimasukkan. Saya harap satu sistem lagi yang penting bagi kita yang juga dibangkitkan oleh pihak pembangkang, PKR dan sebagainya itu soal sekolah jenis Cina dan Mandarin. Saya berharap dalam mata pelajaran SPM ini dapat dimasukkan mata pelajaran Bahasa Mandarin. Setujukah Yang Berhormat Rasah? Diwajibkan dan Tamil supaya rakyat kita senang, selesa dengan sistem pembelajaran kita. Infra dan kemudahan di Sabah dan Sarawak harus diberi keutamaan. Jika negeri-negeri ini hendak disenaraikan dalam seratus buah sekolah yang berprestasi tinggi, peruntukan RM160 juta itu mungkin tidak cukup Tuan Yang di-Pertua. Ini akan lagi mengecewakan rakyat negeri Sabah. Saya berharap peruntukan ini dapat ditambah. Kalau RM160 juta bagi seratus buah sekolah...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Okey Yang Berhormat, ada satu minit lagi.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Tiga minit lagi.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Tidak Yang Berhormat.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Okey, okey...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Saya tadi bagi gangguan tadi dua minit. Saya sudah buat *adjustment*. Saya salah tengok jam tadi... [Ketawa]

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Bandar Kota Kinabalu ialah ibu kota...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Sebab saya tengok jam orang Yang Berhormat, saya pakai jam orang ini Yang Berhormat. Jadi, dia laju sangat.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: [Ketawa] Okey, okey, Sabah adalah pintu yang kedua terbesar masuk ke negara kita. Tuan Yang di-Pertua untuk mencapai hasrat rancangan ini, untuk mewujudkan bandar berdaya maju dan sesuai didiami, bandar Kota

Kinabalu agak gagal memenuhi syarat di atas jika Kerajaan Pusat tidak akan membantu kerajaan negeri untuk menyelesaikan masalah atau menyusun perumahan-perumahan yang dibina di atas paras air dan yang menyebabkan pencemaran di pesisir pantai kita. Juga, Tuan Yang di-Pertua banyak lagi yang ingin saya sampaikan di sini.

Saya harap Tuan Yang di-Pertua dapat memberi saya ruang untuk mencelah apabila perkara-perkara yang saya tertulis di dalam nota saya ini banyak lagi Tuan Yang di-Pertua. Oleh sebab itu masa Tuan Yang di-Pertua satu minit itu saya ingin berhenti di sini, menyokong sepenuhnya hasrat kerajaan untuk mencapai supaya RMKe-10 ini berjaya, dan sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat. Saya bagi penjelasan. Tadi saya ada gangguan *timing*. Oleh sebab hari ini ada *problem* dengan cermin saya ini. *Problem* cermin mata, selepas itu jam ini pula yang teruk. Jadi Yang Berhormat saya jemput Yang Berhormat Telok Intan, bukan? Yang Berhormat Sungai Siput, minta maaf. Dijemput Yang Berhormat Sungai Siput.

5.29 ptg.

Dr. M. Jeyakumar Devaraj [Sungai Siput]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Rancangan Malaysia Kesepuluh adalah satu pelan yang begitu penting. Ini akan menggariskan strategi yang akan diguna pakai oleh kerajaan untuk memperkembangkan ekonomi negara untuk sepuluh tahun yang akan datang.

■1730

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Ya, Yang Berhormat Sungai Siput, duduk dahulu... [*Ketawa*] Yang Berhormat boleh sambunglah esok selepas sesi soal jawab.

Ahli-ahli Yang Berhormat, Mesyuarat Dewan ini ditangguhkan sehingga jam 10 pagi Rabu, 16 Jun 2010. Dengan itu saya menjemput Menteri untuk membuat Usul Ucapan Penangguhan. Sila, Yang Berhormat Menteri.

USUL**MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH
PERATURAN MESYUARAT 16(3)**

Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri II [Dato' Jacob Dungau Sagan]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

“Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 16(3), mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.”

Timbalan Menteri Luar Negeri II [Datuk Richard Riot anak Jaem]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, saya peringatkan bacakan teks seperti mana yang diluluskan ya.

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN**‘Keganasan Putih’ Zaman Digital**

5.31 ptg.

Tuan Jeff Ooi Chuan Aun [Jelutong]: Tuan Yang di-Pertua, Ucapan Penangguhan saya adalah berkenaan dengan sindrom ‘keganasan putih’, dengan izin, ‘*white terror*’ pada zaman digital.

Saya ingin bertanya di antara Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia Malaysia (SKMM), Kementerian Kesihatan dan Agensi Nuklear Malaysia, yang manakah satu-satunya agensi yang berwibawa dan *authoritative* yang dapat berfungsi sebagai jurucakap muktamad bagi isu-isu mengenai piawaian *Radio Frequency Radiation* (RFR), dengan izin, dan *Electromagnetic Fields* (EMF) dengan izin, yang kini diguna pakai di Malaysia untuk memastikan semua peralatan pemancar dan *base station* syarikat-syarikat telekomunikasi seluar adalah terkawal rapi menerusi piawaian antarabangsa yang diiktiraf.

Akhir-akhir ini telah muncul pelbagai NGO yang mempersoalkan kerajaan dan badan-badan *regulatory* rasmi mengenai piawaian *Radio Frequency Radiation* (RFR) dan *Electromagnetic Fields* (EMF) yang kini diguna pakai di Malaysia. Ramai di antara mereka tidak berdaftar dengan Pendaftar Pertubuhan-Pertubuhan ataupun ROS.

Namun mereka mendakwa bahawa Kerajaan Malaysia tidak mematuhi piawaian terkini dalam kerja-kerja kawal selia, impak RFR dan EMF yang mereka dakwa boleh dan telah juga mengakibatkan penyakit kanser kepada orang awam.

Salah satu NGO yang tanpa berdaftar ini ialah – saya terjemahkan, nama asalnya dalam bahasa Cina – *The Alliance for the Protection Against the Public Evils of RFR* dan EMF Pulau Pinang. Malah, penasihat *Alliance* tersebut bernama Dr. Thor Teong Gee, seorang pemimpin pelapis pergerakan telah menyatakan dalam akhbar bahawa piawaian RFR dan EMF di Malaysia layak dicampak ke dalam tong sampah.

Pertubuhan ini, *The Alliance* di Pulau Pinang, mendakwa bahawa semua peralatan telekomunikasi selular adalah pembawa kanser. Mereka mendesak supaya kerajaan mengguna pakai satu piawaian RFR dan EMF yang berasal dari Jerman dan dijadikan piawaian rasmi bagi Malaysia. Kini bukan sahaja orang awam menjadi keliru dan risau. Dakwaan mereka yang mengaitkan infrastruktur telekomunikasi selular dengan penyakit kanser kini telah menular menjadi satu '*white terror*' zaman digital.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah difahamkan oleh SKMM bahawa piawaian *Radio Frequency Radiation* dan *Electromagnetic Fields* di Malaysia adalah diiktiraf oleh badan-badan piawaian antarabangsa, termasuk *World Health Organization* (WHO) serta *The Independent Commission for Non-Ionizing Radiation Protection* (ICNIRP).

Saya juga difahamkan bahawa Kementerian Kesihatan telah mengendalikan kempen pendidikan orang awam mengenai maklumat betul tentang impak *Radio Frequency Radiation* dan *Electromagnetic Fields*. Pada tahun 2007, satu jawatankuasa khas yang dipengerusikan oleh Kementerian Kesihatan serta dianggotai antara lain, oleh pakar-pakar kanan daripada SKMM, Agensi Nuklear Malaysia, Kementerian Kesihatan, Malaysian Technical Standards Forum Berhad, Standard Users, SIRIM Berhad dan sebagainya.

Oleh kerana munculnya sindrom '*white terror*' di kalangan ramai dan ini juga telah menjejaskan kepentingan komersial syarikat-syarikat telekomunikasi. Saya ingin tahu sama ada kedua-dua menteri dari Pulau Pinang telah membayangkan hasrat pertubuhan *The Alliance* di Pulau Pinang itu dan dibawa ke dalam Kabinet supaya Kerajaan Persekutuan dapat mengguna pakai piawaian Jerman yang mereka usulkan.

Saya juga ingin tahu secara pasti apakah langkah-langkah yang sedang diambil, termasuk hukuman-hukuman menerusi Kanun Seksa dan Akta Hasutan untuk membanteras NGO-NGO tertentu yang sengaja membangkitkan sindrom '*white terror*' dengan menyebarkan maklumat yang tidak betul sama sekali mengenai impak *Radio*

Frequency Radiation dan *Electromagnetic Fields* yang berpunca daripada stesen-stesen pemancar telekomunikasi selular. Sekian.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]:
Terima kasih. Sila Yang Berhormat Menteri.

5.36 ptg.

Timbalan Menteri Penerangan, Komunikasi dan Kebudayaan [Dato' Joseph Salang anak Gandum]: Terima kasih Yang Berhormat Jelutong. Tuan Yang di-Pertua, kementerian ini bersama Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia Malaysia (SKMM) amat prihatin akan kegusaran masyarakat tentang 'radiasi' yang dihasilkan oleh Frekuensi Radio atau RF dan Medan Elektro Magnetik atau EMF dalam penggunaan perhubungan telekomunikasi tanpa wayar.

Bagi mengatasi masalah ini, pihak SKMM telah mengadakan seminar-seminar kesedaran serta kempen-kempen pendidikan di seluruh negara, di mana pakar-pakar dari Agensi Nuklear Malaysia, Kementerian Kesihatan Malaysia, Universiti Malaya dan Universiti Tenaga Nasional (UNITEN) telah dijemput untuk memberikan penerangan. Usaha ini memberikan impak positif dan akan diteruskan untuk menangani persepsi negatif terhadap kesan radiasi Frekuensi Radio (RF) dan Medan Elektro Magnetik (EMF).

Piawaian yang digunakan untuk Frekuensi Radio (RF) dan Medan Elektro Magnetik (EMF) dari menara telekomunikasi adalah pada tahap yang dibenarkan kepada umum atau *exposure limit for public*. Negara ini mengguna pakai piawaian yang ditetapkan oleh Suruhanjaya Antarabangsa Perlindungan Sinaran tak mengion atau *International Commission on Non Ionizing Radiation Protection* (ICNIRP) yang diiktiraf oleh Pertubuhan Kesihatan Sedunia (WHO). Mengikut garis panduan ICNIRP, tahap pendedahan kepada umum adalah pada kadar 45.7 volt per meter pada 800 megahertz sehingga 75 volt per meter pada 2150 megahertz.

Julat frekuensi di antara 800 megahertz sehingga 2,100 megahertz ini merupakan frekuensi yang digunakan bagi sistem telefon bimbit bagi generasi kedua dan generasi ketiga. Tahap MSC radiasi yang dihasilkan menara telekomunikasi mahupun struktur sistem pemancar di Malaysia secara puratanya adalah 200 kali ganda lebih rendah daripada tahap pendedahan kepada umum yang telah ditetapkan ini. Di samping itu kementerian ini bersama SKMM telah mengambil beberapa langkah tambahan bagi memastikan semua peralatan pemancar dan *base station* syarikat-

syarikat telekomunikasi selular adalah selamat. Antara langkah-langkah yang diambil adalah seperti berikut:

- (i) setiap permohonan pembinaan menara telekomunikasi akan dimestikan mandatori mengemukakan bacaan MSC radiasi secara simulasi;
- (ii) membangunkan pangkalan data di SKMM bagi menyenaraikan bacaan tahap MSC radiasi menara, struktur menara dan struktur sistem pemancar bagi tujuan pemantauan; dan

■1740

- (iii) menjalankan ujian terhadap menara dan struktur sistem pemancar berpanduan piawaian pendedahan menggunakan peralatan pengujian yang dikalibrasi dari masa ke semasa.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu kerajaan telah memperkenalkan garis panduan pembinaan menara dan struktur sistem pemancar telekomunikasi dalam kawasan Pihak Berkuasa Tempatan 2002. Pada waktu tersebut, garis panduan ini telah diwujudkan secara bersama antara Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan; Kementerian Kesihatan Malaysia; Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar; Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi; Kementerian Tenaga, Air dan Komunikasi; Agensi Nuklear Malaysia dan agensi-agensi serta NGO seperti Institut Jurutera Malaysia dan Pertubuhan Arkitek Malaysia.

Meskipun penyebaran maklumat tidak tepat oleh pihak tertentu telah mengundang ketakutan dan kegusaran di kalangan rakyat, kajian dan pemantauan yang dijalankan oleh kementerian dan SKMM mendapati tiada pihak penyedia perkhidmatan yang telah melanggar had dedahan radiasi kepada umum bagi membolehkan tindakan diambil di bawah peruntukan sedia ada. Walau bagaimanapun, sekiranya ia berkaitan isu hasutan yang boleh mengganggu ketenteraman awam yang tertakluk di bawah Kanun Keseksaan atau Akta 574 dan Akta Hasutan 1984, ia akan dirujuk kepada Kementerian Dalam Negeri (KDN).

Pada masa ini masih belum ada sebarang tindakan yang bersabit dengan perkara ini. Kerajaan akan meneruskan kempen kesedaran mengenai faktor sebenar *radio-frequency radiation* (RFR) dan medan *electromagnetic field* (EMF) ke seluruh negara bagi memantau sindrom 'White Terror' ini. Sekiranya perlu, pihak kementerian akan mengambil tindakan yang sewajarnya mengikut peruntukan dan perundangan yang sedia ada. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]:
Terima kasih Yang Berhormat.

Pembinaan Mercu Tanda Tarian Singa di Bandar Muar

5.43 ptg.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin menyentuh tentang cadangan Menteri Besar Negeri Johor untuk membina mercu tanda tarian singa di Muar. Ini demi mengenangkan ketekunan dan kejayaan Persatuan Tarian Singa dan Naga Kun Seng Keng, Muar yang telah menaikkan nama Malaysia sebagai juara dunia dalam pertandingan antarabangsa.

Menteri Besar Negeri Johor yang berjiwa rakyat dan berpandangan jauh kagum dengan keunggulan tarian singa ini yang telah terjelma sebagai budaya dan seni negara baru yang sehati dengan keunikan masyarakat berbilang kaum. Sebelum tahun 90-an, di samping seni mempertahankan diri kungfu, tarian singa dianggap sebagai seni dan budaya negara China sahaja. Tidak pernah terlintas dalam fikiran bahawa tarian singa akan berkembang pesat dan menyinar gemilang di arena antarabangsa selepas munculnya pasukan Persatuan Tarian Singa dan Naga Kun Seng Keng. Pasukan tersebut telah gigih menjalankan latihan dengan tanggungan sendiri dan sedikit sumbangan daripada dermawan tempatan. Satu kebanggaan negara, juara 30 kali di arena antarabangsa dan juara 39 kali di arena kebangsaan.

Pergerakan sukan tarian singa, khasnya Sukan Tarian Singa Lompatan Atas Tiang Tinggi telah diisytiharkan oleh Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Warisan Negara sebagai warisan negara pada Julai 2007. Oleh itu sukan ini berpotensi diperluaskan ke arena sukan kebudayaan antarabangsa dan menepati semangat 'Malaysia Boleh'. Pengiktirafan Kerajaan Malaysia terhadap sukan tarian singa telah diakui dengan sukan ini diketengahkan di pelbagai upacara rasmi.

Kewujudan Batik Singa menunjukkan kebudayaan tarian singa negara ini telah mencipta satu keunikan eksklusif yang mencerminkan masyarakat majmuk kita. Ia telah menjadi lambang singa Malaysia. Sukan tarian singa ini bukan khas untuk satu kaum sahaja. Satu bentuk tarian singa yang berasaskan kemalaysiaan, iaitu tarian singa yang digabungkan dengan kompang telah sejati dalam budaya kita. Akan tetapi, kenyataan yang dibuat oleh Yang di-Pertua Majlis Perbandaran Muar baru-baru ini agak mengelirukan dan mendukacitakan rakyat tempatan. Dikatakannya tarian singa ini

merupakan simbolik keagamaan. Jika mercu tanda singa dibina akan mengungkit sentimen perkauman dan mengancam keharmonian masyarakat.

Adalah tidak masuk akal bahawa seorang pegawai tinggi kerajaan masih tidak dapat membezakan makna agama dengan seni budaya. Lagi pula, kenyataan beliau tidak selaras dengan pemahaman dan pengamatan Menteri Besar Negeri Johor. Bagi seorang pegawai yang tidak serasi dengan wawasan dan hala tuju ketua negeri mahupun pusat kerajaan, mustahil boleh menguruskan pentadbiran tempatan dengan berkesan dan cekap.

Tuan Yang di-Pertua, saya harap kementerian boleh berganding bahu dengan Kerajaan Negeri dalam menjayakan pembinaan mercu tanda tarian singa dan mengisytiharkan sebagai budaya dan seni negara. Selanjutnya memberikan peruntukan tahunan yang setimpal untuk membangunkannya sebagai tarikan pelancongan dan perpaduan kaum, malah boleh dibangunkan sebagai industri baru yang boleh menguntungkan negara nanti. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]: Terima kasih. Yang Berhormat Menteri menjawab.

5.48 ptg.

Timbalan Menteri Penerangan, Komunikasi dan Kebudayaan II [Datuk Maglin Dennis D'cruz]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terlebih dahulu saya ingin merakamkan ucapan terima kasih kepada Yang Berhormat Bakri atas ucapan penangguhan beliau yang bertajuk 'Pembinaan Mercu Tanda Tarian Singa di Bandar Muar'.

Tarian singa adalah sebahagian daripada tarian tradisional yang diamalkan oleh masyarakat Cina yang mana penari akan meniru gerakan singa dengan menggunakan kostum singa. Meskipun tarian ini berasal dari negara China, ia juga popular di negara-negara lain seperti di Taiwan, Jepun, Korea, Thailand dan Vietnam. Setiap negara tersebut mempunyai corak dan bentuk tarian yang berbeza.

Tarian ini tidak mempunyai kaitan langsung dengan keagamaan masyarakat Cina. Walaupun berasal dari negara China, tarian ini telah diiktiraf sebagai warisan kebangsaan pada tahun 2007, kerana tarian tersebut telah berinovasi di negara ini. Di antara keunikan tarian singa yang dimainkan di negara ini adalah, ia telah ditambah dengan pergerakan tarian atas tiang. Sedangkan di negara China, tarian ini tidak dimainkan di atas tiang. Kementerian ini amat menghargai usaha dan inisiatif Persatuan Tarian Singa dan Naga Kun Seng Keng dalam memperkenalkan tarian singa yang

berciri tempatan. Usaha ini harus dipuji memandangkan semangat gigih pasukan dalam mengangkat tarian warisan ini merupakan salah satu daripada tarian yang telah diiktiraf sebagai warisan kebangsaan.

Berhubung dengan cadangan Yang Amat Berhormat Menteri Besar Johor tentang pembinaan mercu tanda tarian singa di bandar Muar. Kementerian ini bercadang adalah baik sekiranya mercu tanda tersebut dibina di sekitar perkampungan persatuan. Pembinaan mercu tanda akan dapat memperkenalkan keunikan seni dan budaya masyarakat berbilang kaum di negara ini dan usaha ini juga dilihat sebagai tanda penghargaan kepada masyarakat Cina, khususnya Persatuan Tarian Singa dan Naga Kun Seng Keng.

Usaha ini juga diharapkan jadi rangsangan kepada persatuan untuk terus mengasah bakat agar terus berkembang di peringkat antarabangsa. Di samping itu secara tidak langsung mercu tanda yang akan dibina ini akan jadi tarikan pelancong untuk lebih mengenali sejarah perkembangan persatuan seperti tokoh-tokoh berkaitan tempat latihan dan gambar-gambar kejayaan yang telah dicapai oleh persatuan. Kementerian ini bersedia memberikan kerjasama dalam usaha kejayaan pembinaan mercu tanda tarian singa tersebut. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi Tuanku Jaafar]:
Terima kasih Yang Berhormat. Maka dengan itu mesyuarat Dewan ini saya tangguhkan dan Dewan akan bersidang semula pada jam 10 pagi hari Rabu, 16 Jun 2010.

Dewan ditangguhkan pada pukul 5.52 petang.